Ramakrishna Math & Ramakrishna Mission

P.O. Belur Math, Dist. Howrah,
West Bengal 711 202,
INDIA.

MESSAGE

My dear Jivanananda,

I received your letter of 3rd December and am very happy to learn that the Ramakrishna Mission Boys' Home, Batticaloa, Sri Lanka is completing seventy five years of service and that you are bringing out a Souvenir to commemorate the occasion.

The Home has rendered singular service to poor and orphaned children, helping hundreds of them to stand on their own feet. In so doing, it has fulfilled Swami Vivekananda's exhortation to serve the most deprived sections of our society in the spirit of worship.

I myself have visited the Ashrama more than once. Its work is very much appreciated even by the Sri Lankan Government.

On the occasion of the Platinum Jubilee I convey to all those associated with the Ashrama my love and blessings so that they may continue to serve the people of Sri Lanka.

Affectionately Yours
Swami Ranganathananda
President,
Ramakrishna Math and Ramakrishna Mission

Ramakrishna Math & Ramakrishna Mission

P.O. Belur Math, Dist. Howrah,
West Bengal 711 202,
INDIA.

MESSAGE

I am glad to know that this year the Ramakrishna Mission, Batticaloa is celebrating the Platinum Jubilee of its hallowed existence of 'Renunciation and Service' for 'Bahujana Hitaya Bahujana Sukhaya' - 'for the good of the many, for the happiness of the many.' I'm further glad to note that a Souvenir disseminating the message of Ramakrishna - Vivekananda - Vedanta Movement will be published to commemorate the occasion.

About the advent of Bhagawan Sri Ramakrishna, Swami Vivekananda has asserted, "From the very date that he was born, has sprung the Satya-Yuga (Golden Age). Henceforth there is an end to all sorts of distinctions, and everyone down to the Chandala will be a sharer in the Divine Love. The distinction between man and woman, between the rich and the poor, the literate and illiterate, Brahmins and Chandalas-he lived to root out all. And he was the harbinger of Peace - the separation between Hindus and Mohammedans, between Hindus and Christians, all are now things of the past. That fight about distinctions that there was, belonged to another era. In this Satya-Yuga the tidal wave of Shri Ramakrishna's Love has unified all."

The Ramakrishna Mission founded by Swami Vivekananda on 1st May, 1897 is working all over the world with the ideal of - 'Atmano Mokshartham Jagaddhitaya cha' - for the liberation of the Self and for doing good to humanity "The aim of the Sangha (Ramakrishna Mission) is to preach truths which Sri Ramakrishna has, for the good of humanity, preached and demonstrated by practical application in his own life, and to help others to put these truths into practice in their lives for their temporal, mental and spiritual advancement." To the question, what part will the Ramakrishna Mission take in the regeneration of human civilization, Swamiji replied, "From this Math (Belur Math) will go out men of character who will deluge the world with spirituality. This will be followed by revivals in other lines."

The message of Ramakrishna-Vivekananda is the message of the emancipation of the individual from the bondage of Maya through renunciation and service, through the synthesis of all the four

Yogas e.g. Jnana, Karma, Bhakti and Raja Yoga- “Each soul is potentially divine. The goal is to manifest this divinity within, by controlling nature, external and internal. Do this either by work, or psychic control, or philosophy by one, or more, or all of these and be free. This is the whole of religion. Doctrines, or dogmas, rituals, or books, or temples, or forms, are but secondary details” - as Swami Vivekananda puts it.

Swami Vivekananda asserted, “Education is the manifestation of the perfection already in man.” Further he said - “...My idea of education is personal contact with the teacher - Gurugriha-Vasa. Without the personal life of a teacher there would be no education.” “One should live from his very boyhood with one whose character is like a blazing fire and should have before him a living example of the highest teaching...” “...Education is not the amount of information that is put into your brain and runs riot there, undigested, all your life. We must have life-building, man-making, character-making assimilation of ideas. If you have assimilated five ideas and made them you life and character, you have more education than any man who has got by heart a whole library...” With this vision of Swamiji of imparting ‘man-making’ and ‘character-making’ education and inspired by the message and the hallowed legacy of ‘Renunciation and Service’ of Swami Vivekananda, various educational institutions were started in many places in India and even abroad. Through the ‘tapasya’ and sacrifice, through ‘renunciation and service’ of its monastic and lay workers through all these seventy five years, Ramakrishna Mission Batticaloa has become what it is today.

It is exhilarating to observe that the students of Ramakrishna Mission Institutions everywhere nurtured amidst the life-giving, ennobling ideas of Swami Vivekananda are faring quite well in their respective fields throughout the world. They, in their turn, are, as if, becoming messengers and disseminators of Swamiji’s ideals, through example and precept, to one and all who are coming in contact with them. This seems to be a worthy return for all the painstaking, dedicated ‘labour-of-love’, of Shiva Jnane Jiva Seva - Yajna of the staff, lay and monastic, teaching and non-teaching, of our educational Institutions. However, such Platinum Jubilee Celebrations offer the scope for some sort of stocktaking, both for the Alumni and the Alma Mater, as to how much more can be achieved in terms of enriching the society with such enlightened, honest, value-oriented and spirited individuals.

Our gratitude and reverence, homage and obeisance are due to all the past dedicated workers - monastic and lay and devotees and admirers of Ramakrishna-Vivekananda who have served the Mission by contributing their might and mite and by their dedicated and selfless work in the spirit of worship, through all these years. Further I congratulate all associates and present workers - monastic and lay, of the Ashrama who are now instrumental in carrying the torch of the pioneers by kindling their inner flame of ‘Service and Renunciation from the flame of dedication and devotion ablaze in

the initial torchbearers. The more the people all round the globe emulate the spirit and zeal of selfless service the better for one and all, individually and collectively.

On this Platinum Jubilee year of the Ramakrishna Mission, Batticaloa, let us recall some of Swamiji's clarion calls which have inspired thousands through these hundred years - "Fifty centuries are looking on you, the future of India depends on you. Work on...This is a great field for work."

"May I be born again and again, and suffer thousands of miseries so that I may worship the only God that exists, the only god I believe in, the sum total of all souls - and above all, my God the wicked, my god the miserable, my God the poor of all races, of all species, is the special object of my worship."

The Lord is great. I know He will help me. I may perish of cold or hunger in this land, but I bequeath to you, young men, this sympathy, this struggle for the poor, the ignorant, the oppressed."

In 'Hinduism and Sri Ramakrishna' Swamiji has heralded - "Therefore, before the effulgence of this new awakening, the glory of all past revivals in her (India's) history will pale like stars before the rising sun; and compared with this mighty manifestation of renewed strength, all the many past epochs of such restoration will be as child's play."

" ...This epochal new dispensation is the harbinger of great good to the whole world, specially to India; and the inspirer of this dispensation, Shri Bhagavan Ramakrishna, is the reformed and remodelled manifestation of all the past great epoch-makers in religion. O man, have faith in this, and lay it to heart."

"...Of that power, which at the very first impulse has roused distant echoes from all the four quarters of the globe, conceive in your mind the manifestation in its fullness; and discarding all idle misgivings, weaknesses, and the jealousies characteristic of enslaved peoples, come and help in the turning of this mighty wheel of new dispensation!"

"With the conviction firmly rooted in your heart that you are the servants of the Lord, his children, helpers in the fulfilment of His purpose, enter the arena of work."

May God bestow upon us all the ability to contribute our might and mite, even be it like that of the squirrel in the Setu Bandhana of Bhagavan Shri Ramachandra, and make us at least tiny instruments "in the turning of this mighty wheel of new dispensation", by moulding our own lives and by serving one and all in the spirit of 'Shiva Jnane Jiva Seva' - "Service of Jivas in a spirit of Oneness", as Swami Vivekananda puts it - 'for the good of the many, for the happiness of the

many' - 'Bahujana Hitaya Bahujana Sukhaya'! Swamiji has asserted, "Unselfishness is the test of religion"; 'Unselfishness is more paying, only people have not the patience to practise it.'

I pray that the Celebration of the Platinum Jubilee and the publication of the Souvenir succeed in kindling and nurturing the flame of spirituality, of service, of work and worship and above all of the spirit of 'Shiva Jnane Jiva Seva'- Yajna amongst the 'Children of Immortality' - 'Amrritasya Putrah'. Further, I pray that the ventures of the Ashrama gather more momentum and impetus through the celebration of the Golden Jubilee 'for the good of the many, for the happiness of the many' - 'Bahujana Hitaya Bahujana Sukhaya'!

Swami Gahanananda
Vice-President,
Ramakrishna Math & Ramakrishna Mission

Ramakrishna Math & Ramakrishna Mission

P.O. Belur Math, Dist. Howrah,
West Bengal - 711 202,
INDIA.

MESSAGE

Swami Niranjanananda, a direct disciple of Sri Ramakrishna, was the first monk who visited Ceylon in 1894. Colombo had the proud privilege of first welcoming Swami Vivekananda who landed there after his trumpet tour of the west in 1897. Swami Shivananda, another direct disciple of Sri Ramakrishna, preached the Vedanta in Ceylon in 1897. So, Ceylon must have a Ramakrishna centre. This materialized in 1926 when Swami Vipulananda of the Ramakrishna Order established a Students' Home in Jaffna and later it was shifted to Batticaloa.

Batticaloa Students' Home was blessed by the presence of a direct disciple of Sri Ramakrishna, --Swami Vijnanananda, fourth President of the Ramakrishna Order. By his blessings, the Students' Home has completed seventy five years of useful and dedicated service amongst the orphans, destitutes and deserted children of Sri Lanka.

To celebrate this 75 years of service -- Platinum Jubilee, our Batticaloa Students' Home is going to publish a souvenir which will be enriched by the memories of the past and present students. This will be a very valuable document.

I wish the Platinum Jubilee celebration a grand success.

Swami Atmasthananda
Vice-President,
Ramakrishna Math & Ramakrishna Mission

Ramakrishna Math Ramakrishna Mission

P.O. Belur Math, Dist. Howrah,
West Bengal - 711 202,
INDIA.

MESSAGE

Dear and Rev. Jivananandaji,

I am glad to learn that the Batticaloa children's home will be celebrating its Platinum Jubilee this year.

The Home has been a 'real house' to the children and you are rendering yeoman service. May they grow into responsible citizens!

I am sure the Platinum Jubilee Souvenir will contain useful and interesting reading matter. I wish the celebration success.

Yours affectionately,
Swami Smaranananda
General Secretary,
Ramakrishna Math & Ramakrishna Mission

Sri Ramakrishna Math

Mylapore, Chennai - 600 004, INDIA.

MESSAGE

I am happy to learn from Revered Swami Jivananandaji Maharaj that the Ramakrishna Mission Boys' Home, Batticaloa, Sri Lanka, will be completing 75 years of yeoman service to the society in June 2001 and that a variety of programmes and projects which include the publication of a Souvenir are being taken up to mark this historic occasion and to celebrate the Platinum Jubilee in a befitting manner.

This is a milestone in the history of this institution and it also provides an opportunity to continue their service with renewed vigour.

On this auspicious occasion, I invoke the blessing of Bhagawan Sri Ramakrishna, Holy Mother Sri Sarada Devi and Swami Vivekananda on all those associated with this institution and for the success of the Platinum Jubilee Celebrations.

Swami Gautamananda
President,
Sri Ramakrishna Math, Chennai

Ramakrishna Mission - Ceylon Branch

40, Ramakrishna Road, Colombo - 00600, SRI LANKA.

INTRODUCTION

We are glad to place in the hands of the general public this commemorative volume of the Platinum Jubilee Celebration of our Ramakrishna Mission Boy's Home, Batticaloa.

This volume presents a kaleidoscopic picture of the birth, growth and achievements of the Boy's Home in these long 75 years, through informative articles contributed by persons associated with this Home intimately. The colourful pictures included in this volume, not only enhance the reading material more interesting, but also amply substantiate the facts found in the articles.

This Home had the choicest blessings of a number of highly venerated senior Swamis of the Ramakrishna Order, who had visited the Home from time to time since its inception. Of those, the one by Swami Vijnanananda, a direct disciple of Bhagawan Sri Ramakrishna, in 1934, will ever be treasured as the greatest blessing to this Home and it also remains a perennial source of inspiration for the onward journey of the Home.

Starting from the great scholar - monk, Srimat Swami Vipulanandaji Maharaj, the founder of the Home, a number of respected monks of the Mission have dedicated themselves whole-heartedly to the smooth and effective functioning of the Home, by creating and maintaining a homely atmosphere for the children to live there amidst total peace and security. Those respected monks would ever live in the hearts of those children. We also place on record the sincere and dedicated services of the honorary workers who always stood as pillars of strength and support to the resident monks, in managing the daily routine of the Home.

Bhagawan Sri Ramakrishna is the presiding deity of this Home, by Whose grace the Home has grown steadily through these 75 years, lighting the lamp of hope and self - confidence in the hearts of numerous children who had taken shelter there. Our duty is only to surrender at His Lotus Feet and carry on His behest.

May the Lord shower His blessings on all those who have co-operated and worked for the success of the Platinum Jubilee Celebrations of the Home !

Swami Atmaghanananda
Vice-President, Ramakrishna Mission-Ceylon Branch

ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மிஷன் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

– சுவாமி அஜராத்மானந்தர்

இன்று ராமகிருஷ்ண மிஷன் உலகப் புகழ் பெற்ற ஒரு சமய சமூகப் பணிகளில் ஈடுபடும் நிறுவனமாக விளங்குகிறது. அதனுடைய பணிகள் உலகெங்கும் பரந்துள்ள சுமார் 150 கிளைகள் மூலம் விரிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண விவேகானந்த இயக்கத்தின் குறிக்கோள், அதன் பணிகளுக்குப் பின்னாலுள்ள உந்து சக்தி, எதற்காக அது செயற்படுத்தப்படுகின்றது போன்ற விபரங்களைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்றால் இந்த ஸ்தாபனத்தின் ஆரம்பத்துக்குக் காரணமான இரு பெரும் மகான்களின் வாழ்க்கையையும், உபதேசங்களையும் நன்றாகத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

சனாதன தர்மத்தின் முழு உருவம்:

வேதங்கள், ஆகமங்கள், புராணங்கள், இதிகாசங்கள் முதலியவற்றின் சாரமாக விளங்கியவர் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர். மதங்களின் அடிப்படைத் தத்துவங்களை உள்ளபடி விளக்கிக் காட்டுவதற்கென்றே ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் அவதாரம் எடுத்தார். அவருடைய வாழ்க்கையை அறிந்து கொள்ளுதலும், உலக சமயங்களின் சாரத்தை அறிந்து கொள்ளுதலும் ஒன்றேயாகும்.

"ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர்" என்ற நூலுக்கு மகாத்மா காந்திஜி வழங்கிய முகவுரையில், "ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரின் வாழ்க்கை சமயத்தை நடைமுறையில் கொண்டு வந்த சரிதமாகும். இவருடைய வாழ்க்கை நமக்கு இறைவனை நேரில் தரிசிக்க உதவுகிறது. அவருடைய வாழ்க்கை வரலாற்றைப் படிக்கும் எவருக்கும் கடவுள் மட்டுமே உண்மை, மற்றவையெல்லாம் பொய் என்னும் நம்பிக்கை ஏற்படாமல் போகாது. அவருடைய உபதேசங்கள் வெறும் சாஸ்திரங்களைப் படித்தவர்களின் உபதேசங்கள் அல்ல. அவை அனுபவம் என்னும் புத்தகத்தின் ஏடுகள்" எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

நம் மத்தியில் ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளாகப் போற்றப்பட்டு வந்த உன்னத பண்புகளாகிய "வாழ்க்கையின் குறிக்கோள் இறைவனை அடைதல்", "அவனை அடையப் பலமார்க்கங்கள்", "உலகுயிர்கள் அனைத்தையும் இறைவனாகக் காணுதல்" ஆகியவை நாம் ஐம்புலன்களால் காணும் உலகைவிட உண்மையானவை என நிரூபித்தார்.

திருமறைகளுக்கு உயிரூட்டினார்:

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரின் புற வாழ்க்கை மிக எளிமையானது. ஆனால் அவருடைய அக வாழ்க்கையோ அளப்பரிய ஆன்மீக அனுபவங்களை உள்ளடக்கியது. சமய வரலாற்றில் கூறப்பட்டுள்ள அனைத்து ஞானிகளும் பெற்றுள்ள அனுபவங்களை இவர் பெற்றிருக்கின்றார்.

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் திருமறைகளுக்கு உயிர்த் துடிப்பை வழங்கினார். அல்லாவிடில் அவையெல்லாம் வெறும் காகிதக் குவியலாகத்தான் நமக்குத் தோன்றியிருக்கும். அவை நம் வாழ்க்கையைத் தொட்டிருக்கமாட்டாது. ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரின் வருகையால் சாத்திரங்கள் அனைத்தும் தெளிவும், அழுத்தமும் பெற்ற செய்திகளாக உணர்வைத் தொட்டு ஊக்கம் தரும் திருக்காட்சிகளாக விரிவு பெறுகின்றன. கடவுளின் திருவவதாரத்தால் வேதங்கள் விளக்குகளாகின்றன. சிறப்பென்னும் செம்பொருள் ஆகின்றன. அவதார புருஷரின் வாழ்க்கை நமது ஆன்மீக வாழ்க்கைக்கு வலுவூட்டுகிறது. கலங்கரை விளக்கம் கப்பலுக்கு வழிகாட்டுவது போல் அவதார புருஷர் நமது ஆன்மீகப் பயணத்திற்கு வழி காட்டுகிறார். திரு அவதாரத்தின் நோக்கம் இதுதான்.

கருணையும் தியாகமும்:

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் தனது அளவற்ற கருணையினால் அனைவரையும் அணைத்துக் கொண்டார். அவருடைய அன்பு சீடர்கள் பக்தர்களோடு மட்டும் நின்றுவிடவில்லை. அனைத்து உயிரினங்களையும் அது அணைத்துக் கொண்டது. அவர் தனது உபதேசங்களில் எவரையும் விலக்கி வைக்கவில்லை. சமுதாயத்தினாலேயே நஞ்சு போல் வெறுக்கப்பட்டு, புறக்கணிக்கப்பட்டு, கைவிடப்பட்டவர்கள் மீதும்கூட பகவான் அருள் பூண்டிருந்தார். அவர்களைக் கைதூக்கிவிடும் பொருட்டும் அவர் போதனைகளை வழங்கினார். தன் உடல் நோயையும் பொருட்படுத்தாது தன்னிடம் ஆறுதல் மொழி கேட்க வந்த மக்களை அன்போடு ஆதரித்தார் என்பதையும் சுவாமி விவேகானந்தர் ‘‘எனது குருநாதர்’’ என்ற சொற்பொழிவில் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

‘‘ஆகவே மக்கள் திரள் திரளாக இவரிடம் சந்தேகம் தெளிய வந்தனர். அவரும் நாளில் இருபத்திநான்கு மணியில் இருபது மணிநேரம் பேசிக் கொண்டிருப்பார். இது ஒன்றிரண்டு நாட்கள் மாத்திரம் நடந்ததன்று, மாதக் கணக்காக ஓயாது உழைத்ததின் பயனால் தம் உடல் உடைபட்டுப் போகும் வரைக்கும் அவர் உபதேசம் செய்த வண்ணமே இருந்தார். மக்களிடம் இருந்த அவரது அபார அன்பு ஆயிரம் ஆயிரமாக தம் உதவியை நாடியவர்களுள் அற்பமான ஒருவனுக்கும் உதவி செய்ய மறுத்ததில்லை. அதன் பயனால் நாளடைவில் அவரது தொண்டையில் கொடிய வியாதி தோன்றத் தலைப்பட்டது. அப்போது அவரை இவ்விதத் தொண்டிலிருந்து தவிர்க்க முடியாது போயிற்று. தம்மைக் காணும் பொருட்டு மக்கள் ஆவல் கொண்டு நின்றனர் என்று அவர் கேள்விப்பட்டவுடனேயே அவர்களை உள்ளே வரும்படி வற்புறுத்தி, அவர்களின் கேள்விகளுக்கெல்லாம் பதிலளித்து அனுப்புவார். இவ்விதம் உடல் தாங்குதற்கதிகமான பணிகளைத் தவிர்க்குமாறு தடுத்தபோது அவர், ‘‘நான் அதுபற்றிக் கவலைப்படவில்லை. ஒரு மனிதனுக்கு உதவி செய்வதன் நிமிர்த்தம் இவ்விதம் ஆயிரம் உடல்களையும் எடுத்து துன்பப்படத் தயங்கமாட்டேன். ஒரே மனிதனுக்கு உதவி செய்வதென்பதானாலும் அது ஓர் புகழத்தக்க செயலேயாகும்.’’

ஜீவ சேவையே சிவ பூஜை:

காசி இந்துக்களுக்கு மிகப் புனிதமான தலமாகும். ஏழை எளியவர்களுக்கு ஒரு நாளைக் கேனும் திருப்தியாக உணவு வழங்க வேண்டும் என்பதற்காக காசி யாத்திரைக்குக் கூட மறுத்து விட்டார். ஒரு நாள் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரும் தட்சிணேஸ்வர கோயில் உரிமையாளர் மதுர்நாதர் மற்றும் பக்தர்களும் காசி யாத்திரை செல்லும் வழியில் ஒரு கிராமத்தை அடைந்தார்கள். அப்போது ஏற்பட்டிருந்த பஞ்சத்தின் காரணமாக கிராமத்து மக்களெல்லாம் பசியால் நலிந்து அழுக்கு ஆடையும், பரட்டைத் தலையுமாய் இருக்கும் வேதனையான காட்சியை ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் கண்டார். இதனால் மிகவும் வேதனை கொண்ட குருதேவர் மதுர்நாதரிடம், ‘‘நீ அன்னை காளியின் சொத்திற்கு மேற்பார்வையாளன். இந்த ஏழைகளுக்கெல்லாம் வயிறார ஒரு வேளை உணவளித்து, அணிந்து கொள்ள புதிய ஆடைகளையும் கொடு’’ என்றார். இதைக் கேட்டதும் அங்கிருந்த அதிகமான மக்கள் தொகையைக் கண்டு மதுர் முதலில் தயங்கினார். ‘‘இந்தப் பயணத்திற்கு அதிகமான பணம் தேவைப்படுகிறது. இங்கு மக்களோ அதிகமாக இருக்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லோருக்கும் ஒரு வேளை சோறும், உடையும் கொடுத்தால் வழியில் செலவுக்குப் பணம் இல்லாமல் போய்விடுமே என்ன செய்வது?’’ என்றார். மதுர்நாதரின் இந்தப் பதிலால் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் சிறிதேனும் திருப்திப்படவில்லை. அந்த ஏழை மக்களின் துயரத்தைக் கண்டு கண்ணீர் சிந்தியவராக, ‘‘சீ! நீ எவ்வளவு மோசமானவனாக இருக்கிறாய். நான் உன்னோடு காசிக்கு வரவில்லை. கெதியற்ற இந்த ஏழைகளுடனேயே நானும் இருந்துவிடுகிறேன்’’ என்று அவர்களுடன் போய் அமர்ந்து கொண்டார்.

இவ்வாறு ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் அந்த ஏழைகள் பால் காட்டிய அனுதாபம் மதுரின் நெஞ்சத்தைத் தொட்டது. அந்த ஏழை மக்களின் வறுமைத் துயரத்தை உணர்ந்து மதுர்நாதர் மூட்டை மூட்டை-

யாகத் துணிகளும், உணவுப் பொருட்களும் கல்கத்தாவிலிருந்து கொண்டுவரச் செய்து எல்லோருக்கும் வயிறார உணவளித்து ஆடைகளும் வழங்கினார். அதன் பிறகு உற்சாகத்தோடு குருதேவர் அவரோடு காசிக்குப் புறப்பட்டார்.

இளைஞர் கூட்டம்:

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் ஒரு தலை சிறந்த ஆன்மீக வழிகாட்டியாக விளங்கினார். எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரியான போதனைகளை அவர் வழங்கவில்லை. நோயாளியின் தரம், நோயின் தன்மை ஆகியவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு மருந்து கொடுக்கும் மருத்துவரைப் போன்று விளங்கினார். சீடர்களின் மனப் பரிபாகத்திற்கேற்ப ஆத்மீக நெறியில் வழிகாட்டியமை ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணருடைய தனிச் சிறப்பாகும். தன்னிடம் வந்த பெருங் கூட்டத்தில் ஆன்மீக தாகமுள்ள சில இளைஞர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தார். அவர்களுக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் சிறப்பான உபதேசங்கள் செய்து சாதனைகளில் ஈடுபடுத்தினார். ஏனென்றால் மனித குலம் முழுவதற்கும் பயன்படக்கூடிய தன்னுடைய தெய்வீக உபதேசங்கள், இவர்கள் மூலமும் இவர்களிலிருந்து தோன்றப் போகும் சீடர் பரம்பரையின் மூலமும் உலகம் முழுவதும் பரவப்போகிறது என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். அந்த இளைஞர்கள் மக்கள் சேவையில் ஈடுபடுவதற்கும், தானே தம் வாழ்நாளில் துவங்கிய தன்னுடைய ஆன்மீக சங்கத்தைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்கு வேண்டிய பயிற்சிகளை, உபதேசங்கள் மூலமாகவும், தன் வாழ்வின் மூலமாக-வும் தந்தார். அவர்களை அந்தப் பணிக்கு எற்ற சிறந்த கருவிகளாக மாற்றினார்.

சுவாமி விவேகானந்தர்:

அந்த இளைஞர்களுள் சுவாமி விவேகானந்தர் என்று பிற்காலத்தில் அழைக்கப்பட்ட நரேந்திரர் மிகுந்த ஆற்றல் உள்ளவராக விளங்கினார். எதையும் அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளாத தீவிர பகுத்தறிவுவாதியாக விளங்கினார். ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரோடு உண்டான தொடர்பு அவரை முற்றிலும் மாற்றியமைத்தது. முதல் சந்திப்பிலேயே நரேந்திரர் யார்? அவர் எதற்காகப் பிறந்திருக்கிறார்? என்பதையெல்லாம் அறிந்து வெளிப்படையாகவே கூறிவிடுகிறார். நரேந்திரரைப் பார்த்து இரு கைகளையும் கூப்பி ''பிரபோ, நாராயணனின் அவதாரமாகிய நரமுனிவரே நீ! மனித குலத்தின் துயர் தீர்க்கவே இப்போது பிறந்துள்ளீர் என்பதை நான் அறிவேன்'' என்று கூறினார். ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் நரேந்திரரை பெரும் புகழ் பெற்ற பிரம்ம சமாஜத் தலைவர் கேசவ சந்திரசேனரோடு ஒப்பிட்டுப் பேசுவார். ''கேசவர் பத்து இதழ் கொண்ட தாமரையானால், நரேந்திரர் ஆயிரம் இதழ் கொண்ட தாமரை போன்றவர். கேசவரிடம் ஞானப்பிரகாசம் ஒரு மெழுகுவர்த்தி அளவில் ஒளிர்ந்தால், நரேனிடம் அது தகிக்கும் சூரியனாக ஒளி வீசுகிறது'' என்று நரேந்திரரின் பெருமையைப் பலரிடம் கூறிப் பெருமைப்படுவார்.

இந்த சந்தர்ப்பத்திலே சிகாகோவில் சுவாமி விவேகானந்தரின் வாழ்வில் நிகழ்ந்த ஒரு சம்பவம் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. கிரேக்க மொழிப் பேராசிரியராக இருந்த ஜே. டபிள்யூ. ரைட் என்பவர் சுவாமிஜிக்கு அறிமுகமானார். சுவாமிஜியின் உரையாடல்களைக் கேட்டு, ரைட் என்பவர் பெரிதும் கவரப்பட்டார். சர்வமத மகா சபையில் கலந்து கொள்வதற்கு தம்மிடம் நற்சான்றிதழ் இல்லை என்பதனை பேராசியரிடம் சுவாமிஜி எடுத்துக் கூறிய பொழுது அவர், ''சுவாமி உங்களிடம் அறிமுகக் கடிதம் கேட்பது சூரியனிடம் அவன் ஒளி வீசுவதற்கு உரிமை பெற்றுள்ளானா? என்று கேட்பது போல இருக்கிறது'' என்றார். ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணராலும், பேராசிரியர் போன்ற அறிவாளிகளாலும் சுவாமியின் அறிவு, ஞானம், ஆற்றல் முதலியன பேரொளிப் பிளம்பாகிய சூரியனுக்கே உவமையாகப் பேசப்பட்டது.

நரேந்திரரின் தூய மனத்தையும், மன வலிமையையும் குறித்துக் குருதேவருக்கு அவரிடம் மிகுந்த மதிப்பேற்பட்டது. நரேந்திரனிடம் உள்ள திறமையிலும், ஆற்றலிலும் ஒரு சிறு பகுதியே அவனை உலகிலேயே பெருமையும், புகழும் வாய்ந்த ஒருவனாக ஆக்கிவிடும் என்பதையும் குருதேவர் தெளிவாக உணர்ந்திருந்தார்.

மனித சமுதாயத்திற்கு ஆன்மீக விழிப்பைக் கொண்டுவரக் கடவுளின் ஒரு கருவியாக அவன் படைக்கப்பட்டிருக்கிறான் என்பதை உணர்ந்த ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர் நரேனுடைய இலட்சியத்தை நிறைவேற்ற அவனைக் கடவுளைக் காணும் வழியில் செலுத்தத் தொடங்கினார்.

அருட் செல்வத்தின் வாரிசு:

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஆன்மீக மறுமலர்ச்சி அதே முறையில் தொடர்தற் பொருட்டு நரேந்திரரை சிறப்பாக ஆயத்தப் படுத்தினார். இவர் அடிக்கடி நரேந்திரரைத் தனி-யாக தன் பக்கத்தில் அமரவைத்துக் கொண்டு மணிக்கணக்கில் உரையாடுவார்.

ஒரு நாள் நரேந்திரரைத் தன் பக்கத்தில் அமரவைத்து அவரை உற்று நோக்கிக் கொண்-டிருந்த குருதேவர் சமாதியில் மூழ்கிவிட்டார். அப்பொழுது மிகவும் சூட்சுமமான ஏதோ ஒரு மகத்தான சக்தி தன் உடலில் புகுந்து வியாபிப்பதை நரேந்திரர் உணர்ந்தார். சற்று நேரத்தில் நரேந்திரரும் வெளியுலக உணர்வை இழந்தார். நரேந்திரருக்கு பிற உலக நினைவு வந்தபொழுது ''ஓ நரேன்! நான் வைத்திருந்த தெல்லாம் இன்று உனக்கு அளித்து நான் எதுவும் இல்லாத பக்கிரியாகிவிட்டேன். இன்று உனக்கு அளிக்கப்பட்ட சக்தியைக் கொண்டு மகத்தான காரியங்களை நீ இந்த உலகத்தில் சாதிக்கப் போகிறாய். அதன் பின்னர் தான் எங்கிருந்து வந்தாயோ அங்கு திரும்புவாய்'' என்று மிகவும் உணர்ச்சியுடன் குருதேவர் கூறினார்.

ஆலமரம்:

ஒரு நாள் நரேந்திரரிடம் அவருடைய வாழ்க்கையின் இலட்சியம் என்னவென்று வின-வினார். இதற்கு நரேந்திரர், ''எப்பொழுதும் சமாதி-யில் மூழ்கியிருப்பதுதான்'' என்று விடைபகர்ந்தார். நரேந்திரருக்குச் சமாதி சிறிய குறிக்கோள் என்றும், நரேந்திரர் ஒரு பெரிய ஆலமரம் போன்றவர், ஆதலால் எண்ணற்ற மக்களுக்கு நிழலும், பாதுகாப்பும் கொடுக்க வந்தவர் என்றும் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் கூறினார்.

காசிப்பூரில் வாழ்ந்த காலத்தில்தான் நரேந்திரருக்கு நிர்விகல்ப சமாதி ஸ்ரீ ராம-கிருஷ்ணரின் அருளால் கைகூடியது. அதன் பின் நரேந்திரர் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரைச் சந்தித்த பொழுது ''இப்பொழுது அன்னை பராசக்தி உனக்கு அனைத்தையும் காட்டி அருளிவிட்டாள். அதனால் உன்னுடைய இந்த ஆன்மீக அனுபூதி சிறிது காலத்திற்கு பத்திரமாகப் பூட்டி வைக்கப்பட்டு-விடும். அதன் திறவுகோல் என்னிடம் இருக்கும். அன்னை பராசக்தியின் பணிகளை நீ முடித்த பின் நிர்விகல்ப சமாதி என்னும் பொக்கிஷம் மறுபடியும் உன்னுடையதாகும்'' என்று கூறினார்.

திருமடத்தின் வித்து:

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணருடைய புற்றுநோய்க்குப் பலரும் பல காரணங்களைக் கூறினார்கள். தம்மை நாடிவந்த பக்தர்களின் பாவங்களை ஏற்று அவர்-களைப் புனிதப்படுத்தியதனால் இக்கொடிய நோயினால் அவர் வருந்துகின்றார் என்று ஒரு பகுதியினர் நம்பினர். உடல் படைத்த மனிதர்-களுக்கு வரும் இயல்பான நோய்தான் ஸ்ரீ ராம-கிருஷ்ணரின் உடலையும் தாக்கியுள்ளது என்று நரேந்திரரைத் தலைமையாகக் கொண்ட துறவறச் சீடர்கள் நினைத்தார்கள்.

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணருடைய கொடிய நோய் ஒரு பெரும் புனிதப் பணியைச் செய்தது. துறவற இளம் சீடர்கள் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரை தட்சணேஸ்வரத்தில் சந்திக்கச் சென்ற நாட்களில் - விடுமுறை தினங்-களில் மட்டுமே ஒன்று கூடுவர். அப்பொழுது இவர்-களிடம் மிக நெருக்கமில்லை. ஆனால் ராம-கிருஷ்ணரின் நோய் ஒரு புனிதமான செயலுக்காக இவர்களை ஒன்று சேர்த்தது. இந்த இளம் சீடர்கள் பலர் கல்லூரியில் கற்பவர்கள். ஆனால் தங்க-ளுடைய சொந்த அலுவல்களையும், பெற்றோரின் மறுப்பையும் பொருட்படுத்தாமல் ஸ்ரீ ராம-கிருஷ்ணரைச் சுற்றியே எப்பொழுதும் இருந்து சேவை செய்து வந்தார்கள். குரு தேவராகிய ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணருக்குப் பணி செய்தல் என்ற பொது நோக்கு இவர்களை சகோதர சீடர்கள் என்ற

பிணைப்பால் பிணைத்தது. இக் காலத்தில் குரு-தேவரோடிருந்த அத்தனை சீடர்களும் பின்னாளில் துறவறமேற்றார்கள்.

இவ்வாறு காசிப்பூர் தோட்டத்தில் பிற்கால ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண சங்கத்திற்கு அடிக்கல் நாட்டப்-பட்டது எனலாம்.

இவர்களுக்கு ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரிடம் இருந்த அன்பு, இவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் கொண்டிருந்த நட்பை உறுதிபெறச் செய்தது. ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண-ருக்குச் செய்யும் சேவையே தங்களுடைய பிறவி-யின் இலட்சியம் என எண்ணினர்.

காவியுடை வழங்கல்:

நோய் என்னும் போர்வையின் கீழ் தனக்குச் சேவை செய்து வந்த இளைஞர் கூட்டத்தை துறவற நெறிக்கு ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் ஆயத்தப்-படுத்தினார். ஒரு நாள் மூத்த கோபால் என்பவர் சில காவி உடைகளையும், உருத்திராட்ச மாலை-களையும் சில துறவிகளுக்குக் கொடுக்கத் தாம் விரும்புவதாக ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரிடம் சொன்னார். ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் தன் இளம் சீடர்களைக் காட்டி "இந்த இளைஞர்களை விட உயர்ந்த துறவிகளை எங்கும் காண இயலாது" என்று கூறினார். கோபால் உடனே துணி மூட்டையை அவர் முன் வைத்தார். இளம் சீடர்களுக்கு இவர் அத்துணிகளைக் கொடுத்தார்.

ஒரு நாள் மாலையில் இவ்விளைஞர்களை குறிப்பிட்ட ஒரு சடங்கினைச் செய்ய வைத்தார். பின்பு சாதி வேறுபாடின்றி அனைவரிடமும் பிச்சை வாங்கும்படி அவர்களைப் பணித்தார். அவ்வாறே சீடர்களும் பாத்திரத்துடன் வீதி தோறும் சென்று பிச்சை ஏற்றனர். இவ்வாறு அவருடைய நோய்ப் படுக்கையின் அருகே ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடம் உருவாகிற்று. அவர் நரேந்திரரை இவர்களுடைய தலைவனாக நியமித்தார். நரேந்திரரிடம், "நான் இவர்கள் அனைவரையும் உன்னுடைய பாது-காப்பில் விட்டுச் செல்கிறேன். இவர்களை ஆன்ம சாதனை புரியும் படியும், வீட்டுக்குத் திரும்பாமலும் பார்த்துக் கொள்" என்று கூறினார்.

குருதேவரின் மஹாசமாதியின் பின்:

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரின் உடல் மறைவுக்குப் பிறகு அவருடைய சீடர்கள் சுவாமி விவேகானந்தரின் தலைமையில் ஒன்று சேர்ந்து கல்கத்தா அருகே ஒரு வாடகை வீட்டில் மடம் ஒன்றைத் துவங்கி சேர்ந்து வசிக்க ஆரம்பித்தனர். உற்றார், உறவினர்களைத் துறந்த சந்நியாசி-களான அவர்கள் தியானம், ஜெபம், பஜனை, சாஸ்திரப் பயிற்சி முதலிய சாதனைகளில் மூழ்கினார்கள். இவ்வாறு சில காலம் கழிந்தது. இதன் பிறகு அவர்களில் நரேந்திரர் உட்பட பலபேர் ஒரே இடத்தில் வாழ்ந்து சாதனை செய்ய விரும்பாமல், கையில் பணமோ, துணை செய்ய ஆட்களோ இல்லாத நிலையிலும் இந்தியா முழுவதும் உள்ள பல புண்ணிய தலங்களுக்கு கால் நடையாகவே நடந்து சென்றார்கள். அங்கே கடுமையான தவங்களைச் செய்தார்கள்.

ஆனால் இப்படிப் பயணம் செய்து சிதறிப்-போன அவர்கள் எல்லோரும் தங்கள் குருதேவர் மிகுந்த ஆர்வத்தோடு ஏற்படுத்திய சங்கத்தின் உறுப்பினர்கள் என்பதையும், அவர் தங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் இந்த உலகத்தில் இட்ட கட்டளைகளையும் மறக்கவில்லை.

சுவாமி ராமகிருஷ்ணானந்தர்:

அவருடைய எல்லாச் சீடர்களிலும் சுவாமி ராமகிருஷ்ணானந்தர் என்று அழைக்கப்பட்ட சசிபூஷண் எங்கும் போகாமல் அந்த மடத்திலேயே நிலையாகத் தங்கி தன்னுடைய குருதேவருக்குச் செய்யும் வழிபாட்டில் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டார். ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணருடைய மற்றைய சீடர்கள் குறுகிய காலமோ அல்லது நீண்ட காலமோ சங்கத்திலிருந்து பிரிந்து நாட்டைச் சுற்றிக் கொண்டிருந்த போது, சுவாமி ராம-கிருஷ்ணானந்தர் ஒருவரே குருதேவரின் புனித அஸ்தியை விட்டு ஒரு நிமிடமும் பிரியாமல் அங்கேயே தங்கியிருந்து, அந்த இடத்தைத் தங்கள் சங்கத்தின் நிலையான தலைமைப்பீடமாக மாற்றினார். ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண இயக்கத்தின் தத்துவ பகுதியை சுவாமி விவேகானந்தர் நிறைவு-

படுத்தினார் என்றால் அதன் வழிபாட்டுப் பகுதியை - ராமகிருஷ்ண சம்பிரதாயத்தை உருவாக்கியவர் சுவாமி ராமகிருஷ்ணானந்தராவார். தென்னகத்தில் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண சங்கம் வேரூன்றி இயங்க அரும்பெரும் தியாகங்களைச் செய்தவர் சுவாமி ராமகிருஷ்ணானந்தர்.

சர்வமத மகாநாடு:

1893ம் ஆண்டு சிகாகோவில் நடைபெற்ற உலக சமய மாநாட்டில் சுவாமி விவேகானந்தர் இந்து சமயத்தின் பிரதிநிதியாகக் கலந்து கொண்டார். இந்திய தத்துவ ஞானத்தால் மேற்குலகை வென்ற வெற்றி வீரராக, மாபெரும் ஆத்மீகத் தலைவராக சுவாமி விவேகானந்தர் 1897ம் ஆண்டு தாயகம் திரும்பினார். ஒரு சக்கரவர்த்திக்கோ, இராணுவத் தளபதிக்கோ, அரசியல்வாதிக்கோ அளித்திராத மாபெரும் வரவேற்பை மக்கள் அவருக்கு அளித்தார்கள்.

ஆன்மிகமும் சேவையும்:

இக்கால கட்டத்தில் சுவாமி விவேகானந்தர் தமது குருநாதர் தனக்கிட்ட ஆணையைச் செயற்படுத்த முனைந்தார். இந்திய தேசிய வாழ்வின் உயிர்நாடி ஆன்மீகமே என்று உறுதியாக எடுத்துக் கூறியவர் சுவாமி விவேகானந்தரேயாவார். "மிருக பலத்தால் அல்லாமல், ஆன்மீக பலத்தால் மட்டுமே நம் சமுதாயம் எழுச்சி பெறப்போகிறது" என்று நம்பினார். மிக உன்னதமான ஆன்மீக உண்மைகளை உலகிற்கு வழங்கிய முனிவர்களின் வழிவந்த மக்கள் மிருகத்திலும் தாழ்வான நிலையில் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதைக் கண்டு மனம் நொந்தார். அவர்களுக்கு சமயம் மறுக்கப்பட்டது. பல வழிகளில் பாமர மக்கள் சுரண்டப்பட்டார்கள். பாமர மக்களைப் புறக்கணித்து ஒதுக்கியதுதான் நமது நாடு செய்த பெரும் பாவம் என்று சுவாமிஜி நம்பினார். நாட்டிலுள்ள அனைத்துத் தீமைகளுக்கம் பாமர மக்களின் இழிந்த நிலைதான் காரணம் என்றும் கண்டார்.

ஆகவே ஆன்மீகமும், சமூகத் தொண்டும் இணைந்த ஒரு வாழ்க்கைத் தத்துவத்தை அமைத்தார். "ஆத்மனோ மோக்ஷார்த்தம் ஜெகத் ஹிதாயச" - "உன் ஆன்ம விடுதலைக்காகவும், உலக நன்மைக்காகவும் வாழ்வை அர்ப்பணம் செய்" என்னும் தேசிய மந்திரத்தை சுவாமி விவேகானந்தர் வழங்கினார். ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரிடமிருந்து அவர் அறிந்து கொண்ட "ஜீவ சேவையே சிவ பூஜை" என்ற உண்மையான வழிபாட்டை அறிமுகப்படுத்தினார். "கடவுள் ஒவ்வொரு ஜீவனிலும் குடியிருக்கிறார். இவை தவிர தனியாக வேறு ஒரு கடவுள் இல்லை. இந்த உண்மையை எவ்வளவோ தவங்களுக்குப் பிறகு நான் புரிந்து கொண்டிருக்கிறேன். மக்களுக்குச் சேவை செய்பவன் உண்மையில் கடவுளுக்குச் சேவை செய்பவனாகின்றான்" என்ற அவருடைய அருள்மொழியில் அவருடைய கொள்கைகளின் சாரம் அனைத்தும் அடங்கியுள்ளது.

அவருடைய கோட்பாடுகள், திட்டங்களையெல்லாம் செயற்படுத்த நிறுவனம் ஒன்றே சிறந்த கருவியென உணர்ந்தார். ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரின் திருநாமத்தைத் தாங்கிய ஒரு நிலையத்தை அமைக்கத் தனது சகோதர சீடர்களையும் மற்றும் ஏனைய தொண்டர்களையும் ஒத்துழைக்குமாறு வேண்டினார்.

தூய அன்னையின் பிரார்த்தனை:

சுவாமி விவேகானந்தரின் மனதில் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரை மையமாக வைத்து தன் சகோதர சீடர்களைக் கொண்டு ஒரு சங்கம் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்னும் பேரார்வம் பொங்கிக் கொண்டிருந்த அதே நேரத்தில், அன்னை சாரதாதேவியார் உள்ளத்திலும் அது போன்ற ஒரு சங்கம் அமைக்க வேண்டும் என்னும் எண்ணம் எழுந்து கொண்டிருந்தது.

ஒரு சீடரோடு நடந்த உரையாடலில் அன்னையார் சங்கம் உருவாக வேண்டும் என்ற தன் பிரார்த்தனையை வெளியிடுகிறார்.

என் குழந்தைகளான ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரின் சீடர்களுக்காக ஐயோ நான் குருதேவரிடம் எவ்வளவு அழுது துதித்திருக்கிறேன். நான் குருதேவரிடம் "ஓ பகவானே! நீ மனித வடிவில் தோன்றினாய். இந்த உலகத்தில் ஒருசில

சீடர்களோடு மகிழ்ச்சியாய் காலம் கழித்தாய். அவர்களை வீடு வாசல்களைத் துறந்து சந்நியாசிகள் ஆகும்படி செய்துவிட்டு நீ இந்த உலகத்தை விட்டுப் போய்விட்டாய். உன்னுடைய மறைவோடு எல்லாம் முடிந்துவிட வேண்டியது தானா? அதுதான் முடிவு என்றால் இந்த மனித வடிவிலே வந்து அளவில்லாத வேதனையை நீ ஏன் ஏற்றுக் கொண்டாய்?

நான் பிருந்தாவனத்திலும், காசியிலும், தெருக்களில் பிச்சை எடுத்துச் சாப்பிட்டுவிட்டு, மரத்தடியில் படுத்துக்கிடக்கும் சந்நியாசிகள் எத்தனையோ பேரைப் பார்த்திருக்கிறேன். அத்தகைய துறவிகளின் கூட்டத்திற்கு இந்த நாட்டில் குறைவே கிடையாது. பிறகு ஏன் நீயும் கண்ட இடத்தில் சாப்பிட்டு, கண்ட இடங்களில் படுத்து உறங்கும் ஒரு சந்நியாசிக் கூட்டத்தை உருவாக்கினாய்?

உனக்காக வீடு, வாசல், உற்றார் உறவினரைத் துறந்த என் குழந்தைகள் ஒருபிடி சோற்றுக்கும், ஒரு முழத் துண்டுக்கும் ஊரெல்லாம் திரிந்து கொண்டிருக்கிறார்களே! என்னால் பொறுத்துக் கொள்ள முடியவில்லையே! எனவே உன்னிடம் பிரார்த்திக்கிறேன். ஓ! பகவானே! உனக்காக யாரெல்லாம் உலகத்தைத் துறந்தார்களோ, அவர்கள் எல்லாம் சாதாரண உணவிற்கும், உடைக்கும் துன்பப்படாமல் இருப்பார்களாக!

இன்னொரு பிரார்த்தனையும் உன்னிடம் செய்கிறேன். உனக்காக எல்லாவற்றையும் துறந்த என் குழந்தைகள் எல்லோரும் உன்னையும், உன் உபதேசங்களையும் மையமாகக் கொண்டு, ஓர் இடத்தில் சங்கமாக வசிக்க வேண்டும். உலக வாழ்க்கையால் அலைக்களிக்கப்பட்ட மக்கள் எல்லாம் அவர்களிடம் வந்து உன்னுடைய உபதேசங்களை அவர்கள் மூலம் கேட்டுத் தங்கள் துன்பங்களைத் தீர்த்துச் செல்ல வேண்டும். அதற்காகத்தான் நீ மனித வடிவில் அவதாரம் செய்தாய். என்னுடைய குழந்தைகள் தங்க இடமில்லாமல் இங்கும், அங்கும் அலைவதைப் பார்த்து என் மனம் அமைதி இழந்து தவிக்கிறது.'' தூய அன்னையின் இந்த உருக்கமான பிரார்த்தனைக்கு பகவான் செவி சாய்த்தார்.

அதனால் தான் இப்போது அவருடைய சீடர்கள் தங்குவதற்கு நாடு முழுவதும் ஆங்காங்கே ஆசிரமங்களும், மடங்களும் தோன்றிக் கொண்டே இருக்கின்றன.

ராமகிருஷ்ண மிஷன்:

சுவாமி விவேகானந்தர் மற்றும் அன்னை சாரதாதேவியாருடைய இந்த விருப்பம், சுவாமி விவேகானந்தர் மேல் நாட்டிலிருந்து திரும்பி வந்ததும் நிறைவேறத் துவங்கியது. 1897ம் ஆண்டு மே மாதம் 01ம் திகதி சுவாமி விவேகானந்தர் ராமகிருஷ்ண மிஷனை நிறுவினார். துறவிகளும், இல்லறச் சீடர்களும் இணைந்து சேவை, ஆன்மீகம், குருதேவரின் உபதேசங்களைப் பரப்புதல் போன்ற திட்டங்களை மையமாக வைத்து இம் மிஷன் நிறுவப்பட்டது. பேலூர் எனும் இடத்தில் ராமகிருஷ்ண சங்கத்திற்காக நிலம் வாங்கப்பட்டது. 1898ல் சுவாமி விவேகானந்தர் பெரிய விழா எடுத்து ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரின் புனித அஸ்திகள் அடங்கிய பேழையைத் தன் தோளிலேயே சுமந்து சென்று பீடத்தில் அமர்த்தினார். அப்போது அவர் சொன்னார், ''இந்த யுகத்தின் தெய்வீக அவதாரமான ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் இந்த இடத்தைத் தன்னுடைய தெய்வீக இருப்பால் காலம் காலமாக ஆசீர்வதித்துக் கொண்டிருப்பாராக! இதை ஒரு ஈடு இணையற்ற சங்கமாக உலகில் இருக்கின்ற எல்லாச் சமயங்களும், எல்லாச் சமயக் கருத்துக்களும் ஒன்றாக இணைந்து, உலக மக்களுக்கு நன்மையையும், அமைதியையும் தரும் ஒரு புண்ணிய ஸ்தலமாகச் செய்வாராக'' என்று வேண்டினார்.

''............ இந்த மடத்திலிருந்து அலை வீசிப் பொங்கியெழப் போகும் தெய்வீக வெள்ளம், உலகிலுள்ள மனித குலத்தையே மூழ்கடித்து அவர்களை பேரின்பத்திற்குக் கொண்டு போய்ச் சேர்க்க வேண்டும். இது நம்முடைய அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை. நம் பலத்தையெல்லாம் திரட்டி, வரிந்து கட்டிக் கொண்டு இந்த இலட்சியத்தை அடைவதற்காக சந்நியாசிகளாகிய நாம் பரம்பரை பரம்பரையாகப் பாடுபடவேண்டும். யாரெல்லாம் இதில் நம்பிக்கை வைத்திருக்-

கிறார்களோ, அவர்கள் பகவானின் கருணையினால் அதற்கு வேண்டிய ஆற்றலையும், வலிமையையும் பெறுவார்கள்'' என்று கூறினார்.

ஸ்ரீராமகிருஷ்ண இயக்கத்தின் கொள்கைகள்:

சுவாமி விவேகானந்தர் ராமகிருஷ்ண மிஷனை நிறுவிய போது அதற்கு கொள்கைகளையும், விதி முறைகளையும் உருவாக்கினார்.

"இந்த இயக்கம் பகவான் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரின் திருமேனியாகும். இதில் அவர் எப்போதும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார். இந்த இயக்கம் ஒருமித்த குரலில் இடுகின்ற ஆணை ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரின் ஆணையேயாகும். இந்த இயக்கத்தை வழிபடுபவர்கள் அவரை வழிபடுகிறார்கள். இதனை அவமதிப்பவர்கள் அவரை அவமதிக்கிறார்கள்.'' இந்த நம்பிக்கையோடு இயக்கத்திற்குச் செய்யும் சேவை பகவான் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணருக்குச் செய்யும் சேவையாகிறது. ஓர் ஆன்மீக சாதனையாகிறது.

சந்நியாசி அல்லது துறவி என்றால் எந்த வேலையும் செய்யாமல் தியானத்திலும், படிப்பிலும் மட்டுமே ஈடுபட வேண்டும் என்ற கொள்கை நீண்ட காலமாக இந்து சமயத்தில் இருந்து வந்துள்ளது. துறவியரின் வாழ்வில் சமூகப் பணிகளை அறிந்து கொள்வதற்கோ, அவற்றின் மூலம் மக்களுக்குச் சேவை செய்ய வேண்டும் என்ற நினைப்புக்கோ இடம் கிடையாது. ஆனால் ராமகிருஷ்ண இயக்கத் துறவிகளை அனைத்துப் பணிகளிலும் ஈடுபடுமாறு சுவாமி விவேகானந்தர் பணித்தார்.

ராமகிருஷ்ண மடம் என்பது பூஜையையும், விழாக்களையும் மட்டுமே நடத்துகின்ற ஒரு சாதாரண கோயிலாக மாறிவிடக்கூடாது என்பதில் சுவாமி விவேகானந்தர் மிகக் கண்டிப்பாக இருந்தார்.

சேவை செய்வது மிகச் சிறந்த ஆன்மீகச் சாதனை என்பதை சுவாமி விவேகானந்தர் மிகவும் வலியுறுத்தினார். இயக்கத்தின் குறிக்கோளைப்பற்றி சொல்லும் போது அவர், "இந்த இயக்கம் ஆன்மீக ஞானத்திற்கும், அதே நேரத்தில் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரின் வழியில் உலகத்திற்கு நன்மை செய்வதற்குமான பயிற்சி பெறவுமே அமைக்கப்பட்டது.'' என்று கூறினார்.

பழைய மார்க்கம் புதிய விளக்கம்:

துறவிகளுடைய மார்க்கத்தை நிவிருத்தி மார்க்கம் என்று அழைப்பர். அதாவது அனைத்துக் கருமங்களில் இருந்தும் விடுபடுதல் என்பது அதன் பொருள். ஆகவே வைதீக துறவிகள் அனைத்துக் கருமங்களையும் அதாவது அனைத்துச் செயல்களையும் துறத்தல் வேண்டும். நிவிருத்தி என்பதற்கு சுவாமிஜி புதிய விளக்கம் கொடுத்தார். சுயநலத்தை மையமாகக் கொண்டிருத்தலில் இருந்து விலகியிருத்தல் என்று நிவிருத்திக்கு சுவாமி விவேகானந்தர் புதிய விளக்கம் கொடுத்தார். விலக்க வேண்டியது கர்மமல்ல சுயநலமே என்றார் சுவாமிஜி. அதன் வாயிலாக மக்களுக்குச் செய்யும் தன்னலமற்ற பணியை மகேசனுக்குரிய பூஜையாக்கினார். ஆகையால் சுவாமிஜியினால் நிறுவப்பட்ட ராமகிருஷ்ண சங்கத்திலுள்ள துறவிகளுக்கு மற்ற சாதனைகளைப் போன்று மக்களின் சேவையும் ஆன்மீக சாதனையாகும். இவ்வாறு அனைத்து யோகங்களையும் இணைத்து ஒரு புதிய ஆன்மீக சாதனையை உருவாக்கினார்.

செயலும் சிந்தனையும்:

ராமகிருஷ்ண மிஷனை வெறும் சமுதாய சேவை செய்யும் ஒரு நிறுவனமாகக் கருதக்கூடாது. சாதாரணமாக சமுதாய சேவை என்று கூறும் பொழுது வெளிச்செயலுக்கு மட்டும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றோம். ஆனால் மகேசனின் பணியாகச் செய்யும் பொழுது வெளிக் கர்மத்துக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதுடன் சேவை செய்பவனின் மனநிலை அவனுடைய ஆன்மீக உயர்வு இவற்றிற்கும் சமமான முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறோம். கடவுளின் சேவையாகச் செய்யும் பொழுது கர்மம் புரிபவனின் மனநிலை உயருதல் வேண்டும். ஆன்மீக முன்னேற்றம் ஏற்பட வேண்டும். ராமகிருஷ்ண சங்கத்தினருக்கு சுவாமிஜி என்ன கட்டளையிட்டார் என்றால், "மனிதனில் தெய்வீகத்தைக் கண்டு அவனுக்குச் செய்யும் சேவையை

இறை பணியாகச் செய்தல் வேண்டும்'' என்பதாகும்.

மாபெரும் கொடை:

இவ்வாறு துறவறநெறியில் ஆன்மீகம், சமூகம் ஆகிய இரண்டும் உயர்ந்த நிலையில் இருக்கும்படி சுவாமி விவேகானந்தர் வகுத்தார். இன்றைய நவீனப் போக்கிற்கு ஒத்துவரக்கூடிய நிலையில் பழமையில் ஊறிய வைதிக சந்நியாச நெறியை மாற்றியமைத்து அதனைக் காப்பாற்றியுள்ளார். அதே சமயத்தில் அதனுடைய ஆன்மீக மதிப்பைக் குறைத்து விடாமலும் பாதுகாத்துள்ளார். ராமகிருஷ்ண சங்கம் சுவாமி விவேகானந்தரால் உலகுக்கு வழங்கப்பட்ட மாபெரும் கொடையாகும்.

புளழுய௨ புளழுய௨ புளழுய௨

* *The sun lights up the earth, but a small cloud will hide it from our view. Similarly, the insignificant veil of 'Maya' prevents us from seeing the ominipresent and all-witnessing 'Sachchidananda' - Existence - Knowledge - Bliss.*

* *The sun can give heat and light to the whole world, but it can do nothing when the clouds shut out its rays. Similarly, so long as egotism is in heart, God cannot shine upon it.*

* *The idea of self is is the 'Maya' of the soul. It is our egotism that shuts out the light. When this "I" is gone, all difficulty will have vanished. If by God's grace the thought that "I am not the doer" is firmly established in the heart, a man becomes free even in this life. For him there is no more fear.*

* *So long as there is egotism neither self-knowledge (Jnana) nor liberation (Mukti) is possible, and there is no cessation of birth and death.*

* *The consciousness of self is of two kinds; one is ripe, the other unripe. "Nothing is mine, whatever I see, feel, or hear - nay, even this body itself is not mine. I am always eternal, free, and all-knowing" - such consciousness as this originates in the ripe ego; while the unripe ego makes man feel himself for ever related to the transitory things of the world. "This is my house, this is my child, this is my wife" - consciousness like this is the manifestation of the unripe ego.*

\- ***Bhagawan Sri Ramakrishna***

SRI RAMAKRISHNA MISSION IN CEYLON

- **K.Thiyagarajah**
President, Platinum Jubilee Committee.

The Ramakrishna Mission was started in 1897 by Swami Vivekananda - the first disciple of the Great Master, Bahavan Sri Ramakrishna with the twin goals of service and Renunciation to broadcast the teaching of the 'God Man'. Swami Vivekananda the cyclonic Hindu monk with his dynamic personality and conviction was ideally suited to impart and promote the gospels of the great master and the study of Vedanta and its principles as propounded and illustrated by him.

Swami Vivekananda's enlightening speech at the Chicago congress of Religions, and with the establishment of the Ramakrishna Math at Belur, the Mission activities expanded by leaps and bounds all around the world.

One hundred and thirty nine Ramakrishna Mission Branches are presently engaged in the service to mankind, manned by disciplined and devoted monks dedicated to selfless service to humanity.

The activities of the Ramakrishna Mission are in keeping with the declared principles embodied in the Memo of the Association of the Mission. Imparting and promoting the study of Vedanta, and its principles as propounded by Sri Ramakrishna, carrying on educational work; establishing and maintaining schools and orphanages; putting up houses for the needy; relief and charitable work; providing training in self employment; printing; publishing, selling, distributing journals books and leaflets for the promotion of its objects; were among the varied activities of the Ramakrishna Mission.

The association of Ramakrishna Mission in Ceylon is more than a century old. It began with the visits of Swami Vivekananda, the founder monk of the Ramakrishna Mission towards the end of the 19th century. The three visits of the great Swamiji and his inspiring lectures, laid the foundation for the Ramakrishna movement in Ceylon. The seed thus sown grew into a mighty tree with the subsequent visits of great savants like Swami Shivananda and Swami Sarvananda.

Pandit Mylvaganam's meeting with Swami Sivananda, his joining the Mission and Ordination as a Monk in 1924 were landmarks in the establishment of the Mission and its growth in the North and East. With the functioning of the Colombo Branch, and the advent of Swami Vipulananda and the functioning of the Batticaloa Branch at Kallady Uppodai the Mission's activities expanded from then onwards. It was a historic record of growth of the mission's activities of dedicated service to humanity.

The Ramakrishna Mission had its Head Quarters in Colombo. The Colombo Branch started functioning since 1924 and formally established in 1930. The legal status to the Ramakrishna Movement in Ceylon was given by a bill passed in the Legislative Council in 1929. The Mission Head Quarters in Colombo directs and guides all activities in Ceylon. The Colombo Branch functions under a resident Vice President of the Mission assisted by other Monks sent from the Mission Head Quarters at Belur.

A Branch of the Mission functions in Batticaloa under the guidance and supervision of the Vice President, managed by a resident Swami-in-charge and assisted by other monks

and devotees. The activities of the Colombo Mission Head Quarters are guided and directed by the Mission Head Quarters at Belur, India. There is a Board of Members comprising of monks and distinguished persons functioning as a Board of Management with the Vice President Maharaj, as the Chairman. This Board of Management meets from time to time to review and decide on all activities of the Mission in Ceylon.

The direct involvement of the Ramakrishna Mission started in the education sector, with the take over of the administration of Vaideeswara Vidyalaya in Jaffna by Swami Sarvananda in 1917.

The Mission engaged in activities keeping with the declared policy and percepts of the Mission, with commitment and missionary zeal. The activities of the Mission have centered around the following: Religious and spiritual upliftment of the masses, promotion of Arts and Culture, Education, Social Service, running Orphanages, Relief and Resettlement work and Resource development.

Religion:

Imparting and promoting the study of Vedanta and its philosophy was one of the cardinal principles of the Ramakrishna Mission. The activities of the Mission in Ceylon centered around this from the time of Swami Vivekananda's visits and the arrival of Swami Shivananda and Swami Sarvananda. The Colombo Centre and the Batticaloa Branch became centres of religious activities and the Shrines became the nuclei. These centres carried on a mission of mercy and goodwill to all irrespective of cast, creed or religion.

The Mission strove to bring peace and amity between the followers of Hinduism, Buddhism, Christianity and Islam and propagated harmony of religions. The centres provided a great impetus to the study and practice of Hinduism. Imparting knowledge and understanding of Vedanta and its philosophy, spiritualism and sanctity of Hinduism was one of the important activity of the Mission in Ceylon and this was intended for all parochial considerations.

The schools managed by the Mission, Student Homes, and Sunday Schools were practising centres of the Mission's religious activities. The children obtaining the knowledge and understanding of Hinduism, participated in the religious observations of all religions- like Deepavali, Christmas, Ramzan and Wesak. For the first time the Hindu children could observe, Hindu culture and practices in the educational institutions started by the Mission.

Education:

Education was one of the important fields of activity of the Mission. Starting with the take over of Vydeeswara Vidyalaya in 1917 the active involvement lasted till the take over of the assisted schools in December 1960. After 1960, the Mission's educational service continues through the Sunday schools and pre-schools.

A great impetus to the Mission's educational activities was given after Swami Vipulananda donned robes of the Ramakrishna Order in 1924. Most of the schools were taken over or opened in the Eastern Province. 26 Schools were being managed by the Mission at the time of take over - 19 in Batticaloa, 02 in Jaffna 03 in Trincomalee, 01 in Vavuniya and 01 in Lunugala. These Schools provided primary and secondary education both in the Tamil medium and English medium. These schools were a real boon for the children of these areas. For the first time, Hindu children were able to get their education in a Hindu Religious Cultural atmosphere.

Keeping with the ideals of the Mission bigger schools like Shivananda Vidyalaya in Batticaloa Hindu College in Trincomalee and Vydeeswara Vidyalaya in Jaffna accommodated children of all races. No religious or racial bias was shown. Many Muslim students received their education in these schools.

Swami Vipulananda - an educationist par excellence - played a leading role in the educational activities of the Mission and the educational advancement of the Eastern Province. The Sunday Schools conducted at the Mission centres of Colombo and Kallady-Uppodai imparts not only knowledge in religion but also instill in them proper values of life, spiritual inspiration and, provide training in arts and Culture. The ardent support of philanthropists and devotees and workers facilitated the founding and development of these schools in a great way. Though the schools were taken over by the State the atmosphere and traditions so well imbibed and nurtured by the Mission are preserved and observed to the present day.

Student Homes:

The orphanages started and managed by the Mission has played a vital role in the education of the poor and needy children. Swami Vipulananda starting a Students Home with six students at the 'Vellikilamai Madam' in Vannarpannai, Jaffna was the beginning of this activity.

It was later shifted to Shivananda Vidyalaya in Batticaloa in 1929 and, later to its own building in 1933. From the time of Swami Paripoorananthа and Swami Vipulananda upto the present day, Swami Jivanananda, the Students Home were blessed with the motherly care and devoted service of a number of Swamis like Swami Natarajananda.

Imparting education is the prime activity of the students homes, besides providing food, clothing and abode. Practical training in agriculture and gardening for boys and training in needle work, dress making and house keeping for girls are being provided in the Students Homes. The shrines in these Students Homes play a vital role in the day to day activities. The inmates participate in the daily poojas, devotional songs and yoga exercises.

Library reading and sports facilities are also provided. One of the major activities of the Kallady-Uppodai Boys Home had been the agriculture Farm in Rugam. This farm started in 1968 in an extent of 36 acres of fertile land with the help of the GA and other state departments and later developed with German aid was the brain child of Swami Jivanananda - the Swami-in-charge of the Batticaloa Branch. A separate tank, the Ramakrishna Kulam was also constructed. Cultivation of paddy and other food crops and cattle breeding were the main activities. It proved a very successful and productive venture. Unfortunately the activities of the farm had to be curtailed due to the current unstable political situation and security problems.

Social Service:

The Mission was also engaged in activities rendering service to the people in need. One such notable activity was the Pilgrim Rest-Madam, at Kathirkamam so well managed and praised by all. It served the devotees who flocked to the temple of Lord Murugan in thousands. The Madam provided lodgings and clean food for all. This Pilgrims Rest was managed by the Mission from 1957 till 1971 when it was acquired by the Government, for no sound reason.

This Madam and its remarkable service to the pilgrims irrespective of race, cast or creed

was almost identified with the late Swami Sarvatheethananda. He was the swami - in-charge and, performed his duties in keeping with the Mission ideals with commitment, dedication and love, A Pilgrim centre of this nature can never be replaced at any time in future. The acquisition of this Pilgrims Rest was tragic and was a very unkind act.

The Mission had from time to time contributed in plenty in doing relief and rehabilitation work in time of national and natural calamities. It has done yeoman service in 1958, 1977 and 1978 during the racial riot, cyclone and major floods. Since 1965, the Mission is running a home for the disabled labourers at A mpitiya in Kandy. It has two Cultural Centres in Colombo and Batticaloa. The Batticaloa Branch also does humanitarian service in the Mantivu leper asylum. The Mission has also successfully launched the following Housing schemes for the affected and needy families:

* Maddikaly housing scheme for the fishermen - 60 houses.
* Akkaraipattu Housing scheme for families affected by communal riots - 10 houses - in 1993
* Vivekanandapuram model housing project for the sanitary labourers - 27 houses - in 1999 at a cost of Rs. 3,373,386/=. This model scheme was put up in commemoration of Swami Vivekananda's centenary celebrations, providing all facilities like roads, electricity, wells, a temple and a community centre.
* The Platinum Committee is presently engaged in a project to put up 50 houses at a cost of Rs. 10 million for the displaced families in the Valaichenai Division

The Mission has been engaged from the inception in publishing, selling distributing journals, periodicals and books, conducting discourses and book exhibitions to propagate the Ramakrishna Mission ideals and to familiarize the people of its ideas, thoughts and philosophy.

The epoch making and the phenomenal success of the Ramakrishna Mission activities in Ceylon can be attributed to the blessing of the Sri Ramakrishna and his first Disciples like Swami Vivekananda and Swami Shivananda, the devoted and selfless service of the Monks who had provided the Mission the efficient and disciplined management of the Mission centres of Colombo and Batticaloa, the enthusiasm displayed and the help rendered by the Hindu philanthropists and devotees and the consistent support, supervision and guidance provided by the Mission Head Quarters in India.

The monks of the Mission rendered the nation unparalleled and humble service without any narrow or parochial considerations. The needy, the poor, and the depressed Hindus got a new wind and new life. The educational service of the Mission in the East piloted by Swami Vipulananda ushered in a social revolution.

The Mission in a humble manner has contributed a lot towards peace, goodwill and inter religious amity.

* *Worldly persons may perform many pious and charitable acts in the hope of earthly reward, but when misfortune and sorrow approach, this piety and and charity forsake them. They are like the parrot that repeats "Radha-Krishna", "Radha-Krishna", the livelong day, but cries "kaw", when caught by a cat, forgetting the divine name.*

- Bhagawan Sri Ramakrishna

மட்டக்களப்பில் ஸ்ரீராமகிருஷ்ண சங்கம்

- வ. சிவசுப்பிரமணியம்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் பிரித்தானியரின் சாம்ராச்சிய வாதத்தை எதிர்த்துத் தோன்றிய தேசிய வாதம் இந்தியர்களின் வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு துறையிலும் புரட்சிகரமான மாறுதல்களைத் தோற்றுவித்த மாபெரும் புருஷர்களைச் சிருஷ்டித்தது. இந்து சமயத்திற்கு எழுச்சி ஊட்டியவர்களில் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரும் அவரது பிரதம சீடர் சுவாமி விவேகானந்தரும் மிக முக்கியமான-வர்கள்.

ஸ்ரீ ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்: "ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின் பிரியம் மிக்க சிஷ்யரான சுவாமி விவேகானந்தரின் புகழானது இப்பூமண்டலமெங்கும் பரந்தது. அவர் மிகுந்த வாக்கு வன்மையுடன் தீவிரமான தேசியப் பிரசாரஞ் செய்தார். அவருடைய தீரம்மிக்க தேசியம், முஸ்லிம்களுக்கோ வேறு எவருக்குமோ விரோதமானதல்ல....... ஆயினும் சுவாமிகளின் தேசியத்தை இந்து தேசியம் என்றே கூறவேண்டும். அதனுடைய வேர் இந்து சமயத்திலும் இந்து கலைப் பண்பிலும் இருந்தது[1]."

பிரித்தானிய சாம்ராச்சியவாதிகள் இந்தியாவுக்கு இழைத்த கொடுமைகளைச் சுவாமி விவேகானந்தர் கண்-டித்தார். அதே சமயத்தில் இந்து மக்களின் தவறுகளையும் அவர்களுக்குச் சுட்டிக் காட்டினார்.

தன்னுடைய குருநாதர் பகவான் ஸ்ரீ ராம-கிருஷ்ணரின் உபதேசங்களையும், கருத்துக்களையும் முழுமையாக உணர்ந்து கொண்டு சுவாமிஜி காலத்துக்கு ஏற்றதாக இந்து சமயக் கொள்கைகளுக்கு புதுப் பொலிவை ஊட்டினார். அமெரிக்காவிலும், ஐரோப்பிய நாடுகளிலும், கொழும்பிலும், யாழ்ப்பாணத்திலும் அவர் எடுத்துக் கூறிய கூர்மையான கருத்துக்கள் அறிவுலக மக்களின் - அறிவு ஜீவிகளின் உள்ளங்களை உலுக்கிற்று.

கிழக்குலக மக்களைப் பொறுத்த வரையில் அவர்களுக்கு வாழ்க்கையில் முக்கியமானது சமயமே. எனினும் உலகியல் வாழ்க்கைக்கு தேவையானவற்றை யெல்லாம் மதம் தந்துவிடும் என்பது தவறானது.

இந்தியாவில் பிரித்தானியர் கடைப் பிடித்த சாம்ராச்சியக் கொள்கையினால் இந்தியா கண்ட பயன் பஞ்சம், பிணி, அறியாமை, வறுமை, மதமாற்றம் என்பனவே. சுவாமிஜி இந்நிலையை மாற்றத் தீவிரமாக முயன்றார். தூய சமயக் கருத்துக்கள் மூலமும், பலன் கருதாப்பணிகள் மூலமும், கல்வி மூலமும் மக்களின் அவல நிலையைப் போக்க முயன்றார். அவர் அரசியலில் ஈடுபடவில்லை. சுவாமியவர்கள் நிறுவிய ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண சங்கம் நிச்சயமாக ஓர் அரசியலமைப்பு அல்ல, ஒரு சமூக ஸ்தாபனமுமல்ல, உண்மையில் அது ஓர் ஆன்மீக அமைப்பு.

அத்வைத வேதாந்தம், "பிரம்மமே உள்பொருள் அதைவிட வேறு எதுவுமில்லை ஆன்மாக்கள் - பிரபஞ்சம் என்பது மாயத் தோற்றம்" என்று கூறுகிறது. இது உயர்ந்த ஆன்மீக நிலை. இந்த நிலையை எய்தும் வரை இந்தப் பிரபஞ்சமும் உண்மையானதே. இதனை வியவகாரிக சத்தியம் என்பர்.

சுவாமி சாதாரண மக்களின் இந்த நிலையில் நின்று இந்த உலக இருப்பை ஏற்றுக்கொள்கிறார். இது தேவமாயை. இறைவனால் படைக்கப்பட்டது அல்லது இது இறைவனின் தோற்றமே என்கிறார். இங்கு நாம் காணும் ஒவ்வொன்றும், ஒவ்வொருவனும் இறைவனின் உருவெளிப்பாடே. ஒவ்வொரு சீவனிலும் நாம் காட்டும் அன்பு இறைவனிடம் செலுத்தும் அன்பே. ஒவ்வொரு சீவனுக்கும் நாம் செய்யும் தொண்டு இறைவனுக்குச் செய்யும் தொண்டே என்கிறார். அறியாமையாலும், நோயாலும், வறுமையாலும் வாடும் மக்களை அவர் "தரித்திர நாராயணர்கள்" என அழைக்கின்றார். பாட-சாலைகள், கலைக் கூடங்கள், தொழிற் கூடங்கள், வைத்திய சாலைகள், அநாதை இல்லங்கள் மூலம் ராமகிருஷ்ண மிஷன் உதவி வேண்டி நிற்கும் மக்களுக்குத் தொண்டாற்றுகிறது.

அதேசமயம் ஆத்ம சாதனையை அது ஒதுக்கிவிடவில்லை. ஆத்ம சாதனையில் இறைவனைத் தியானிப்பது மிக முக்கியமானது எனச் சுவாமி விவேகானந்தர் கூறுகின்றார். ஆலய வழிபாடு, பூசைகள், ஜபங்கள், ஞான நூல்களைக் கற்றல் ஆகிய துறைகளில்

ராமகிருஷ்ண மடங்கள் பெரும் பணி புரிந்து வருகின்றன. மனிதனின் புற வாழ்க்கைக்கு - லௌகிக வாழ்க்கைக்கு - உலகியல் விஞ்ஞானம் எவ்வளவு அவசியமானதோ ஆன்மீக வளர்ச்சிக்கு ஆன்மீக விஞ்ஞானமும் அவசிய-மானது எனச் சுவாமிகள் வற்புறுத்துகின்றார். அத்வைதம் என்பது ஆன்மாவின் இறுதி லட்சியம். இதனையடைய லௌகிகமும், ஆன்மீகமும் இணைந்து செல்ல வேண்டும். இந்த இணைப்பே சுவாமிகளின் செயல்முறை வேதாந்-தமாகப் பரிணமித்தது.

ஆன்ம விடுதலை இறுதி இலட்சியமெனினும் அதற்காக இவ்வுலகை அதன் மக்களோடு சேர்ந்து உதறித் தள்ளிவிடுவதை தப்பிக்கும் செயல் அல்லது சுயநலம் என அவர் நினைக்கிறார்.

எவ்வாறாயினும் ஆன்மா உடலில் உறையும் வரை இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் நடமாடும் வரை இந்த சம்சாரத்தின் சுக துக்கங்களிலிருந்து தப்பித்துவிட முடியாது. ஒரு பெரிய விருட்சம் சூரியனுடைய சூட்டைத் தாங்கிக் கொண்டு தன்னை நாடிவரும் பிராணிகளுக்குத் தனது குளிர் நிழலைத் தந்து அவற்றின் களைப்பைப் போக்குவது போல் சம்சாரத்தின் துன்பங்களைத் தாங்கிக் கொண்டு ராமகிருஷ்ண சங்கத்தைச் சார்ந்த சந்நியாசிகள் பணிபுரிந்து வருகின்றனர்.

இலங்கையில் இந்து சமய விழிப்புணர்ச்சியின் இரண்டு நிலைகளைக் காண்கின்றோம். ஒன்று யாழ்ப்-பாணத்தில் தமிழ்ப் பேறிஞரும் சைவ சித்தாந்தியுமான ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலர்களால் 19ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. இரண்டா-வது, மட்டக்களப்பில் இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப-த்தில் அத்வைதவாதிகளான ராமகிருஷ்ண சங்கச் சந்நியா-சிகளின் பேருரைகள் மூலம் ஏற்பட்டு 1925ம் ஆண்டில் இருந்து சுவாமி விபுலானந்தரின் வழிகாட்டல் மூலம் விரிவடைந்தது.

சுவாமி விவேகானந்தர் தமது வெளிநாட்டு விஜயத்தின் முடிவில் வங்காளத்தில் 1897ம் ஆண்டில் ராமகிருஷ்ண சங்கத்தை நிறுவினார். தமது சகோதர சந்நியாசிகளை உலக நாடுகள் பலவற்றிற்கு அனுப்பி வைத்தார்.

1899ல் சுவாமி சிவானந்தர் கொழும்பிற்கு விஜயஞ் செய்தார். தொடர்ந்து 1903ல் சுவாமி திரிகுணாதீதானந்தர் இலங்கை வந்தார். 1906ல் சுவாமி அபேதானந்தர் கொழும்புக்கும், யாழ்ப்பாணத்துக்கும் விஜயஞ் செய்தார். இவர்கள் எல்லோரும் குருதேவரின் நேர்ச் சீடர்கள் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

இவர்கள் மட்டக்களப்புக்கு விஜயஞ் செய்யாத போதிலும் அவர்களது பேருரைகள் கிழக்கின் மக்களுக்கு வழிகாட்டின. மக்கள் தாங்களாகவே விவேகானந்த சபை, சைவ பரிபாலன சபை, இந்து இளைஞர் மன்றம் ஆகிய பெயர்களில் சங்கங்களை அமைத்துக் கொண்டு "சைவப் பிள்ளைகளுக்குச் சைவப் பாடசாலைகள்" என்ற இயக்கத்தை ஆரம்பித்தனர். கிராமங்கள் தோறும் சைவப் பாடசாலைகள் அமைக்கப்பட்டன. பாடசாலைகளிலும், ஆலயங்களிலும், மரங்களின் கீழும் சமயப் பிரசங்கங்கள் நிகழ்த்தப்பெற்றன. பிரசங்கங்களில் வித்துவான் ச. பூபாலபிள்ளை, வித்துவான் அ. சரவணமுத்தன், அப்பொழுது இளைஞராக இருந்த கா. அருணாசல தேசிகர் என்போர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

சங்கரசுப்பையர் இடையிடையே மட்டக்களப்பு-க்கு வந்து தமது அழகிய கதாப்பிரசங்கங்கள் மூலம் சமய அறிவை ஊட்டினார். சுகுண விலாச நாடக சபையும், வித்துவான் அ. சரவணமுத்தனும் சமய நாடகங்கங்கள் மூலம் சமய உணர்வைப் பெருக்கினர். மட்டக்களப்பு நகரில் நிறுவப்பட்டிருந்த சுத்தாத்வைத அச்சியந்திரசாலை சமய நூல்கள், சிறு பிரசுரங்கள் என்பவற்றை வெளியிட்-டிருக்க வேண்டும். அவற்றைப் பற்றி அறிய முடிய-வில்லை. இங்குதான் வித்துவான் ச. பூபாலப்பிள்ளை அவர்களின் "தமிழ் வரலாறு" என்ற நூல் 1920இல் அச்சிடப்பட்டது.

சைவ ஆலயங்கள் சிறியனவாயிருந்த போதிலும் அங்கு பக்தியும், பரிசுத்தமும் பேணப்பட்டன. கண்ணகி கோயில்கள் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் அமைக்கப்பட்-டிருந்தன. இந்த பத்தினித் தெய்வம் பராசக்தியின் அம்ச-மாகக் கருதப்பட்டாள். பத்தினித் தெய்வத்தின் வரலாறு கூறும் "வழக்குரை காதை" நாட்டார் பேரிலக்கியமாக விளங்குகிறது. சைவக் கடவுளரும், வைஷ்ணவக் கடவு-ளரும் சமமாகப் போற்றப் பட்டார்கள். மட்டக்களப்பிலே பேணப்படுகிற இன்னொரு நாட்டார் காப்பியம் "கஞ்சன் அம்மானை" என்பது. கிருஷ்ண பகவானின் வரலாற்-றையும், லீலைகளையும் இந்த நூல் அழகாக எடுத்துக் கூறுகிறது. முருகன் ஆலயங்களில் கந்தபுராணம் படித்துப் பயன் சொல்லப்பட்டது.

சிவன், விஷ்ணு, கணபதி, முருகன், காளி, கண்ணகி என அவர்கள் பல தெய்வ வடிவங்களை

வணங்கிய போதிலும் எல்லாம் இறைவனின் தோற்றங்கள் என்ற சமத்துவ நிலை மட்டக்களப்பு மக்களிடம் தொடர்ந்து காணப்படுகிறது. எனினும் சமய முகாமைத்துவம் இங்கு காணப்படவில்லை. அந்நிய மதத்தினர் இங்கு வந்து புகுந்த பின்புதான் அதன் இன்றியமையாத நிலை உணரப்பட்டது. வெகு சீக்கிரத்தில் சுவாமி விபுலானந்தரின் வருகையுடன் அந்த வெற்றிடம் நிரப்பப்பட்டது.

ராமகிருஷ்ண சங்கத்துக்கும், மட்டக்களப்பு மக்களுக்கும் நேரடித் தொடர்பை முதன் முதல் ஏற்படுத்தியவர் ராமகிருஷ்ண சங்கச் சந்நியாசினி சகோதரி அவபாமியா எனத் தெரிகிறது. இந்த ஞானச் சகோதரி சுவீடன் நாட்டைச் சேர்ந்தவர். அமெரிக்காவில் கல்வி கற்றவர். வேதாந்தக் கருத்துக்களால் மிகவும் கவரப்பெற்ற இவர் இந்தியாவுக்குச் சென்று சுவாமி அபேதானந்தரைத் தரிசித்து அவரிடம் உபதேசங்களையும், வழிகாட்டலையும் பெற்றார். 1908இல் அவுஸ்ரேலியாவுக்கும் பின் நியூசிலாந்துக்கும் சென்று கலந்துரையாடியும், வகுப்புக்கள் நடத்தியும் அங்கு கற்றவர்களிடையே வேதாந்த சமயத்தின் மீது விருப்பினை உண்டாக்கினார்[2].

சகோதரி அவபாமியா 1912ஆம் ஆண்டின் ஆரம்பத்தில் மட்டக்களப்புக்கு விஜயஞ் செய்தார். இந்த விஜயம் சுவாமி அபேதானந்தார் அவர்களின் ஆலோசனைப்படி நடந்திருக்கலாம். சகோதரி அவபாமியா இங்கு மத விழிப்புணர்ச்சியுடன் செயல்புரிந்து கொண்டிருந்த மக்களைச் சந்தித்து தனது ஆலோசனைகளை வழங்கி உற்சாகமூட்டினார். 19.01.1912இல் ஆரைப்பற்றை சைவப் பாடசாலையைத் திறந்து வைத்து பாடசாலைச் சம்பவக் குறிப்புப் புத்தகத்தில் பின்வருமாறு அவர் எழுதிவைத்துள்ளார். ''இந்தப் பாடசாலைக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும், மாணவர்களுக்கும் இறைவனின் ஆசி பூரணமாகக் கிடைப்பதாக. இதுவே என் பிரார்த்தனை. பேரன்புடன் (ஒப்பம்) சகோதரி அவபாமியா[3].'' இதே திகதியில் கல்லடி உப்போடையில் ஒரு பெண்கள் பாடசாலை அமைப்பதற்கு அடிக்கல் நாட்டினார். காரைதீவுச் சைவப் பாடசாலையையும் இவரே திறந்து வைத்தார். சகோதரி அவபாமியா மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் எவ்வளவு காலம் தங்கியிருந்தார் என்பது பற்றிய விபரங்கள் தெரியவில்லை. ராமகிருஷ்ண சங்கத்திற்கும், மட்டக்களப்பு மக்களுக்கும் நேரடித் தொடர்பை ஏற்படுத்தியவர் சகோதரி அவபாமியா.

சென்னை மயிலாப்பூர் ராமகிருஷ்ண மடத்துத் தலைவர் சுவாமி சர்வானந்தர் 1915ம் ஆண்டிலிருந்து பலமுறை இலங்கைக்கு விஜயஞ் செய்தார். சகோதரி அவபாமியா அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்ட ஆரைப்பற்றைச் சைவப் பாடசாலையை 10.01.1918இல் பார்வையிட்டபின் சுவாமிகளும் சம்பவக் குறிப்புப் புத்தகத்தில் பின்வருமாறு எழுதினார். ''இக்கிராமத்தில் அமைந்துள்ள கல்விச்சாலையைப் பார்வையிட்டு மிக மகிழ்ந்தேன். இதனை அமைத்துப் பாதுகாப்பதில் இக்கிராம மக்கள் காட்டிய தீரம்மிக்க விடாமுயற்சியின் வரலாற்றினை நான் கேள்வியுற்றேன். இப்பாடசாலை மேலும் மேலும் வளர்ந்து சிறந்ததொரு கல்விச் சாலையாக அமைய பகவானின் ஆசி கிட்டுவதாக. (ஒப்பம்) சர்வானந்தா[4].''

இந்த நிலையில், சுவாமி விவேகானந்தர் மூலம் இலங்கை வாழ் இந்துக்கள் பெற்ற வரப்பிரசாதங்கள், அவரது சகோதர சந்நியாசிகள் மூலம் பெற்ற தூண்டுதல்கள், காலத்துக்குப் பொருத்தமானதும், அவசியமானதுமான சுவாமி விபுலானந்தரின் தோற்றம் - இவற்றையெல்லாம் ஒன்றிணைந்து சுவாமி சர்வானந்தர் ராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் இலங்கைக் கிளையை குருதேவரின் நேர் சீடர்களின் ஆசியோடு நிறுவினார். இக்காலத்தில் குருதேவரின் நேர்ச் சீடர்களில் சுவாமி சிவானந்தர், சுவாமி அகண்டானந்தர், சுவாமி விஞ்ஞானானந்தர், சுவாமி அபேதானந்தர், சுவாமி சுபோதானந்தர், சுவாமி நிர்மலானந்தர் ஆகிய ''அறுவரும் பக்குவான்மாக்களுக்கு ஞானோபதேசஞ் செய்யும் ஆசாரிய மூர்த்திகளாகக் காண்பதற்கு உரிய திருமேனியோடு இப்பொழுதுமிருந்து வருகின்றனர்'' என சுவாமி விபுலானந்தர் அவர்கள் வெளியிட்ட ''இலங்கை ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண சங்கம்'' என்ற சிறு பிரசுரத்திலிருந்து தெரியவருகிறது.

இலங்கை ராமகிருஷ்ண சங்கக் கிளை 1926ம் ஆண்டுக்கு முன் நிறுவப்பட்டது. இதன் அங்குரார்ப்பணம் திருகோணமலையில் நிகழ்ந்தது என சுவாமி ஜீவனானந்தர் கூறுகிறார். இக்காலத்தில் கொழும்புக்கு வந்து சேர்ந்த சுவாமி அவிநாசானந்தர் அங்கு தங்கியிருந்து சங்கத்தைப் பதிவு செய்வதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டார். இதன் பயனாக ராமகிருஷ்ண சங்கத்திற்கு (இலங்கைக் கிளை) அரசாங்கம் அங்கீகாரம் வழங்கிய சட்டவரைவு சட்ட நிரூபண சபையால் ஏற்றுக்

கொள்ளப்பட்டு அப்பொழுது இருந்த ஆங்கிலத் தேசாதிபதியின் அங்கீகாரத்தை 17.07.1929இல் பெற்று அன்றே நடைமுறைக்கு வந்தது[5]. சுவாமி அவிநாசானந்தர் மட்டக்களப்புக்கு வந்து சுவாமி விபுலானந்தருக்கு உறு-துணையாக சங்கப் பணிகளில் ஈடுபட்டார்.

இங்குள்ள பல மக்கள் அமைப்புக்கள் நிறுவிய பாடசாலைகள் பலவித இன்னல்களைத் தாங்கிக்கொண்டு நிலைத்து நின்றன. சுவாமி விபுலானந்தர் தமது கல்விப் பணிகளை ஆரம்பித்ததும் மக்கள் இப் பாடசாலைகள் அனைத்தையும் சுவாமிகளிடம் ஒப்படைத்து விட்டனர். 1925ம் ஆண்டில் மட்டக்களப்பில் ஐந்து, திருகோண-மலையில் இரண்டு, யாழ்ப்பாணத்தில் இரண்டு ஆக ஒன்பது பாடசாலைகளை சுவாமி விபுலானந்தர் ராம-கிருஷ்ண சங்கத்தின் சார்பில் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டார். இவற்றில் திருகோணமலையில் அமைந்த இந்து ஆங்கில பாடசாலையும், யாழ்ப்பாணம் வைத்தியேஸ்வர பாடசா-லையும் ஆங்கிலப் பாடசாலைகள். ஏனையவை தமிழ்ப் பாடசாலைகள்.

பணிகளின் ஆரம்ப காலத்திலேயே சுவாமி விபுலானந்தர் அநாதை மாணவர்கள் தங்க இல்லங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தை உணர்ந்தார். இச்சேவை சம்பந்தமாக சுவாமிஜீ "விவேகானந்தன்" மாத இதழில் 15.04.1926 அன்று ஒரு வேண்டுகோளை விடுத்திருந்தார். அதன் முதற் பந்தி பின்வருமாறு: "திருவருளை முன்னிட்டு யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு மாணவரில்லம் தாபித்தல் வேண்டும். இவ்வில்லத்திலே கல்விப் பிரியமும், புத்திக் கூர்மையுமுள்ள ஏழை மாணவர்களையும், அநாதைப் பிள்ளைகளையும் ஆதரித்து அன்ன வஸ்திரம் முதலியன கொடுத்து கல்வி வளர்ச்சிக்காக வேண்டிய சௌகரியங்களையெல்லாம் செய்து வைத்தல் வேண்டும். மாணவரில்லத்தின் சார்பாக தமிழ் சமஸ்கிருத வித்தியா பீடமொன்றும், ஆராய்ச்சிப் புத்தகசாலையொன்றும் ஏற்படுத்தி இவற்றின் மூலமாகச் சமய அறிவையும், உலகறிவையும் விருத்தி செய்தல் வேண்டும்[6]."

இதே கருத்தைத் தமது காலத்தில் ராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் உலகளாவிய சேவையை விளக்கி வெளியிட்ட "ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண சங்கம்" என்ற சிறு பிரசுரத்தில் மீண்டும் வற்புறுத்தினார். அப்பிரசுரத்தின் ஒன்பதாம் பந்தி பின்வருமாறு ஆரம்பிக்கிறது. "சிவ சேவைக்கு வழியாக இருப்பது சீவ சேவை ஆதலினாலே நோயினாலும், அறியாமை மிடியாதியவற்றினாலும் வருந்துகின்ற ஏழை-களாகிய தரித்திர நாராயணர்களுக்குச் சேவை செய்வது ஆன்ம லாபத்தைக் கருதியவர் அனைவருக்கும் இன்றிய-மையாத ஒரு பெருந் திருத்தொண்டாயிருக்கிறது."

சுவாமியவர்களின் இந்த வேண்டுகோளை ஏற்று யாழ்ப்பாணத்துக் கல்விமான்கள் சிலர் மாணவரில்லத்தை நிறுவுவதில் உதவ முன்வந்தனர். யாழ்ப்பாணம் வண்ணார்பண்ணையில் அமைந்திருந்த வெள்ளிக்கிழமை மடத்தில் மாணவரில்லம் தொடங்கப்பெற்றது. ஆரம்பத்தில் எட்டுக் குழந்தைகள் மாணவர் இல்லத்தில் சேர்க்கப்-பட்டனர்.

தொடர்ந்து சுவாமி விபுலானந்தர் அவர்கள் பாடசாலைகளை அமைக்கும் பணிகளில் தீவிரமாக ஈடுபட்டார். 1928ம் ஆண்டு பொங்கல் திருநாளன்று காரைதீவில் சாரதா வித்தியாலயம் திறக்கப்பட்டது. 20.04.1929இல் மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தின் முதல் இந்து ஆங்கில பாடசாலையாகிய சிவானந்த வித்தியாலயம் திறக்கப்பட்டது.

1931ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்திலிருந்து அடிகளார் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் பதவியை ஏற்றுக் கொண்டு அங்கு சென்றார். 1933இல் மீண்டும் ஈழத்திற்கு வந்து பாடசாலை அமைக்கும் பணிகளில் ஈடுபட்டார். 1937இல் ஆனைப்பந்தி பெண்கள் ஆங்கில பாடசாலையையும், கல்முனையில் ஒரு பாடசாலையையும், கொக்கட்டிச்சோலையில் ஒரு பாடசாலையையும் திறந்து வைத்தார். இவை மூன்றும் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண தேவரின் நூற்றாண்டு நிறைவு வருடத்தில் திறக்கப்பட்டமையால் "நூற்றாண்டு ஞாபகார்த்தப் பாடசாலைகள்" என அழைக்கப்பட்டன. 1938ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் கொக்குவில்லில் ஒரு பாடசாலையும், லுணுகலையில் நாகலிங்க வித்தியாலயமும் ஆரம்பிக்கப்-பட்டன. 1940இல் பழுகாமத்திலும், 1943இல் களுதாவளை-யிலும், 1944இல் அக்கரைப்பற்றிலும், 1945ம் ஆண்டு சித்தாண்டியிலும் பாடசாலைகள் நிறுவப்பட்டன. சுவாமிகளின் மறைவுக்குப் பின்னர் 1953இல் காரைதீவு கரடித் தோட்டத்தில் ஒரு பாடசாலையும், 1956இல் வவுனியாவிலுள்ள தாண்டிக்குளத்தில் ஒரு பாடசாலையும் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.

அரசு 1960ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்தில் அரச உதவி பெறுகின்ற பாடசாலைகளைச் சுவீகரித்துக்

கொண்டபோது 26 ராமகிருஷ்ண சங்கப் பாடசாலைகளும் அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைக் கப்பட்டன. அப்பொழுது அப் பாடசாலைகளில் 9069 மாணவர்கள் கல்வி பயின்று கொண்டிருந்தனர். 317 ஆசிரியர்கள் சேவையில் அமர்ந்திருந்தனர்.

சுவாமி விபுலானந்தர் அவர்கள் மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் தீவிர கல்விப் பணிகளில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தமையால் தொடர்ந்து மட்டக்களப்பில் தரித்திருக்க வேண்டியதாயிற்று. 1929இல் சிவானந்த வித்தியாலயம் திறக்கப்பட்டதும் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த மாணவரில்லத்தை சிவானந்த வித்தியாலயத்துடன் இணைத்துக் கொண்டனர். சிவானந்த வித்தியாலயத்தின் சிறிய கட்டிடம் பாடசாலையாகவும், மாணவரில்லமாகவும், சுவாமிகளின் ஆஸ்ரமாகவும் ஆயிற்று. வசதிக் குறைவைப் பொருட்படுத்தாது சுவாமிகளும், மாணவரும் அமைதியாகத் தமது பணிகளைப் புரிந்து வந்தனர். மாணவர் பலர் இல்லத்தில் சேர்ந்தனர் 1931ம் ஆண்டு இல்லத்துக்கெனத் தனியான ஒரு கட்டிடம் அமைக்கப்பட்டது. இறுதியாக அழகுடனும், கம்பீரத்துடனும் விளங்கும் தற்போதுள்ள இல்லம் 1972ம் ஆண்டு திறக்கப்பட்டது.

சுவாமி விவேகானந்தர் அவர்கள் பின்வருமாறு மொழிந்தார். ''நமது நாட்டுக்கு இப்பொழுது இரும்பு போன்ற தசை நார்களும், உருக்குப் போன்ற நரம்புகளும் கொண்ட மக்கள் தேவைப்படுகிறார்கள். மானுடத்தை பிரகாசிக்கச் செய்யும் சமயம் தேவைப்படுகிறது. மானுடத்தை உருவாக்கும் தெள்ளிய கோட்பாடுகள் தேவைப்படுகின்றன. மனிதனை உருவாக்கும் பூரணமான கல்வி தேவைப்படுகிறது.'' அவருடைய கருத்துக்களை மனங்கொண்டு குருகுல முறையிலான ஒரு வாழ்க்கைத் திட்டத்தை சுவாமி விபுலானந்தர் அமைத்தார். அத்திட்டத்தில் அதிகாலை நித்திரை விட்டெழல், சூரிய நமஸ்காரம், குருதேவர் ஆலயத்தில் தெய்வ ஆராதனை, யோகப் பயிற்சி, கல்வி, ஆலய வழிபாடு முதலியன முக்கிய இடம்பெற்றன.

குருகுலத்தைச் சுத்தஞ் செய்தல், தமக்குத் தேவையான காய்கறி வகைகளைப் பயிரிடல், பூந்தோட்டம் வளர்த்து தமது இல்லத்தை அழகு படுத்தல், விளையாட்டு, முல்லர் முறையிலமைந்த எளிமையும், அவசியமுமான தேகப் பயிற்சி என்பவற்றில் குருகுலக் குழந்தைகள் நாள்தோறும் ஈடுபட்டார்கள்.

குருகுலத்தைத் தரிசிக்க வரும் மக்களை வரவேற்று உபசரித்தல், தமது படுக்கைகள் உடைகளைச் சுத்தஞ் செய்தல், நோயுற்ற மாணவர்களைப் பராமரித்தல், உதவி தேவைப்படும் சிறுவர்களுக்கு வளர்ந்த மாணவர்கள் உதவுதல் போன்ற நற்பண்புகள் அவர்களிடம் தாமாகவே வளர்ந்தன.

குருகுலத்தின் சூழலில் அல்லது கட்டிடத்தின் ஏதாவதொரு மூலையில் நுழைந்து பார்த்தாலும் அங்கு அழகும், பரிசுத்தமும், அமைதியும், தெய்வீகமும் மிளிர்வதைக் காணலாம்.

குருகுலத்தின் வளர்ச்சிக்கும், ராமகிருஷ்ண சங்கம் நிருவகித்த பாடசாலைகளின் வளர்ச்சிக்கும் சுவாமி விபுலானந்தரினதும் ஏனைய துறவிகளினதும் அரும்பணிகள் மட்டுமல்ல காலத்துக்குக் காலம் இங்கு வந்த ராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் தலைவர்கள், பொதுச்செயலாளர்கள், சங்கக் கிளையின் தலைவர்கள் போன்ற ஏனைய துறவிகளினது ஆசிகளும் காரணமாயிருந்தன. அவர்களில் முக்கியமான ஒருவரை மட்டும் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். அவர் சுவாமி விஞ்ஞானானந்த மஹராஜ் அவர்கள்.

குருதேவரின் நேர் சிஷ்யர்களில் ஒருவரான சுவாமி விஞ்ஞானானந்த மஹராஜ் தமது முதிய வயதில் 1934ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்தில் மட்டக்களப்புக்கு விஜயஞ் செய்தார். இரண்டு நாட்களை இங்கு கழித்தார். முதல் நாள் மட்டக்களப்பு நகரசபை அளித்த வரவேற்பிலும், பின் விவேகானந்த மண்டபத்தில் நடந்த கூட்டத்திலும் கலந்து கொண்டு அருளுரை வழங்கினார். அடுத்த நாள் அதிகாலையில் நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சியை அங்கு சுவாமியின் பணிவிடையில் அமர்ந்திருந்த முன்னாள் சிவானந்த வித்தியாலயத்தின் அதிபரான திரு.எஸ்.அம்பலவாணர் பின்வருமாறு வருணிக்கிறார். ''அடுத்த நாள் அதிகாலையில் விழித்தெழுந்த சுவாமி விஞ்ஞானானந்த மஹராஜ் அறைக்கு வெளியே வந்து வெண்மணற் பரப்பில் பரவச நிலையில் நின்றார். முகத்தை நிமிர்த்தி புன்முறுவலுடன் கிழக்கு வானின் அழகைப் பார்த்து நின்றார். ஆசி வழங்கும் முறையில் இரு கைகளையும் அகல விரித்து 'இந்த ஸ்தாபனம் வளர்க! வளர்க!! வளர்க!!!' எனக் கூறினார். எதிர்பாராத இந்த அற்புதக் காட்சி எனது அரிய ஞாபகங்களில் ஒன்றாக உள்ளது.''

மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் அரும்பணிகள் சிறப்பாகத் தொடர்கின்றன. சுவாமி ஆத்மகனானந்தா, சுவாமி ஜீவனானந்தா, சுவாமி அஜராத்மானந்தா, சுவாமி ராஜேஸ்வரானந்தா, சுவாமி ரிதமயானந்தா, சுவாமி தத்பாசானந்தா ஆகிய சந்நியாசிகள் இந்த அரும்பணியில் ஈடுபட்டுள்ளனர். அவர்களுக்குப் பக்கபலமாக நின்று இந்த நாட்டை மீண்டும் கட்டியெழுப்புவோம். இன்றிலும் நாளை சிறந்ததாகட்டும்.

துணை நூல்கள்:

1. உலக சரித்திரக் காட்சிகள். ஜவஹர்லால் நேரு.
2. Robert Grant - Vedanta in Australia. The Vedanta Hall opening souvenir 22nd November 1987, Published by the Ramakrishna Sarada Vedanta Society of New South Wales, Australia. 'Sister Avabhamia, a Swedish lady educated in the United States, came to Australia in 1908 to spread Vedanta. She was instructed and guided by Swami Abhedananda, a direct disciple of Sri Ramakrishna. Sister Avabhamia conducted classes and gave discourses on Vedanta in different Parts of Australia and New Zealand. She was able to rouse considerable interest among the educated Public.
3. இலங்கை ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண சங்கப் பாடசாலைகளின் கல்வி மலர். (1927 - 1957) பக்கம்: 47.
4. மேற்குறிப்பிட்ட மலர், பக்கம்: 47.
5. மேற்குறிப்பிட்ட மலர், பக்கம்: 23.
6. விவேகானந்த வித்யா தரும நிதி - சுவாமி விபுலானந்தர். 'விவேகானந்தன்' தொகுதி-I (ஜுன் - ஜுலை 1926), பக்கம்: 127.
7. எஸ். அம்பலவாணர் - Swami Vipulananda, The Sanyasin, Saint and Scholar. சுவாமி விபுலானந்தர் நூற்றாண்டு விழா மலர், பக்கம்: 159.

புளழய௨ புளழய௨ புளழய௨

* *The mind naturally tends towards evil deeds. It is lethargic in doing good works. Formerly I used to get up at 3 a.m. and sit up for meditation. One day I felt disinclined to do so on account of physical indisposition. That one day's irregularity resulted in the upsetting of my routine for a number of days. That is why I say perseverance and tenacity are necessary for success in all good work.*

* *It is the nature of water to flow downwards, but sun's rays lift it up towards the sky. Likewise it is the very nature of mind to go to lower things, to objects of enjoyment, but the grace of God can make the mind go towards higher objects.*

* *The mind is everything. It is in the mind alone that one feels pure and impure. A man, first of all, must make his own mind guilty and then alone he can see another man's guilt. Does anything ever happen to another if you enumerate his faults? It only injures you?.*

* *He who has a pure mind sees everything pure.*

* *One suffers as a result of one's own actions. So, instead of blaming others for such sufferings, one should pray to the Lord and depending entirely on His grace, try to bear them patiently and with forbearance under all circumstances.*

- Holy Mother Sri Sarada Devi

RAMAKRISHNA MISSION STUDENTS' HOME

RAMAKRISHNAPURAM (KALLADY-UPPODAI), BATTICALOA.

ITS LEGEND

- by Swami Jivananda

THE THOUGHT BEHIND THE ACT

Swami Vivekananda pro-claimed "*The poor, the illiterate, the ignorant, the afflicted; let these be your God*", and any act to ameliorate their lot is the highest form of worship. He added, "*He who has served and helped one poor being seeing Shiva in him, without thinking of his caste, creed, race or anything, with him Shiva is more pleased than with a man who sees Him only in temples*".

The charitable dispensaries, hospitals and the homes for the orphans, the deserted, the destitute and the needy children and the various relief services undertaken by the Mission are visible expressions of this gospel of selfless service – the service of the Divine in Man as declared by the great Swami Vivekananda.

BEGINNINGS OF THE HOME

In pursuance of these objectives the Ramakrishna Mission Students' Home (Orphanage) at Batticaloa was started by Swami Vipulananda with a few admirers and devotees of the Mission, namely Mudaliyar C. Rasanayagam C.C.S., Messrs K. Aiyathurai, K. Navaratnam, C. Mylvaganam, S.T. Chittampalam, K. Thambiah, T.N. Subbiah and V. Thambi on 6th June 1926 at the *Vellikkilamai Madam* which was also called Shroff's Madam established by the Late Sri Visvanatha Udaiyar of Vannarpannai, Jaffna. The object of this Institution is to provide a Man-Making, Character- Building education based on the Gurukula Ideals, and to provide a home free of cost, affording the maximum opportunities of education to deserving orphans, destitutes & needy children.

The first batch of six boys in the Home had the good fortune of having their lives being moulded by Swami Anantananda and Br. Shivadas (later Swami Paripurnananda). This Home like any other institution of that name under the Mission, has had the blessings of His Holiness Srimat Swami Shivanandaji Maharaj (the 2nd President of the Ramakrishna Math & Ramakrishna Mission) and His Holiness Srimat Swami Bigyananandaji Maharaj (5th President of the Ramakrishna Math and Ramakrishna Mission), both being the direct disciples of the Master – Sri Ramakrishna Paramahamsa Deva. The latter visited the Home on 03.01.1934 and blessed it in a bountiful manner. The Home also had the blessings of Srilasri Yogar Swamigal of Jaffna. It is the cherished ambition of the pioneers to make this institution a truly cultural and ideal Home for the poor, needy and deserving children following the Gurukula system of education as envisaged by Swami Vivekananda, taking the Ramakrishna Mission Students' Home, Mylapore, Chennai as its model.

THE HOME AT BATTICALOA

With a view to giving a fresh impetus to the institution and providing it a permanent habitation, the Home was shifted to Kallady-Uppodai (*now Ramakrishnapuram*), Batticaloa on 26th November 1929 and the inmates of the Home had to take

their abode in Shivananda Vidyalaya which had only one building consisting of a hall 42'x30', 2 rooms 15'x10' each & a verandah 8' x 30'. This building served the purpose of the school, the dormitory for the inmates of the Home, and one of the rooms served as the Shrine of Bhagavan Sri Ramakrishna and the other as the living room of the resident monastic worker.

The day-to-day administration of the Home was placed in the hands of Br. Avykta Chaitanya (later Swami Kutasthananda). During the pioneering days of the activities of the Mission between 1928 and 1932 the Swamis who were in charge of the work and those Swamis who visited the Centre took their abode in Kallady Street (now Anaipanthy) Hindu Tamil School where there was a room constructed out of clay and a roof thatched with cadjan. This formed the nucleus of the Batticaloa Ashrama. Swami Vipulananda, during the pioneering days lived at '*Rajmahal*', the house of Mr. K.O. Velupillai and sometimes at '*Selvasthan*', the house of Mr. K. Nallathamby, Notary.

For the first time, Tamil and Hindu New Year was observed in the Manthivu Leper Asylum and in the Batticaloa Prisons in 1930 on the initiative taken by the Batticaloa Mission Centre.

STORY OF DEVELOPMENT

Swami Vipulananda left for Annamalai Nagar in 1931 and the task of managing the schools descended on the shoulders of Swami Ghanananda who had to take up this work along with his duties as Vice – President of the Ramakrishna Mission (Ceylon Branch). He was assisted by Br. Avyakta Chaitanya, who was stationed in Batticaloa up to April 1932, and then by Swami Paripurnananda. The Students' Home of Kallady-Uppodai moved into its own buildings on 12.05.1932 with 12 inmates. The Home was built in the land donated to the Mission by Kathirgamathamby Udaiyar and Sabapathipillai Udaiyar. Swami Sundarananda succeeded Swami Ghanananda as Manager of Schools in 1932 and Swami Paripurnananda continued to assist in the Management of the Schools.

Swami Asangananda became the Vice-President of the Ramakrishna Mission (Ceylon Branch) and the Swami - in - Charge of the Colombo Centre in November 1932.

Towards the latter part of 1933, Swami Vipulananda assumed duties as General Manager of Schools for the second time. Since Br. Avykta Chaitanya left for India on 30.05.1932 for higher monastic training, Swami Paripurnananda succeeded him. He was also the warden of the Home when it was at Vellikkilamai Madam. Messrs V. Murugupillai and Chidambaram, both teachers of Shivananda Vidyalaya, assisted Swami Paripurnananda in the management of the Home. Swami Sundarananda was the General Manager of the schools and the warden of the Home from 1932 to May 1934. For the first time in Ceylon, Yoga Asana exercises became part and parcel of the physical training of the children in the Home and this was also introduced in the schools run by the Mission. This feature came up for special mention and commendation by the then Inspector of Schools (Physical education).

His Holiness Srimat Swami Bigyananandaji Maharaj, the Vice-President of the Ramakrishna Math & Ramakrishna Mission along with three Swamis of the Order visited Ceylon on 27th December 1933. During his sojourn, His Holiness visited Batticaloa on 3rd January 1934. He was given a rousing reception and was presented with an Address of Welcome by the citizens of Batticaloa. This was a memorable occasion for all those who were connected with the activities of the Batticaloa Centre. Regarding this visit we have heard Swami Natarajananda (then Chidambaram, a teacher at Shivananda Vidyalaya) reminiscing that His Serene

Holiness Srimat Swami Bigyananandaji Maharaj in an exalted mood stood near the mango tree which was on the eastern side of Shivananda Vidyalaya (the tree has since been uprooted by the cyclone in 1978) and with his fully outstretched arms exclaimed that "This institution will grow thus! and thus!! and thus!!!". Every time he uttered the word "Thus", his arms opened out as if to enclose the entire void in his embrace.

EXPANSION

His prophetic words have had their rare effect, for immediately in the wake of his visit there was a spate of activities emanating benign influence over the Batticaloa Centre.

In 1935 a residential section for the paying students of Shivananda Vidyalaya was started. The hostel buildings were named "*Kamalalayam*". A temporary structure named "*Chitrakoodam*" became the residence of the monastic staff. Later when "*Shivapuri*" was built, Chitrakoodam was converted into a dining hall. The unique and most unparalleled characteristic of the Shivananda Hostel was its catholicity. Students of all religious denominations found a place there, and what is more were encouraged to practise their respective faiths in their traditional way. While common assemblies, common prayers and universal religious observances were part of the day's routine, time and space were always allotted to the religious observances of the non-Hindu hostellers. Today there are several Muslim brothers who speak of their Shivananda Hostel days with gratitude and satisfaction.

MORE SCHOOLS

1936 marked the centenary of Bhagavan Sri Ramakrishna's birth. A spate of activities marked the occasion. New schools such as Hindu Tamil School Kokkotichcholai; Anaipanthy Vivekananda Girls' School; Ramakrishna Vidyalaya, Kalmunai were opened. A Home (Orphanage) for Girls at Karaitivu and a new Hall for the Ramakrishna Vidyalaya, Karaitivu were opened on 31st January 1937. A Science Laboratory for Shivananda Vidyalaya was opened on the 7th February 1937.

A shrine room dedicated to Bhagavan Sri Ramakrishna was built in the Boys' Home compound Kallady-Uppodai . The temporary roof of the Students' Home was replaced with tiles.

TRAINING IMPARTED IN THE HOME

A rural reconstruction centre was started by Swami Kedareswarananda forming a part of the Students' Home, which took up activities like cleaning up the nearby villages, temple compounds and the inmates were given practical training in animal husbandry. Emphasis was placed on the dignity of labour and self help by the training given in the Home. A very striking feature of the Home was that the responsibility of managing the day-to-day activities was placed in the hands of the inmates with the guidance from the Swamis. The inmates performed various duties like cleaning the toilets, sweeping the premises, washing clothes, making garlands, performing the daily worship in the Shrine, attending on the sick inmates, preparing and serving food, scrubbing and cleaning the kitchen, purchasing provisions & vegetables in the market, tending the flower garden, organizing and conducting meetings on special occasions and festivals. This training is intended to inculcate in the individual such rare and desirable qualities of self-help, altruistic service to humanity, initiative, self-effort, self-respect and detached endeavours. Thus the inmates are provided an all round training so that they can face life boldly.

Towards mid 1937, Swami Vipulananda accompanied by Swami Kedareswarananda undertook the pilgrimage to Mount Kailash.

In September 1939, Swami Vipulananda, the founder, the first warden and Swami-in-Charge of the Batticaloa Centre, left for Mayavathi to

accept the Editorship of the Prabuddha Bharatha. He was succeeded by Swami Nishkamananda .

It was Swami Nishkamananda's lot to consolidate and put into prim and proper shape the progress made so far vis-a-vis the Ashrama, the Schools, the Homes (Orphanages) and the Shivananda Hostel. A long felt need of the Home and the School Hostel was fulfilled with the installation of an electric plant and radio capable of receiving all important broadcasts of the world.

Acharya Mandir – the residence of the Principal of Shivananda Vidyalaya was built in the year 1941.

The visit of Swami Madhavananda, the General Secretary, Ramakrishna Math and Ramakrishna Mission, to the Batticaloa Centre in May 1940 was a source of great encouragement and lot of enthusiasm was generated.

FURTHER DEVELOPMENT

The temporary roof of Sarada Bhawan, the dining hall, was replaced by a permanent one. On the initiative and interest taken by Swami Nishkamananda a religious cum cultural society called the Thiruthondar Kalagam was formed. The members were young men. They were encouraged to engage themselves actively in observing the Birthdays of Bhagavan Sri Ramakrishna, the Holy Mother, Swamiji, National Leaders and leading personalities in the religious, cultural and literary fields. Public awareness of the activities of the Ashrama and the Homes was cultivated by the door-to-door collection of rice. The devotees of Thamaraikerni and Pioneer Road played a very significant role in this exercise.

A handmade paper-making centre was started as an industrial section of the Students' Home at Kallady-Uppodai. A good quantity of hand made paper was produced by the centre. The process of paper making was demonstrated by the students at the Kalmunai Harvest Exhibition in 1941. The cover page of the Annual Report of the Ramakrishna Mission, Shivananda Vidyalaya and the Students' Home was printed on the paper produced in the Home in 1941.

Swami Siddhatmananda succeeded Swami Asangananda as Vice-President of the Ramakrishna Mission (Ceylon Branch) and the Swami-in-Charge of the Colombo Centre in July 1941.

SECOND WORLD WAR

Swami Nishkamananda was succeeded by Swami Ritajananda in 1942. This was an extremely difficult period in the history of the Country. The 2nd World War was on, and in its wake a whole string of rations, restrictions and controls were in vogue. Running a charitable institution became an uphill task. The Swami with his loving nature was a unifying and soothing factor in the small family of children who had become quite united to withstand all trials.

As a result of the 2nd World War, especially after the declaration of war by Japan in 1941, Ceylon came within the orbit of the war zone and had to pass through untold suffering. The Colombo Ashrama was temporarily shifted to Lunugala in April 1942 and from there to Batticaloa where the sacred relic of Bhagavan Sri Ramakrishna Deva was enshrined till it was taken to Colombo. One has to feel that the Lord (Bhagavan Sri Ramakrishna Deva) preferred to stay in spirit at the Batticaloa Centre so as to bestow His blessings for all time. This adds to the sanctity of the Centre.

Swami Kailashananda of New Delhi, Swami Chidbhavananda of Thirupparaithurai and Swami Vaikuntananda visited the Batticaloa Centre in September 1943.

Br. Nirveda Chaitanya (Swami Natarajananda) who was posted to the Batticaloa Centre to assist in the activities of the Mission, was placed in charge of re-organising the two schools of the Mission in Trincomalee, the normal working of which had been affected due to war conditions.

Swami Pavitrananda, President, Advaita Ashrama, Mayavati, Himalayas, visited Batticaloa on 6th February 1945.

A temple and prayer hall dedicated to the Holy Mother were built in 1945 and were donated to the Sarada Vidyalaya in Karaitivu by Mr. S. Saravanamuthu, Government Contractor, Karaitivu.

Swami Ritajananda who had managed the Schools and Orphanages from mid 1942 went on transfer in September 1945 and was succeeded by Swami Hrishikeshananda in November 1946. He stayed just less than a year but he left an indelible mark in the history of the Batticaloa Centre. He introduced congregational prayers in the campus (Shivanandapuram), which comprised the Students' Home and the Hostellers of Shivananda Vidyalaya. Attending the congregational prayers was a must to all inmates of the Home & the Hostel irrespective of religious persuasion. Songs of a universal nature were sung for about five minutes and Swami's talk followed for a few minutes. The congregation then dispersed to their respective places of worship. These congregational prayers were held at 6.15 everyday both in the morning and evening. This practice was in vogue till the take – over of the schools in October 1960.

GOLDEN JUBILEE OF SWAMIJI'S FIRST LANDING IN CEYLON

The commemoration of the Golden Jubilee of Swamiji's 1st landing in Colombo in 1947 and the Silver Jubilee of the Mission schools was marked with several events of celebration.

Swami Natarajananda who was intimately connected with educational activities of the Mission as a lay teacher and then as a monastic worker, was appointed Manager of the Schools and Warden of the Boys' Home in 1946. Under his tutelage the activities of the Mission in Batticaloa saw a phenomenal growth.

Swami Ranganathananda then in charge of the Karachi/Delhi Centres visited Batticaloa on 10th February 1947.

PASSING AWAY OF SWAMI VIPULANANDA

Swami Vipulananda the Founder of the Home, the Founder of the Educational Institutions in Batticaloa, Trincomalee, Jaffna and Lunugala, founder Vice-President and Founder Secretary, breathed his last in Colombo on 19th July 1947. His remains were brought to Batticaloa by train and at every railway station people gathered to pay their last respects. His mortal remains were interred in the then premises of Shivananda Vidyalaya. This portion of the property was not taken over by the Government in 1960. A Vipulananda Memorial Committee was formed to find a fitting memorial to this great savant who had served the Ramakrishna Mission and the cause of education for over two and a half decades.

On 18th September 1948, the then Minister of Education, Government of Madras, Shri T. S. Avinashilingam laid the foundation for a Memorial Hall.

Swami Bhaswarananda visited Batticaloa on 10th August 1947.

His Excellency the then High Commissioner for India in Ceylon, Shri V.V. Giri, later the President of the Republic of India visited the Batticaloa Centre on 18th January 1949. He was instrumental in sending scholars from the estate sector in the Hill Country to further their studies at Shivananda Vidyalaya. This paved the way for their educational advance.

At the Ramakrishna Vidyalaya, Akkaraipattu a Memorial Hall for Vipulanandaji Maharaj was built by the untiring efforts of Mr. K. Natarajan, the then Headmaster of the School with assistance from the public. This Hall was declared open by Swami Nishkamananda on 12th May 1949.

Swami Gambhirananda, Swami Saradeshwarananda, Swami Nityaswa-rupananda, Swami Punyananda and Swami Dayananda visited the Batticaloa Centre on 16th November 1950.

SARADA GIRLS' HOME, ANAIPANTHY

Sri Sarada Girls' Home (Orphanage) was opened on 9th May 1951 by Swami Natarajananda (the then Manager of the Mission Schools) at Vivekananda Vidyalaya, Anaipanthy, Batticaloa. It was housed in the building called Vipulananda Mandir, which was built by the enthusiastic efforts of Mr. V. Nalliah and Dr. C. Sabapathy in the years 1940-41. Twenty two children from the Ramakrishna Mission Karaitivu Girls' Home were transferred to the newly started Home. The Home aimed at providing in a more comprehensive manner, all the facilities needed for the building up of a modern Gurukula for girls.

Swami Vireswarananda, Assistant General Secretary of the Ramakrishna Math and Ramakrishna Mission visited the Batticaloa Centre on 5th July 1951.

Swami Asangananda succeeded Swami Siddhatmananda as Vice-President of the Ramakrishna Mission (Ceylon Branch) and Swami in-charge of the Colombo Mission on 12th November 1951.

Swami Sarvatitananda who was a worker in the Colombo Centre was posted to Batticaloa in July 1952 to assist the Swami-in-charge .

Swami Natarajananda who was General Manager of Schools left for India on transfer on 27th April 1953. He was succeeded by Swami Kutasthananda who was again succeeded by Swami Natarajananda on 9th August 1954.

Swami Prematmananda succeeded Swami Asangananda as Vice-President, Ramakrishna Mission (Ceylon Branch) on the 5th September 1954.

BIRTH CENTENARY OF THE HOLY MOTHER

The year long celebrations of the Birth Centenary of the Holy Mother Sri Sarada Devi from December 1953 to December 1954 were conducted with due solemnity. The highlight of the celebrations was in Akkaraipattu where the portrait of the Holy Mother was carried ceremonially in procession on an elephant.

In July 1957 Swami Sarvatitananda was posted to the Ramakrishna Mission Madam, Kathirgamam.

Swami Avyayananda arrived in Batticaloa in mid 1956 to assist the Swami-in-Charge.

A new hostel for girls was begun in 1958 at Anaipanthy meant for upcountry children seeking admission to English School in Batticaloa.

FLOODS AND RELIEF WORK

In the last week of December 1957 there were heavy floods in Ceylon, causing heavy damage to life and property. The Ramakrishna Mission undertook relief work in the worst affected areas of Kangaianodai, Unnichchai, Mahilavedduvan, Ichanthivu, Navatkadu, Palugamqm, Sittandi, Araipattai, Akkaraipattu, Kaluthavalai, Karaitivu, Kalmunai, Sethukudah, Kalladi-Uppodai, Nochchimunai, Kattankudy, Pillaiyarady, Uppodaimunai, Mandur and Kokkotichcholai in the Batticaloa District.

One lorry load of provisions sent by the Colombo Ramakrishna Mission Headquarters was distributed in 35 villages. Financial assistance to the tune of Rs.4,000/- was given to each of the 200 families for the repair and renovation of their damaged dwellings.

The Ramakrishna Mission Schools in the flood-affected areas were closed in order to accommodate the homeless and to function as relief camps.

All the teachers and senior students heartily responded to the Ramakrishna Mission's call and

made the relief measures a grand success. The relief programme lasted for about two months during which period relief was extended to 4668 families comprising 9983 members in 35 villages.

CIVIL DISTURBANCES

At the invitation of the Government Agent, Batticaloa, the Mission undertook the responsibility of running a Refugee Camp at the Ramakrishna Mission Shivananda Vidyalaya Campus (Kallady-Uppodai), Batticaloa, for the affected people. The school was temporarily closed and the School Hostel and Orphanage buildings were converted into a camp for accommodating refugees from Padiyatalawa, Maha Oya, Polannaruwa, Hingurakgoda, Panadura, Moratuwa and Kataragama. Food, clothing, shelter and travelling expenses were provided for about 120 families during a period of two weeks.

Services rendered during the floods and civil disturbances were appreciated both by the Government and the Public.

TAKE-OVER OF SCHOOLS BY THE GOVERNMENT

In October 1960 all denominational schools assisted by the Government were taken over fully by the State. The Government took over the following schools that were being run by the Ramakrishna Mission (Ceylon Branch):

1. J / Vaidyeshwara Vidyalaya Mixed Senior Secondary English School.
2. J / Kokuvil Senior Secondary Tamil Mixed School.
3. T / Trincomalee Hindu School.
4. T / Primary Tamil Boys' School.
5. T / Tambalagamam Tamil Mixed School.
6. V / Thandikulam Tamil Mixed School.
7. BD / Lunugala Junior Secondary Tamil Mixed School.
8. Bt / Akkaraipattu Senior Secondary Tamil Mixed School.
9. Bt / Karaitivu Senior Secondary Tamil Mixed School for Boys.
10. Bt / Karaitivu Senior Secondary Tamil Mixed School for Girls.
11. Bt/Kalmunai Senior Secondary Tamil Mixed School.
12. Bt / Mandur Senior Secondary Tamil Boys' School.
13. Bt / Mandur Girls' Tamil School.
14. Bt / Kaluthawalai Senior Secondary Tamil Mixed School.
15. Bt / Palugamam Senior Secondary Tamil Mixed School.
16. Bt / Kokkotichcholai Junior Secondary Tamil Mixed School.
17. Bt / Araipattai Senior Secondary Tamil Mixed School.
18. Bt / Eachanthivu Junior Secondary Tamil Mixed School.
19. Bt / Kallady-Uppodai Senior Secondary Tamil Girls' School.
20. Bt / Shivananda Vidyalaya Residential Senior Secondary Boys' English School.
21. Bt / Anaipanthi Residential Senior Secondary Girls' English School.
22. Bt / Anaipanthi Junior Secondary Boys' Tamil School.
23. Bt / Sittandy Senior Secondary Tamil Mixed School.

24. Bt / Morokkottanchenai Junior Secondary Tamil Mixed School.

25. Bt / Karadithottam Tamil Mixed School.

26. Bt / Veeramunai Tamil Mixed School.

With this the direct relationship of the Mission with the schools came to an end.

In September 1962 the Students' Hostel for the boys at Shivananda Vidyalaya was taken over to the Government.

CENTENARY OF THE BIRTH OF SWAMI VIVEKANANDA

The Centenary of the Birth of Swami Vivekananda was observed with due eclat. The year long celebrations culminated in June 1963 with a mammoth procession. Swami Ranganathananda, Secretary, Ramakrishna Mission Institute of Culture, Calcutta, was the Chief Guest. That Centenary Year saw the opening of the Vipulananda Memorial Hall by Swami Prematmanandaji on 06.09.1963. Veteran Shivananda Vidyalaya teachers: K. Kanapathipillai and K. Candasamy and lawyers K.V.M. Subramaniam and K. N. Coomarasamy served on the Memorial Hall Building Committee. Swami Sriranganananda of the Colombo Mission performed the religious ceremony and delivered the inaugural speech at the meeting held in the newly opened Hall.

SUNDAY SCHOOL

On Vijaya Dasami Day, September 1963, Swami Natarajananda inaugurated the Sunday School in the Vipulananda Memorial Hall to encourage the study of Hinduism to school going children. The Mission thought it fit to award a gold medal annually, in memory of Swami Vipulananda, to the best candidate creditably successful at the G.C.E. 'O' Level at the first appearance from schools in the Batticaloa District and obtaining the highest marks in Hinduism. Accordingly the following candidates were awarded the medals in the years noted against their names :

1965 - R. Thangavadivel - Bt / Vantharamoolai M.M.V.

1966 -K. Arumugam - Bt / Vantharamoolai M.M.V.

1967 - Miss Thambiaiyah Dhanalakshmi – Bt / Koddaimunai M.M.V.

1968 - K.Manivannan - Bt / Methodist Central College

1969 - T. Thirunavukkarasu – Bt / Shivananda Vidyalaya

Awarding of this could not be continued as information from the Department of Examinations could not be obtained.

In August 1965, Swami Kutasthananda passed away. He had been the General Manager of the Mission Schools in Batticaloa, Swami-in-Charge of the Batticaloa Centre and Warden of the Boys' Home (1953 - 1954). Swami Kutasthananda, (formerly Avykta Chaitanya) was in charge of the Batticaloa Centre during its pioneering days.

On 11th October 1965 His Excellency Shri Bhimsen Sachar the High Commissioner for India in Ceylon visited the Ashrama and Home.

Swami Jivanananda was transferred to the Batticaloa Centre on 17th March 1966.

Swami Natarajananda who had served the Batticaloa Mission as a teacher, as a worker and Manager of the Schools for over two decades passed away on the 16th March 1967.

Swami Jivanananda succeeded him on 17th March 1967.

VISIT OF THE 10TH PRESIDENT OF THE RAMAKRISHNA MATH & RAMAKRISHNA MISSION

His Holiness Srimat Swami Vireswaranandaji Maharaj, the 10th President of the Ramakrishna Math and Ramakrishna Mission visited the Batticaloa Centre for the 2nd time on 10th May 1968. His Holiness and party were received at the Batticaloa Airport and conducted to Kallady-Uppodai in a motorcade. The route was decorated with pandals. In the Batticaloa Ashrama he gave spiritual initiation for four devotees. That evening he laid the foundation for the new building of the Boys' Home and Ashrama. A well-attended civic reception was accorded him by the Batticaloa Municipality where His Holiness addressed the gathering. His visit to this Centre gave it a new life. The salutary effect of His Holiness' visit could be gauged by the steady expansion of the activities of the Mission despite the extensive damage caused by the cyclone of November 1978. It will not be out of place to quote the comments made by His Holiness in the Visitors' Book: "*I visited this Institution after nearly twenty five years. This is my second visit. I am glad to note that the original spirit of dedication is kept up by all connected with this Institution. I find the children happy and smart. May the blessings of Sri Ramakrishna Deva be on the children. I wish the Institution further progress and usefulness to Society*".

It will have to be conceded that the blessings of Sri Guru Maharaj invoked by the Revered President Maharaj of the Order have had the benedictory effect on the Mission from then onwards, and in consequence the Centre has recorded a phenomenal growth. It has expanded despite the inestimable ravage caused by the cyclone of November 1978.

RELIGIOUS CLASSES FOR LADIES OF THE LOCALITY

On 08.06.1968 a religious class was inaugurated at the earnest request of the women devotees of this locality. The classes were conducted in the Shrine Hall attached to the Students' Home. Classes were held regularly from 5.00 p.m. to 6.00 p.m. on every post-poya day. Congregational prayers and reading from the Life of Sri Sarada Devi formed the main programme.

Srimat Swami Gambhiranandaji Maharaj the then General Secretary of the Ramakrishna Math and Ramakrishna Mission visited the Karaitivu Girls' Home and the Batticaloa Centre on the 28th July 1969. In the evening the Swami addressed a meeting at the Town Hall, presided over by Mr. Devanesan Nesiah, C.A.S., Government Agent, Batticaloa.

NURSERY SCHOOL

Started in 1970 by a few ladies of Kallady - Uppodai under the banner of Sri Krishnabai Mather Sangam, is now called the Sri Sarada Early Childhood Care and Education Centre. Since its inception it is being housed in the Vipulananda Memorial Hall. From April 1992 the administration of the school has come directly under the Mission.

RUGAM AGRICULTURAL & ANIMAL HUSBANDRY FARM

The Mission, right from its inception, has been fully dependent on public goodwill and State assistance for its philanthropic activities. With a view to establishing a steady source of income and also training for the children, the opening of an Agricultural and Animal Husbandry Farm was mooted. The Government through the then Government Agent Dr. Devanesan Nesiah made available in 1967, 36 acres of jungle land near Sinnamavalai area adjoining the Nuwaragala Forest Reserve at

Rugam. By the unstinted financial assistance extended by the Freedom from Hunger Campaign, West Germany, this land was converted to an up to date agricultural cum animal husbandry training farm up to 1990. Since then, we have had to stop all activity in that area due to security reasons. The Freedom from Hunger Campaign Board was responsible 100% for the conversion of this jungle land to a veritable rice bowl. The Swami-in-Charge Sivathondan Nilayam, Dr. A. Caralasingham, Member of the Board of Management, Ramakrishna Mission (Ceylon Branch), Mr. K. Kunanayagam, Assistant Irrigation Engineer, Mr. Bradman Weerakoon, then Government Agent, Mr. S. Alaganandam, Assistant Director of Works, Mrs. Nithialakshimi Tambiraja of Kurunegala, Mr. K. Sivasubramaniam, Landed Proprietor from Vantharamoolai and Anban Natarajan (Mr. K. Natarajan) have to be mentioned in a special manner for the success of this project.

The Right Reverend Lakshman Wickremasinghe, the Anglican Bishop of Kurunegala visited the Batticaloa Centre on 29th July 1971.

The District Judge of Batticaloa, Mr. M. Shanmugalingam, a close and devoted friend of the Mission visited the Batticaloa Centre on 15th September 1971.

OPENING OF THE NEW BUILDINGS OF THE BOYS' HOME AT KALLADY-UPPODAI

On the 27th of May 1972, Swami Prematmananda, Vice-President, Ramakrishna Mission (Ceylon Branch), performed the consecration of the newly-built Shrine for Sri Ramakrishna Deva and opened the new buildings of Kallady – Uppodai Home, which was designed and planned by Mr. M.Villavarayer, Engineer and which was constructed under the immediate and physical supervision of Mr. K.Natarajan (Anban).

This fulfilled a long felt need of the Centre. A whole day programme was gone through. There was a vast gathering of devotees, of Old Boys and sympathisers of the Mission. Ahanda Nama Bhajan was conducted from dawn to dusk. The occasion was marked by Homa and special pooja performed by Swami Virupakshananda of the Colombo Centre. The Message from His Holiness Srimat Swami Vireswaranandaji Maharaj, President, Ramakrishna Math and Ramakrishna Mission, conveyed his blessings. This was followed by the feeding of devotees and friends. The notable feature of this occasion was the presence of representatives of all religions. On the same day, there was a meeting in the evening where there were musical recitals and lectures. Mr. S. Somasunderam, O.B.E., a Member of the Board of Management addressed the gathering and thanked all those who had helped the Mission in its religio-cultural, humanitarian and educational activities in the District.

Swami Asangananda who was Vice-President, Ramakrishna Mission (Ceylon Branch) and also the Swami-in-Charge of the Colombo Ashrama passed away on 27th December 1974.

Swamis Uddhavananda & Yatirajananda with the Headmaster, Physical Training Master and students of Ramakrishna Mission Hostel, Thiyagarajanagar, Chennai were on an All-Island tour. They were guests of our Home for two days from 09.10.1975.

Swami Mukhyananda of the Colombo Centre visited Batticaloa on 10th October 1975.

GOLDEN JUBILEE OF THE BOYS' HOME

The Boys' Home at Kallady-Uppodai completed its 50 years of service on 06.06.1976. This event was observed in a befitting manner. The Golden Jubilee celebrations were inaugurated with

the hoisting of the Mission Flag by Swami Virupakshananda. The Home Song, which was composed by Pandit V.S. Kandiah, was sung for the first time and followed by the garlanding of the statue of Swami Vipulananda, in Batticaloa Town, the Founder of the Home. Then there were Homa, special pooja and feeding of the devotees. Day long Ahanda Nama Bhajan was conducted. In the evening there was a public meeting at the Vipulananda Memorial Hall, presided over by Mr.A.Thedchnamoorthy, Retired C.C.S., and Member of the Board of Management.

On 07.06.1976 the second day of the Golden Jubilee Celebrations two processions were organised. The processions converged near the statue of Swami Vipulananda in Batticaloa, forming one stream and wended its way to the Town Hall of Batticaloa. Nearly two thousand people participated in the procession. The Town Hall was tastefully decorated. Mr.G.C. Dissanayake, Government Agent presided over the meeting. The function commenced with the lighting of the traditional oil lamp by the Heads of different religious denominations including the Bishop of Batticaloa. They also invoked the blessings of the Lord Almighty on the Institution. Swami Virupakshananda of the Colombo Centre and Pulavarmani Pandit Periyathambipillai spoke on the occasion. This was followed by Villuppattu by Master Sivalingam Troupe. To conclude the Golden Jubilee Commemorative events a very informative souvenir was published and released on 07.08.1977 by Swami Tapasyananda,President, Sri Ramakrishna Math, Mylapore, Madras under the distinguished Chairmanship of Justice T. W. Rajaratnam in the Vivekananda Centenary Memorial Hall at the Mission Headquarters in Colombo. Later it was released in the Batticaloa Town Hall on 09.08.1977 by Swami Tapasyananda.

Swami Sarvatitananda came to the Batticaloa Centre on 10.10.1977 to spend his retirement.

HEALTH UNIT

The good health of the inmates of the Home was given a further impetus by the opening of a Health Unit by the Lions Club of Batticaloa on 14.01.1978 by The Honourable T.J. Rajaratnam, High Court Judge, Batticaloa. Dr.V. Panchadcharam has to be remembered for the initiative and background work he rendered for this facility to see the light of day.

CYCLONE OF 1978

The progress of the Homes was put back about 10 years by the devastation caused by the cyclone of 23-11-1978. The Boys' Home and Ashrama at Kallady-Uppodai, the Girls' Homes at Karaitivu and Anaipanthy and the Farm at Rugam suffered the biggest calamity ever since their inception. Many of the buildings of the Orphanage, the Ashrama and the Vipulananda Memorial Hall where the Mission conducted its religio-cultural and social activities; the handicraft unit of the Boys' Home, the coconut garden at Karaitivu, the cashew garden at Kallady-Uppodai with its outhouse and the Rugam Farm were all devastated beyond description. Some of the buildings belonging to the Centre were completely razed to the ground necessitating complete reconstruction. The inmates of our Homes and the boys stationed at the Rugam Farm had to face the fury of nature for full 10 hours. The loss was colossal. The premises of the institutions were littered with broken tiles, reapers, beams and asbestos sheets in splinters. Walls were blown down and trees uprooted and were lying like dead bodies in a battle field on 24.11.78. We could painfully realise that what took almost half a century to build up, had been brought to nought within 10 hours by this disaster. The entire place looked as if it had suffered a "Hiroshima Horror". The Centre at Batticaloa and the Orphanages at Karaitivu and Anaipanthy and the Rugam Farm were completely out of touch with the rest of the country for a

week after the disaster. Any form of communication was an impossibility.

News, however, reached the Colombo Mission and foodstuff was rushed from there for the use of the Orphanages, and to start relief operations. Our Headquarters at Belur Math was in sympathy of our plight. Swami Uddhavananda of the Ramakrishna Mission Ashrama, Thiyagaraya Nagar, Chennai rushed with six bales of white material and towels for the use of our Orphanages and for distribution among the people affected by the cyclone. The Mission had lost nearly 17½ lakhs of rupees worth of property on account of this cyclone.

REHABILITATION ACTIVITIES

Our Centre could not actively engage itself on relief operations as on previous occasions due to the fact that we were ourselves victims of the cyclone. Immediately after the disaster several religious, cultural , social, welfare associations and numerous devotees and sympathisers of the Mission came with their assistance, which took the form of foodstuff, clothes (old & new) and household articles. These articles were distributed in more than 10 far-off villages.

The Mission was confronted with the problem of giving a roof to the inmates of the three Homes under its management. So, steps were taken to restructure the buildings without loss of time. Repairs to the buildings at the Anaipanthy Girls' Home, Batticaloa; and the Girls' Home at Karaitivu were taken up. Finding building materials and skilled labour was posing a problem. The restructuring of the Boys' Home, the Vipulananda Memorial Hall, the buildings at the Farm Project, Rugam, the Ashrama (*Shivapuri*) were done at a later stage. The repairs to the Boys' Home and the Ashrama were done and the Shrine was brought back to its former premises on 30.07.1979. The statue of Bhagavan Sri Ramakrishna Deva, which was brought from the Ramakrishna Mission Madam at Kataragama, was installed in the Shrine on the same day. To mark this occasion a special invocation pooja was conducted by Swami Chidghanananda of the Ramakrishna Mission , Colombo.

Swami Sarvatitananda the stalwart of the Kataragama Madam and a close and regular compatriot of the Swamis of the Batticaloa Centre passed away on 28th October 1979. He was instrumental in harnessing substantial support for the running of the Batticaloa Centre.

GOLDEN JUBILEE OF THE RAMAKRISHNA MISSION, COLOMBO

The Golden Jubilee of the Ramakrishna Mission, Colombo was celebrated for eight days from the 21st September 1980. The Batticaloa Centre actively participated in these celebrations. This Centre was allotted the 3rd day i.e., 23.09.1980 for participation. The children of the Boys' Home and the Girls' Home staged a folk dance based on the Ramayana; a ballet on the life of Swami Vivekananda and a karaham dance. All these performances were highly appreciated by the audience.

His Holiness Srimat Swami Bhuteshanandaji Maharaj, one of the Vice-Presidents of the Ramakrishna Math and Ramakrishna Mission, Belur Math, who came especially to participate in the Golden Jubilee celebrations in Colombo, visited Batticaloa on 30.09.1980. He was received at the railway station by the devotees, old boys of Shivananda Vidyalaya and was taken in procession to the Ashrama at Kallady – Uppodai. He stayed for three days. He was accorded a Civic Reception by the Batticaloa Municipality and on the same evening he presided over the function connected with the release of the Golden Jubilee Souvenir of Shivananda Vidyalaya at the Vipulananda Memorial Hall. On 01.10.1980, he

visited our Girls' Home at Karaitivu where he was given a rousing reception.

PRIME MINISTER'S VISIT

The Prime Minister of Sri Lanka, Honourable R. Premadasa visited the Ashrama and Home on the 23rd May 1981 and signed the Visitors' Book maintained at the Centre.

NEW BUILDING FOR THE GIRLS' HOME

The foundation for the new building to house the Anaipanthy Sarada Girls' Home at Ramakrishnapuram was laid on 2nd June 1982 by Swami Prematmanandaji, Vice-President of the Ramakrishna Mission (Ceylon Branch) on a six-acre plot of land belonging to the Mission at Ramakrishnapuram.

ALUMNI ASSOCIATION

On 16.03.1983, the past inmates of the Students' Home had formed an Association called "The Ramakrishna Mission Students' Home Past Pupils' Association" with a view to be in close touch with their mother-house and to participate in the activities of the Mission. They actively took upon themselves organising receptions etc., to Swamis when they happened to visit Batticaloa. Sometimes, they, on their own initiative, organised the birthday celebrations of Sri Guru Maharaj, the Holy Mother and Swamiji.

RESTRUCTURING OF THE MANTHIVU SRI CHITRA VELAYUTHASWAMI TEMPLE

Sri Chitra Velayuthaswami Temple, which is the hub of all Hindu religious activity at the Leprosy Asylum, Manthivu, was badly damaged by the cyclone of 1978. At the request of the Hindu Tholunoyalar Sangam of Manthivu and at the instance of the Ministry of Regional Development and Hindu Religious Affairs, the Mission undertook the works connected with the restructuring of the Temple. This was completed at a cost of more than 1¼ lakhs of rupees. The Maha Kumbhabhishekam was performed on 06.05.83. All ceremonies were gone through in the orthodox way.

OPENING OF SRI SARADA GILRS' HOME AT RAMAKRISHNAPURAM

The most memorable event for the year is the successful completion and dedication of the Holy Mother's (Sri Sarada Devi) Temple and the opening of the newly constructed Sri Sarada Girls' Home (Orphanage) at Ramakrishnapuram (Kallady-Uppodai). Swami Raghaveshananda of the Ramakrishna Math, Mylapore who had come specially for the occasion, performed the dedication ceremony. Swami Prematmananda Vice-President, Ramakrishna Mission (Ceylon Branch), ceremonially opened this humanitarian centre on 03.06.1985. The Temple of the Holy Mother continues to be the focal point for the entire six-acre building complex built at a cost of two and half million rupees. The successful completion of this project is a singular tribute to the personal interest and efforts of Swami Prematmanandaji who had kindly persuaded the donors to the Kataragama Madam to divert their kind contribution towards the Sri Sarada Girls' Home Project.

NEW MONASTIC WORKERS

Swami Rajeswarananda and Swami Ajaratmananda who had been posted to Sri Lanka as workers, visited Batticaloa on 30.06 1988. They were received at Valaichenai by the past pupils, devotees and friends. On their way to Batticaloa they were given a warm reception at Vantharumoolai. At the Ramakrishnapuram Junction, Kallady they were taken in procession with school children and devotees lining the route with flags. At almost every entrance to the houses on the way, the Swamis were received with

Poornakumbams and were profusely garlanded. The vicinity of the Ashrama exuded a festive atmosphere.

On 01.07.1988 the main function in Batticaloa was held at Anaipanthy Ramakrishna Mission Girls' Maha Vidyalaya and another function at Mariamman Temple, Koddaimunai on 02.07.1988. On their different visits to the south up to Thirukkovil the Swamis were received at more than twenty villages. The Swamis had to walk in procession for miles and hours at the earnest request of the devotees. The enthusiasm displayed may be because, no Swami had arrived as a worker to this Centre for twenty two years.

TRANSITION

The year 1990 had been a very sad year, in that, the Mission had the misfortune of losing two of its stalwarts in close succession, viz., Swami Prematmananda, on 7th April aged 88 and Swami Samprajnananda, on 19th May, aged 71. The former was a disciple of Swami Shivanandaji Maharaj. He served the Ramakrishna Mission (Ceylon Branch) for 33 long years from 5th September 1954 to July 1987. During his tenure of office the activities of the Mission in Sri Lanka recorded a phenomenal growth. The latter, who succeeded Swami Prematmananda as Vice-President, Ramakrishna Mission (Ceylon Branch) in July 1987 passed away on 19th May 1990. His Excellency the President of Sri Lanka paid him a glowing tribute through the mass media. The Prime Minister of Sri Lanka with several Ministers called at the Ashrama to pay their last respects.

Swami Jivanananda was appointed by the Headquarters as Vice - President, Ramakrishna Mission (Ceylon Branch) on 01.07.1990.

Swami Atmaghanananda succeeded Swami Jivanananda as Vice - President, Ramakrishna Mission (Ceylon Branch) from June 1991.

Srimat Swami Gahananandaji Maharaj, General Secretary, Ramakrishna Math and Ramakrishna Mission was in Batticaloa on a two-day visit. The Swami along with Swami Atmaghanananda arrived in Batticaloa by an Air force plane on 16th January 1992. He was received at the airport, by Mr. Monogurusamy, Government Agent and members of the reception committee. He reached the Ramakrishna Mission, Ramakrishnapuram at 11.15 a.m. The Swami after worshipping in the Shrine met all those who were waiting to have his Dharshan and blessings.

Revered Maharaj was accorded a reception by the public. Everywhere he was received with Poornakumbam. There were a number of banners displayed at intervals welcoming the Swami. He was profusely garlanded by devotees and different organisations. He reached Vivekananda Hall, Anaipanthy, Hospital Road, the venue of the meeting. The Hall was fully packed. Mr. R. Monogurusamy, G.A., presided over the meeting. Students of Vipulananda College of Music and Dance rendered the welcome song. Doctor V. Sivalingam, Registrar of the Eastern University of Sri Lanka presented the address of welcome while Mr.K.Thiyagarajah, S.L.E.A.S., Director of Education, delivered the welcome address. This was followed by a talk by Swami Atmaghanananda. Mr. M. Sivanesarajah, the President of the Batticaloa Young Men's Hindu Association, then enumerated the activities of the Mission and thanked the Revered Maharaj. Revered Maharaj gave a talk befitting the occasion. Mr. R. Nagalingam, Assistant Government Agent proposed the Vote of Thanks. The Swami's visit to the Centre and his words of advice were encouraging to the monastic workers, devotees and friends to get themselves more involved in the activities of the Mission. At 7.00 p.m. the Maharaj was received at the Boys' Home.

On 17 .01.1992 morning, Swami went to Karaitivu where the Mission has one of its Home for Girls. The Swami was given a rousing reception at the entrance of the village and was conducted in procession to Kannagiamman Temple where he paid his obeisance and from there he went to Ramakrishna Vidyalaya for a meeting. He returned to Kallady – Uppodai for evening Arati. The Maharaj visited the Sarada Girls' Home and addressed the inmates there.

On 18.01.1992 after visiting the Vipulananda College of Music and Dance, he left for Colombo. The visit of Swami Gahanananda was a memorable one since Batticaloa had the opportunity of welcoming a Swami after a lapse of many years. On his advice the management of the Sri Sarada Early Childhood Care and Education Centre (Nursery School) was taken over by the Mission on 01.04.1992.

Swami Smarananda, President, Ramakrishna Math, Mylapore, Madras, was on a 4-day visit from 30.03.1992 to 02.04.1992. He was accompanied by Swami Atmaghanananda and they were received at the Batticaloa Airport by Swami Jivanananda and devotees. That evening the Swami addressed a meeting in connection with the 157th birthday of Sri Ramakrishna Deva at Vipulananda Memorial Hall.

On 31.03.1992 he visited Thirugnanasambandhar Gurukulam, Thambiluvil, 45 miles south of Batticaloa where he gave Dharshan to friends and devotees. From there he went to Akkaraipattu where he laid the foundation for the 10-houses project by the Mission. From Akkaraipattu, the Swami visited our Karaitivu Girls' Home. He gave Dharshan to the inmates of the Home, friends and devotees. In the afternoon that day, he gave a talk at the Ramakrishna Vidyalaya, Kalmunai where the 157th birth anniversary of Sri Ramakrishna was being celebrated.

On the morning of 01.04.1992 the Swami visited Vantharamoolai Maha Vidyalaya where he was received with full temple honours. He addressed the school children, there. In the evening he participated in the meeting to mark the 157th birthday of Sri Ramakrishna Deva at Anaipanthy Girls' Maha Vidyalaya. The Swami distributed prizes to the children who had been successful in the various competitions held to mark the 157th birth anniversary of Sri Ramakrishna within Batticaloa Municipal limits.

On 02.04.1992 the Swami visited Mangayarkarasiyar Illam, Thamaraikerni and blessed the inmates.

EDUCATIONAL ACHIEVEMENT

A girl of our Home successfully completed her Post Diploma Course in music at the Kalakshetra Foundation–College of Fine Arts, Thiruvanmiyur, Chennai and is due to obtain her Master's Degree in music at the University of Madras. During her stay at Kalakshetra she qualified for the prestigious R. Venkataraman Award in 1996. The child's entire expenses for education in music was met by Mrs. Kamala Krishnan of Malaysia. She left Sri Lanka on 06.12.1992 for the Course.

The two illustrious daughters of Shri Ramachandra of Religious Digest fame – Thanalakshimi and Bhuvaneswary released an audio cassette of their melodious rendition of devotional songs termed "*Shivanjali*". The entire proceeds from the sale of this cassette were donated to the Homes (Orphanages).

On 23.12.1992 Swami Ajaratmananda joined the Batticaloa Centre as its worker.

RELIEF WORK

The 10-houses project at Akkaraipattu was completed on 22.01.1993 and handed over to 10

deserving families by Swami Atmaghanananda. A sum of Rs. 240,000/= had been expended on this project. One of the families in this group with three dumb and deaf members was presented with a sewing machine too.

23.01.1993 – a Committee was formed to commemorate the Centenary of the Chicago Address made at the Parliament of Religions, Chicago.

06.06.1993 – a booklet, titled "*Swami Vivekananda and World Parliament of Religions in Chicago 1893*" was published.

13.09.1993 – as 11.09.1993 was a Saturday the commemoration in schools was celebrated on Monday the 13th September 1993, by reading the Message of Swami Vivekananda at the school assemblies.

02.12.1993 – Swami Prabhananda, Trustee, Ramakrishna Math and Member of the Governing Body of the Ramakrishna Mission was here in connection with the Centenary celebrations of the Chicago Address. Dignitaries of various religions addressed the gathering where the Swami was the Chief Speaker.

(i) The Right Reverend Kingsley Swampillai, Bishop of the Diocese of Trincomalee – Batticaloa

(ii) The Chief Incumbent of the Managalaramaya, Batticaloa, Ven. Yatiyane Gnananda Thero

(iii) Reverend Anandarajah of the Methodist Church, Batticaloa

(iv) Moulavi Buhary, Federation of Mosques in Kattankudy.

The meeting was suggestive of the Parliament of Religions.

21.03.1994 – 24.03.1994: Flag Day was organised for 05 days where the Schools, Government Departments, Non-Governmental organisations took an active part.

NORAD, the Funding Agency of the Royal Norwegian Embassy gifted the Sarada Girls' Home with a Cultural Centre costing Rs.1,492,794/=. This was declared open on 03.12.1993 by Swami Prabhananda, Trustee, Ramakrishna Math and Member of the Governing Body of the Ramakrishna Mission, Belur Math.

Mr. S. Mahenthiran, Managing Director Mascons Limited brought out a beautiful and well-laid out brochure about the Homes with a view to enlisting support. This brochure was circulated widely and the response, especially from overseas has been very encouraging.

26.05.1994 – Swami Atmasthananda, General Secretary, Ramakrishna Math and Ramakrishna Mission arrived in Batticaloa. The leading citizens of Batticaloa Town received him at the Batticaloa Airport and conducted him to the Ramakrishna Mission Ashrama, Ramakrishnapuram. The traditional reception at the Ramakrishnapuram Junction, Kallady was accorded to him. The same day evening a public reception was accorded to the Swami at the Hindu College Hall and an Address of Welcome was presented. The Swami replied to suit the occasion.

On 27.05.1994 morning ,Swami visited Sarada Girls' Home and proceeded to Karaitivu. En-route he was accorded receptions at Arayampathy, Kurukkalmadam, Kaluthawalai and Kaluwanchikudy. He was received at the entrance to the village of Karaitivu and conducted in procession to Kannagiamman Temple to pay his obeisance. From there he went to our Girls' Home at Karaitivu where the new building of the Home was ceremonially declared open. He bestowed his benediction to the gathering. The same evening, Swami visited Mattikkaly where a housing scheme was

being planned. The next day morning he left for Colombo.

BOOK EXHIBITIONS

In order to disseminate the knowledge of Ramakrishna - Vivekananda literature among the public, book exhibitions were organised in the following schools in connection with the Centenary Celebrations of the Chicago Address:

(i) Mahajana College, Batticaloa

(ii) Hindu College, Batticaloa.

(iii) Ramakrishna Vidyalaya, Karaitivu

(iv) Araipattai Maha Vidyalaya

(v) Ramakrishna College, Akkaraipattu

(vi) Ramakrishna Vidyalaya, Sittandy

(vii) Ramakrishna Vidyalaya, Kalmunai

(viii) Thambiluvil Madhya Maha Vidyalaya

(ix) Eastern University of Sri Lanka, Vantharamoolai

A book: *"Nootandu Vizha Kaanum Swami Vivekanandarin Chicago Chotpozhivukal"* (*"நூற்றாண்டு விழா காணும் சுவாமி விவேகானந்தரின் சிகாகோ சொற்பொழிவுகள்"*) written by Shri Pe. Su. Mani of Chennai was released on 03.04.1994 at Vivekananda Girls' Maha Vidyalaya, Anaipanthy. Swami Atmaghanananda presided at this meeting. Mr. J. Visvanathan, District Judge, introduced the book. Subsequently this book was ceremonially released in Karaitivu and Kalmunai.

08.09.1994 – Swami Sridharananda, Head of the Ramakrishna Mission Sevashrama, Lucknow, participated in the concluding sessions connected with the commemoration of the Centenary of Swami Vivekananda's Chicago Address. He was received at the Ramakrishnapuram Junction and conducted in procession to the Ashrama where he gave Dharshan to the devotees. He attended the meeting held that evening at the Hindu College Hall. Swami Atmaghanananda, Vice-President, Ramakrishna Mission (Ceylon Branch) translated the Swami's speech to Tamil. Next day the Swami visited the Karaitivu Girls' Home.

COMMEMORATION OF SWAMI VIVEKANANDA'S VISIT TO CEYLON AFTER HIS CHICAGO ADDRESS

Swami Kamalatmananda, Editor of *"Ramakrishna Vijayam"*, Sri Ramakrishna Math, Mylapore, Chennai, India found time to visit us on 01.12.1996. He participated in the Annual Awards Ceremony of the Batticaloa Educational Development Society held at the Shivananda Vidyalaya Hall, Ramakrishnapuram.

As a lasting monument to commemorate this important year the construction of a model village for the socially handicapped was mooted. This was to be Vivekanandapuram. With the assistance of NORAD, National Housing Development Authority, Batticaloa and others, 27 dwellings complete with a well and toilet were provided for sanitary labourers displaced by ethnic violence at Navatkudah. Hitherto these labourers were living in cadjan sheds. The foundation for this project was laid on the 1st November 1996.

Shri N. Krishnamoorti of Vivekananda Kendra, Vivekanandapuram, Kanyakumari, Thamil Nadu, was here from the 5th to 8th January in 1997 in connection with the Commemoration of Swami Vivekananda's visit to Ceylon after His Chicago Address. He had a busy schedule visiting the following places:

(i) Karaitivu Girls' Home (organised by the Vipulananda Memorial Committee and the Vivekananda Sports Club, Karaitivu)

(ii) Vipulananda Memorial Hall, Ramakrishnapuram under the auspices of the Mission, where the children of our Boys' Home,

Sarada Girls' Home, Shivananda Vidyalaya, Vivekananda Girls' Maha Vidhyalaya and Vipulananda College of Music and Dance, Nochchimunai, participated.

He took by storm the audience with his lively narrations, skits, forceful speeches, community songs and group work.

Advance Level Students numbering over 100, drawn from 08 school benefited from his rich experience in working with youth when he conducted a day-long seminar under the auspices of the Mission. He held a similar seminar at the College of Education, Batticaloa. Mr. N. Karthikeyan, Lecturer at the Open University, Colombo was his able lieutenant throughout Krishnamoortiji's sojourn in Batticaloa.

RELEASE OF COMMEMORATIVE STAMP ON 15TH JANUARY 1997

The entire Island and specially the Districts of Batticaloa and Trincomalee were made aware of this event by the release of a commemorative postage stamp in over a dozen centres. The main function organised by the Batticaloa Young Men's Hindu Association took place at the Vivekananda Girls' Maha Vidhyalaya , Anaipanthi. Under the distinguished patronage of the Government Agent and District Secretary, Mr. A. K. Pathmanathan, the Deputy Post Master General, Mr. R. Thiagalinkam released the first stamp. His Worship the Mayor of Batticaloa, Mr. Chellian J. Perinpanayagam and the Honourable District Judge, Mr. J.Viswanathan were the first to receive the new stamp. Simultaneously, with the very active and whole-hearted support of the Deputy Post Master General (Eastern Region) and his Chief Post Master, the stamp was released in the following places:

1. Arayampathy by the Pradeshiya Sabha, Manmunai South
2. Periya Kallar by Social Service Organisations and the Board of Trustees of the Hindu Temple, Kallar
3. Kalmunai by the Young Men's Hindu Association
4. Muthalaikudah by the Pradeshiya Sabha, Manmunai South-West
5. Palugamam by the Vivekananda Welfare Society
6. Karaitivu by the Vivekananda Sports Club
7. Thambiluvil by the Thirunavukkarasu Nayanar Students' Home
8. Akkaraipattu by the Young Men's Hindu Association
9. Chenkalady Maha Vidyalaya by the Education Officers
10. Vantharamoolai Sri Maha Vishnu Vidhyalaya and School Principals
11. Valaichenai Hindu College
12. Natpettimunai by the Young Men's Hindu Association

On 03.05.1997, Swamis Atmaghanananda and Jivanananda, along with devotees and the would-be-occupants of the newly built houses, attended the evening pooja at the Kangani Pillayar Temple, Navatkudah. They then proceeded in ceremonial procession to Vivekanandapuram where Swami Atmaghanananda lighted an oil lamp in each of the houses to signify the religious opening of the dwellings.

The village consists of 27 houses, 27 wells, 27 lavatories, one community hall, a nursery school, children's park, a network of gravel roads and a temple refurbished by the initiative of the villagers. The cost of the whole project was

Rs. **3,373,386/=**. Out of this NORAD and NHDA contributed Rs.1,911,755/=; donations from devotees amounted Rs.92,310/=; Ramakrishna Mission Headquarters, Belur Math gave Rs.1,207,263/= and Ramakrishna Mission, Batticaloa's share was Rs.162,057/=.

On 03.05.1997 the memorial plaque was unveiled by Swami Atmaghanananda, Vice-President, Ramakrishna Mission (Ceylon Branch), followed by the opening of the Community Centre, Nursery School, a Children's Park, switching on the electricity supply, opening of the network of roads, planting of trees and handing over of the houses.

In the evening, that day, a public meeting was held under the Presidentship of Swami Atmaghanananda in front of Mariamman Temple, Vivekanandapuram. A cultural programme was presented by school children. Swami Ajaratmananda welcomed the audience. Dr. V. Vivekanandarajah, the Honourable Joseph Pararasasingham,M.P., the Honourable K. Thurairasasingham, M.P., the Honourable P. Selvarajah, M.P., addressed the gathering. The meeting concluded with a Vote of Thanks by Swami Jivanananda.

CENTENARY CELEBRATION OF THE FOUNDING OF THE RAMAKRISHNA MISSION

01.05.1997 marked the first day of the centenary year of the founding of the Ramakrishna Mission. This was observed with due significance. There was a whole day programme in the Ashrama commencing from 6.15 a.m. Bhajan, Mangala Arati and Hoisting of the Flag took place in the morning. Special pooja, Homa, Arati and distribution of prasad brought the morning's events to a close. In the afternoon, bhajan and reading of the portions pertaining to the proceedings of the 1st and 2nd meeting of the Ramakrishna Mission Association and the relevant portions from the Complete Works of Swami Vivekananda took place. There was a good gathering of devotees and friends.

The centenary was celebrated in various places under the auspices of the Mission. On 05.05.1997 there was a three - pronged procession – One beginning from the Pillaiyar Temple at the Batticaloa High Court premises carrying the portrait of Bhagavan Sri Ramakrishna. The procession, headed by Swami Atmaghanananda wended its way through Mahatma Gandhi Road, Munai Street, Lake Road No:01, Nalliah Road, Sooriya Lane, Hospital Road, Covington Road, Mahilady Road, 2nd Cross Street, Hospital Road to reach the venue of the Public Meeting at Anaipanthy.

The 2nd procession carrying the portrait of the Holy Mother headed by Swami Jivanananda, commenced near the Batticaloa Public Library and took the following route: lake side of the Mahatma Gandhi Road, Munai Street, passing the C.T.B. bus–stand, Lake Road No:01, Nalliah Road, Hospital Road to Anaipanthy.

The 3rd procession started at the Mariamman Temple, Koddaimunai carrying the portrait of Swami Vivekananda, led by Swami Ajaratmananda. It proceeded through Arasady Junction, Bar Road, Trinco Road, Koddaimunai Bridge, Central Road, Hospital Road, Mudaliyar Street, Maruthady Street, Adigar Road, Hospital Road and reached the venue of the meeting.

The three processions converged at the Anaipanthy Pillaiyar Temple before entering the Hall. The meeting was presided over by Swami Atmaghanananda, Vice-President, Ramakrishna Mission (Ceylon Branch). Mrs. Valli Somasundaram, Principal, Vivekananda Girls' Maha Vidyalaya, Anaipanthy welcomed the audience. Swami Jivanananda gave the benedictory address. Swami Ajaratmananda delivered the Centenary Memorial Speech.

On 07.05.1997 the Centenary Celebrations took place at Shivananda Vidyalaya under the Presidentship of the Principal, Mr. N. Rajaratnam. Swami Jivanananda gave his blessings; Swami Atmaghanananda was the Guest Speaker.

On 08.05.1997 in Karaitivu, there was a procession starting from Shanmuga Vidyalaya, passing through Kandasamy Temple Road, Central Road, Sarada Vidyalaya Road and ending at Ramakrishna Mission Boys' School. A public meeting was presided over by Mr. V. Jeganathan, Principal, Shanmuga Vidyalaya, Karaitivu. Mr. S. Kandasamy, Principal, Ramakrishna Mission Boys' School, Karaitivu, welcomed the invitees. Swami Jivanananda blessed the gathering. Swami Ajaratmananda delivered the Centenary Memorial Speech. Mr. V. Kanapathipillai, retired Divisional Education Officer was the Guest Speaker. Children from all the schools in Karaitivu participated.

As part of the Centenary Celebrations , the Kallady - Uppodai Vivekananda Girls' Maha Vidyalaya conducted a procession on 09.05.1997 from the Ramakrishna Mission Boys' Home carrying the portrait of Sri Ramakrishna, the Holy Mother and Swami Vivekananda. There, a meeting was held where leading religious dignitaries, Members of Parliament and Education Department Officials spoke. One hundred boxes of mathematical instruments were distributed to deserving children. Sarees were distributed to 100 ladies from Vivekanandapuram. Certificates were awarded to children who had completed the Leadership Training Workshop conducted by the Ramakrishna Mission, Colombo. Al Haj M.M.M. Mahroof Careem, Principal, Meera Balika Maha Vidhyalaya, Kattankudy also spoke.

On 23rd June 1997, Shri Pe. Su. Mani's Tamil book on the Ramakrishna Movement in Sri Lanka was released. Mr. S. Yogarajah, Senior Lecturer, Eastern University of Sri Lanka, introduced the book with his scholarly review.

Swami Tanmayananda, Secretary, Ramakrishna Mission Vidyalaya, Periya-naickenpalayam, Coimbatore was on a three-day visit from 01/09/1997. He was received at the Ramakrishnapuram Junction, Kallady and conducted in procession along the New Kalmunai Road to the Ashrama. The Swami, after worshipping in the Shrine gave his blessings to the devotees, friends and school children who had gathered to welcome him.

On the second day (02.09.97) the Swami went to Kalmunai, where two well-formed processions in the traditional Hindu manners carrying the portraits of Bhagavan Sri Ramakrishna, The Holy Mother and Swami Vivekananda from Periya Neelavanai and the other from Senaikudiyiruppu converged in Kalmunai. Dignitaries, Swamis of the Mission, Priests and Nuns of the Catholic Church, Principals, Teachers and senior students of schools, Heads of temples and religious institutions, Officials from the Department of Education and the Divisional Secretariats took part in the procession.

Reverend Brother S.A.I. Matthew, S.S.J., Principal, Carmel Fatima National College welcomed the Swamis and garlanded them. Brahmashri K.A. Yogarajah, Temple Priests, Reverend Father Ignatius Joseph representing the Catholic Church, Reverend S. D. Thayaseelan of the Methodist Church, Ven. Gokkralla Thilagasara Thero, Incumbent of the Buddhist Vihara, Kalmunai, Mr.K.M.H. Kalideen, President All - Ceylon Federation of Khathibs, Janab A.L.M. Faleel, Divisional Secretary, Kalmunai and Mr. A. K. Thiagarajah, Divisional Secretary, Tamil Division, Kalmunai graced the occasion. The meeting commenced in the main hall of the Ramakrishna Mission Maha Vidhyalaya , Kalmunai at 10.30 a.m. with the lighting of the traditional oil lamp by the Guest Swami Tanmayananda. The Centenary Souvenir was released by Swami Tanmayananda,

and Swami Ajaratmananda gave a scholarly analysis of the souvenir. After the distribution of prizes by Swami Tanmayananda for winners in the competitions held earlier as part of the Centenary celebrations, he delivered the Centenary Memorial Address. Mr. K. Peethamparam proposed the Vote of Thanks.

On the 3rd day, the Swami inaugurated the classes in the Vivekanandapuram Nursery School.

On 24th & 25th October 1997, the Centenary was celebrated at the Periya Kallar Maha Vidyalaya. On the 24th there was a procession starting at 7.00 a.m. from Sri Sivasubramania Swami Temple carrying the portrait of Sri Ramakrishna through Kallar Oor Veethi and the Main Road to reach Kallar Maha Vidyalaya. On the same day at 9.00 a.m. a Book Exhibition was declared open and continued till 2.00 p.m. the next day after which, a public meeting was held and prizes distributed to the winners of the various competitions conducted by the Centenary Celebration Committee, Periya-Kallar.

Swami Chaityanananda, Vice-President, Hindu Dharma Vidhya Peedam, Vellimalai, Kanyakumari District, Tamil Nadu was here from the 20th to the 23rd April 1998. He spoke at public meetings organised at Kallady - Uppodai, Anaipanthy, Arayampathy and Akkaraipattu.

Swami Jitatmananda, President of the Ramakrishna Mission, Rajkot, Gujarat, was here with us from the 28th August to the 1st September 1998. On 29th August, he participated in a seminar organised by Mr. R. Nagalingam, with Mr.J. Visvanathan, District Judge as Chairman at Anaipanthy. That evening Swami Jitatmananda was in Arayampathy at another seminar organised by the Chairman, Pradeshiya Sabha, Mr. K. Navaratnarajah. On 30th August he presided over a Sat Sangh at our Girls' Home in Karaitivu.

On 31.08.1998, at the express request of the Honourable Joseph Pararasasingham, M.P., the Swami unveiled the tablet of the clock-tower at the Ramakrishnapuram Junction, Kallady at 10.00 a.m. That evening, he was accorded a Civic Reception by the Batticaloa Municipality with His Worship the Mayor Cheliyan J. Perinpanayagam presiding where a galaxy of dignitaries were present. His visit was rounded off with visits to the Vipulananda College of Music and Dance, Shivananda Vidyalaya and Vivekananda Girls' Maha Vidyalaya, Ramakrishnapuram.

Swami Virupakshananda, Secretary, Ramakrishna Mission, Chengalpattu revived old memories when he spent three days with us from the 15th to the 18th September 1998.

NURSERY SCHOOL EXHIBITIONS

An innovation in 1999 was the Exhibition of the Children's handiwork for two days: 9th and 10th July. This drew unprecedented crowds of children from the neighbouring nursery schools. The traffic jam was so acute that the services of the Traffic Police had to be sought.

Swami Tadbhasananda was posted to the Batticaloa Centre and he arrived here on 17th September 1999. He was received at the Ramakrishnapuram Junction, Kallady and conducted in procession by the devotees, friends and school children.

PLATINUM JUBILEE OF THE BOYS' HOME : 06th June 1926 – 06th June 2001

The inaugural meeting of the Platinum Jubilee of the Boys' Home was held on 18th June 2000 (Sunday) in the Vipulananda Memorial Hall presided over by Swami Jivanananda. One hundred and fifty one members attended the meeting. It was decided to have a year-long celebration. Swami Atmaghanananda was unanimously nominated to function as advisor for the successful completion of the Jubilee Celebrations.

The following activities were proposed at the meeting:

1. Release of a commemorative stamp
2. Enhancing facilities at the Swami Natarajananda Students' Home, Sittandi.
3. Book Exhibitions at various places
4. Personality Development seminars for students
5. Publication of a souvenir and a book about the Students' Homes
6. Putting up shelters at bus-halts at Kallady - Uppodai
7. Upgrading the facilities in the schools, once managed by the Ramakrishna Mission
8. Helping to start Nursery schools
9. Rehabilitation activities and free medical camps in the backward areas of Batticaloa District
10. Improvement of the playground at Ramakrishna Mission Sarada Vidyalaya, Karaitivu
11. A mammoth procession and public meeting
12. A model village in the Valaichenia Division, resettling 50 displaced families

Several meetings of the sub-committees had taken place since.

Sri. N. Krishnamoortiji of Vivekananda Kendra, Kanyakumari, was here specially to conduct personality development workshops as part of the Platinum Jubilee Celebrations. The one - day workshops were conducted for selected students in the following places:

1. 20.11.2000 – Vantharamoolai Central College 78 students from 07 schools
2. 21.11.2000 - Vipulananda Memorial Hall, Kallady-Uppodai 67 students from 07 schools
3. 22.11.2000 - Kaluthawalai Maha Vidhyalaya 69 students from 09 schools
4. 23.11.2000 - Kalmunai Wesley College. 59 students from 09 schools
5. 24.11.2000 - Vipulananda Memorial Hall, Kallady - Uppodai. 68 teacher students from 02 institutions.
6. 25.11.2000 - Vivekananda Girls' Vidhyalaya, Kallady-Uppodai. 72 students from 07 schools

The workshops included bhajan, meditation, lectures (Swamiji's Message), group activities, games, questions and answers.

Swamiji's book and picture, Swamiji's Messages in three pamphlets, certificate of participation, eight-page bhajan handouts and an exercise book were distributed to students, while the 39 participating schools were presented with mementos by Shri N. Krishnamoortiji on behalf of the Vivekananda Kendra, Kanyakumari.

Swami Yuktatmananda of the Ramakrishna Mission, Mysore, India was here in connection with the Platinum Jubilee Celebrations from 3rd to the 8th March 2001.

On his arrival in the company of Swami Atmaghanananda, he was received at the clock tower junction of Ramakrishnapuram and conducted in procession to the Ashrama. The Swami, after worshipping in the Shrine blessed all those who were present.

On the 4th March 2001 morning at 9.30 a.m. he declared open the Centre for the Rehabilitation of Handicapped Children in the premises of the Shivananda Vidyalaya Hostel. That evening, Swami Yuktatmananda was taken in procession

from the Arasady clock tower junction to the Mahajana College for a public meeting.

On the 5th March 2001 around 8.15 a.m. he was accorded a reception at the Arayampathy Pradeshiya Sabha Grounds en route to Kaludavalai. At Kaludavalai the Swami was warmly welcomed by the villagers. A seminar for school students around Kaludavalai area was held at the Kaludavalai Maha Vidyalaya.

That evening the Swami presided over the Annual Athletic Meet of Shivananda Vidyalaya

On the 6th March 2001 from 9.00 a.m. to 12.30 p.m. the Swami conducted a seminar for Advance Level Students at the Vipulananda Memorial Hall, Ramakrishnapuram.

On the 7th March 2001, Swami presided over the Sri Ramakrishna Cultural programme at the Sri Ramakrishna Mission Vidyalaya, Kalmunai.

Two hundred and forty Hindu and Christian senior students of the Kalmunai educational zone together with leaders of religious organisations, Priests from Temples, Reverend Brothers and Sisters of the Catholic Church, officials from the Department of Education, teachers from schools and village leaders packed the hall.

The Swamis of the Ramakrishna Mission were welcomed at the Main Street with oriental band by the public of Kalmunai and conducted in procession. The traders of the bazaar received the Swamis with poorna kumbams and garlands. When the procession reached the venue of the meeting the Swamis were accorded a grand reception in the traditional Hindu manner. The Presidential Address was delivered by the Principal of the School, Mr. N. Nagarajah. Swami Jivanananda gave his blessings and Swami Ajaratmananda introduced the visiting Swami Yuktatmananda which was followed by the speech of the Chief Guest.

On the 8th March after visiting Shivananda Vidyalaya, National School around 8.00 a.m., Swami presided over the 166th Birthday celebrations of Sri Ramakrishna at Ananipanthy Vivekananda Girls' Maha Vidhyalaya. He left for Colombo on the same day around 1.00 p.m.

One of the activities in connection with the Platinum Jubilee Celebrations is the conducting of free medical camps in areas where medical care is not available.

The first such camp was held on 24.12.2000 at Mandur Ramakrishna Vidyalaya . 13 medical officers and 02 para medics conducted the camp where 798 patients were treated. They came from far off places like divisions 1, 2 and 3 of Mandur Village, Palamunai, Thambalavattai, Ganeshapuram, Maringaiadipooval, Kurumenveli, Vellavali, Karaitivu, Kalmunai, Ollimadu and Sinnavattai. Rs.22,580/- value of medicines were used at this camp. The members of the Ramakrishna Manram, Mandur were of invaluable assistance.

The 2nd medical camp was conducted at the Maha Vidyalaya, Vakarai on 18.02.2001. 13 medical officers and 02 para medics and 08 nurses served this camp. 1395 patients from Vakarai, Kadiraveli, Paalchenai, Vammivettuwan, Thattumunai, Mankerny, Uryankattu, Kandalady, Ambathanveli, Puliyankandadi, Vellaiadimadu and other villages were treated. The cost of drugs used at this camp amounted to Rs.25,000/=. The Divisional Secretary, Mr. Balasubramaniam rendered valuable service for the success of this camp.

The 3rd medical camp was held at the Mahilavedduvan Maha Vidhyalaya on 29.04.2001. 12 medical officers and 10 nurses served this camp. 1750 patients from the villages of Nellur, Pavatkodichchenai, Karaveddy, Thandiyadi, Navatkadu, Mahilavedduvan, Naripulthottam, Ayithiamalai, Karadianaru, Vilavedduvan, Manipuram, Unnichchai, Pankudaveli, 6th Mile Post, Eachanthivu, Paalakkadu, Siruwamunai,

Mullamunai, Vavunathivu, Kurinchamunai, Annainagar, Kannankudah and Kelithimadu benefited. The cost of medicines used at this camp amounted to Rs.80,000/=. Mr. P. Sangar the Divisional Secretary rendered all assistance to make the camp the success it was.

CONCLUSION

The home by its services has improved the living conditions of many who came under its wings. It has helped inter-community understanding and fostered harmony among them. The direct benefits of the home are well understood by the words of gratitude expressed by the inmates.

Today the Home celebrates its Platinum Jubilee. As predicted by Swami Bigyananandaji Maharaj, it is indeed growing as an institution, dedicated to service of humanity, transcending all human made barriers, spreading the gospel of selfless service.

On this historic occassion we thank all for their kind-hearted co-operation withou which such an achievement of the Home would not have been possible.

* *This is the gist of all worship – to be pure and to do good to others. He, who sees Shiva in the poor, in the week, and in the diseased, really worships Shiva; and if he sees Shiva only in the image, his worship is but preliminary. He who has served and helped one poor man seeing Shiva in him, without thinking of his cast, or creed, or race, or anything, with him Shiva is more pleased that with the man who sees Him only in the temples.*
* *He who wants to serve the father must serve the children first. He who wants to serve Shiva must serve His children - must serve all creatures in the world first*
* *Let me tell you again, that you must be pure and help anyone who comes to you as much as lies in your power. And this is good Karma. By the power of this, the heart becomes pure (Chitta Shuddhi), and then Shiva who is residing in every one, will become manifest.*
* *Self-sacrifice, not self-assertion, is the highest law of the Universe...... Religion comes with intense self-sacrifice. Desire nothing for yourself. Do all for others. This to live and move and have your being in God.*
* *Selfishness is the devil incarnate in every man. Every bit of self, bit by bit, is devil. Take off self by one side and God enters by the other.*
* *Are you unselfish? That is the question. If you are, you will be perfect without reading a single religious book, without going to a single church or temple.*

- Swami Vivekananda

மாணவ இல்லங்களின்

சமகாலக் கலை முயற்சிகள்

– மாஸ்டர் சிவலிங்கம்

கவின் கலை என்பது தனிமனித வெளிப்பாடாக இருக்கும் அதேவேளை சமூகத்தின் நாகரிக, பண்பாட்டு விழுமியங்களை வெளிப்படுத்தும் தலை சிறந்த ஊடகமாகவும் மிளிர்கிறது. உயர்ந்த கருத்துக்களை, உயரிய தத்துவங்களை பாலர்களுக்கும், பாமர மக்களுக்கும் இலகுவில் கவின் கலைகள் மூலம் புரியவைத்து விடலாம்.

பகவான் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர், சுவாமி விவேகானந்தர், அன்னை சாரதாதேவி, சுவாமி விபுலானந்தர் ஆகியோரின் போதனைகளை மிஷன் இல்லங்களின் மாணவ, மாணவிகள் கவின் கலைகள் மூலம் மக்களுக்குக் குறிப்பாகவும், சிறப்பாகவும் பாலர்களுக்கும், பாமர மக்களுக்கும் புரியவைத்து விடுகின்றனர்.

மிஷனில் நடைபெறும் விழாக்களிலே பல கலை நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெறுகின்றன. அவற்றுள் பெரும்பாலான கலை நிகழ்ச்சிகள் இல்ல மாணவ, மாணவிகளின் பங்களிப்பாகவே இருக்கின்றன.

மேற்படி விழாக்களிலே நாடகம், வில்லுப்பாட்டு, கூத்து, தாளலயம், கதாப்பிரசங்கம், இசையும் அசைவும் போன்ற கவின் கலை நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெறுகின்றன. அவற்றுள் பெரும்பாலானவற்றில் இல்ல மாணவ, மாணவிகள் பங்குபற்றுகின்றனர். மேற்படி கலை நிகழ்ச்சிகளில் பலவற்றை எழுதித் தயாரிப்பதற்கு எனக்குக் கிடைத்த வாய்ப்பைப் பெரும் பாக்கியமாகவே கருதுகிறேன்.

மாணவர் இல்லத்தில் நடைபெறும் விழாக்களிலே மாணவர்களின் கலை நிகழ்வுகளும் சாரதா மகளிர் இல்லத்திலே நடைபெறும் விழாக்களிலே மாணவிகளின் கலை நிகழ்வுகளும் இடம் பெறுகின்றன. ஞாயிறு பாடசாலை விழாக்களிலே மாணவ, மாணவிகளின் கலை நிகழ்வுகள் இடம்பெறுகின்றன.

வில்லுப் பாட்டு:

மாணவர் இல்ல மாணவர்களின் வில்லுப்பாட்டு நிகழ்ச்சிகளும், சாரதா மகளிர் இல்ல மாணவிகளின் வில்லுப்பாட்டு நிகழ்ச்சிகளும் பல விழாக்களிலே இடம்பெற்றுப் பலரது பாராட்டுக்களைப் பெற்றுள்ளன.

மேற்படி வில்லிசை நிகழ்ச்சிகள் மிஷன் விழாக்களிலே மட்டுமன்றி வெளியூர்களில் நடைபெறும் சமய விழாக்கள், கலை விழாக்கள் சிலவற்றிலும் இடம்பெற்றுள்ளமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

"அன்னை சாரதா தேவி" என்ற சாரதா இல்ல மாணவிகளின் வில்லுப்பாட்டு வெள்ளவத்தை ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷன் விழா ஒன்றிலும், இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் சிறுவர் மலரிலும் இடம்பெற்றது. "அன்னையின் வாழ்வில்" என்ற வில்லுப்பாட்டு ரூபவாஹினி சிறுவர் நிகழ்ச்சியில் இடம்பெற்றுப் பாராட்டுப் பெற்றது. இல்ல மாணவர்களின் "சுவாமி விவேகானந்தர்" என்ற தலைப்பிலான வில்லுப்பாட்டு வானொலி சிறுவர் மலரில் இடம் பெற்றுப் பாராட்டுப் பெற்றது.

தாளலயம்

தாளலயம் - தாளத்திற்கு ஏற்ப மெதுவாக ஆடியசைந்து அபிநயத்தல். இந்நிகழ்ச்சி நாட்டிய நாடகம் போன்று மக்களை இலகுவில் கவர வல்லதாகும்.

சாரதா இல்ல மாணவிகளால் நடத்தப்பட்ட தாளலய நாடகங்கள் பலராலும் வியந்து பாராட்டப்பட்டவையாகும். அவற்றுள் "கண்ணன் காட்சி தந்தான்" என்ற இறை நம்பிக்கையை நன்கு வலியுறுத்தும் தாளலயமும், சமாதானத்தை வலியுறுத்தும் "கிருஷ்ணன் தூது" என்ற தாளலயமும் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும்.

மேற்படி இரு தாளலயங்களும் இல்ல விழாக்களில் மட்டுமன்றி மட்டக்களப்பில் சில முக்கிய விழாக்களிலும் இடம்பெற்றுப் பாராட்டுப் பெற்றவைகளாகும். அவையிரண்டும் வெள்ளவத்தை ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷன் விழாக்களிலும் இடம்பெற்றுப் பாராட்டுப் பெற்றவை. "கண்ணன் காட்சி தந்தான்" என்ற தாளலயம் ரூபவாஹினி "வண்ணச் சோலை" சிறுவர் நிகழ்ச்சியில் இடம்பெற்று ரசிகர்களின் ஏகோபித்த பாராட்டுதல்களைப் பெற்றது.

மாணவிகளின் "ஐயோ பாவம் பத்மா" என்ற தாளலயம் மட்டக்களப்பு சிறுவர் நன்னடத்தை திணைக்களத்தால் சர்வதேச சிறுவர் தினத்தையொட்டி இல்லங்களிடையே 1998ல் நடத்தப்பட்ட போட்டியில் முதலிடம் பெற்றது. கொழும்பில் அதே ஆண்டில் நடைபெற்ற சிறுவர் விழாவிலும் அந்நிகழ்ச்சி சிறப்புப் பரிசு பெற்றது.

மாணவர்களின் "அவதானம்" என்ற தாளலய நாடகம் ரூபவாஹினி சிறுவர் நிகழ்ச்சியில் இடம்பெற்றுப் பலரதும் பாராட்டுக்களைப் பெற்றதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

கூத்து

மட்டக்களப்பு மக்களின் பழம்பெரும் கலையான கூத்தும் இல்ல மாணவ, மாணவிகளால் ஆடப்பட்டு பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றது.

குருதேவர் கூறிய தத்துவக் கருத்து ஒன்றை அடிப்படையாக வைத்து "அருச்சுனன் அறிவு பெற்றான்" என்ற கூத்தை சாராதா இல்ல மாணவிகளுக்குப் பழக்கினேன். மிகக் குறுகிய காலத்தில் அவர்கள் அதனைப் பழகிக் கொண்டார்கள்.

அந்தக் கூத்து, மட்டக்களப்பு மிஷன் மணி மண்டபத்திலும், வெள்ளவத்தை ராமகிருஷ்ண மிஷனிலும் மேடையேற்றப்பட்டது. சாரதா இல்ல மாணவிகளின் கலையாற்றலைப் பலர் வியந்து பாராட்டினர்.

மாணவர் இல்ல மாணவர்களும் குரு தேவரின் தத்துவக் கருத்தை விளக்கும் கூத்தில் பங்குபற்றித் தமது ஆற்றலை வெளிப்படுத்தினர். அந்தக் கூத்து மிஷனில் மேடையேற்றப்பட்டதோடு இலங்கை ரூபவாஹினியிலும் இடம்பெற்றது. அதனை திரு. எஸ். வைரமுத்து எழுதித் தயாரித்திருந்தார்.

உடுக்கடிப்பாட்டு

சாரதாதேவியின் வாழ்க்கைச் சுருக்கத்தை உடுக்கடிப் பாடலாக அம்மன் தாலாட்டு இராகத்திலே அருமையாக வழங்கினார்கள் மிஷன் இல்ல மாணவர்கள்.

இதனை எமது சகோதரர் திரு. ஆர். துரைராசசிங்கம் உருவாக்கிருந்தார். திரு. ஆர். என். கணபதிப்பிள்ளை பூசாரியார் மாணவர்களுக்குப் பயிற்சியளித்திருந்தார். மாணவர்களின் உடுக்கடிப் பாடல் நிகழ்ச்சி பலரதும் பாராட்டைப்பெற்றது.

அந்த நிகழ்ச்சி இல்ல விழாவில் மட்டுமன்றி வேறு சில விழாக்களிலும் இடம்பெற்றது. சுவாமி ஆத்மகனானந்தாஜி அவர்கள் ஏற்பாட்டில் கொழும்பிலும் ஒரு வைபவத்தில் அந்த நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது.

நவீன நாடகம்

சுவாமி விவேகானந்தரின் அமெரிக்கப் பிரசங்கத்தில் இடம்பெற்ற "கிணற்றுத் தவளை" என்ற குட்டிக் கதையை நவீன நாடகமாகத் தந்தார் பேராசிரியர் சி. மௌனகுரு. அந்த நவீன நாடகத்திலே இல்ல மாணவர்கள் பங்குபற்றிச் சிறப்புற நடித்தனர். அந்தக் குட்டி நாடகம் சில மேடைகளில் இடம் பெற்றுப் பலரதும் பாராட்டுக்களைப் பெற்றது.

நாடகத்தின் கதாநாயகனான கிணற்றுத் தவளை பார்வையாளர் மத்தியில் இருந்து தத்தித் தத்தி மேடையேறி நடித்தது நாடகத்தின் சிறப்பம்சமாகும்.

இல்ல மாணவ, மாணவிகளால் கதாப் பிரசங்கம், பஜனை, கும்மி, கோலாட்டம், காவடியாட்டம், குட்டி நாடகம், உரைச் சித்திரம், இசையும் அசைவும் போன்ற கலை நிகழ்ச்சிகளும் நடத்தப்பட்டுள்ளன.

ராமகிருஷ்ண மிஷன், சிவானந்தா தேசிய பாடசாலையில் நடைபெறும் விழாக்களில் இல்ல மாணவர்களின் பல்வேறு கலை நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெற்று வருகின்றன. அதே போன்று ராமகிருஷ்ண மிஷன் விவேகானந்தா மகளிர் கல்லூரியில் நடைபெறும் விழாக்களிலும் இல்ல மாணவிகளின் கலைப் பங்களிப்புக்கள் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

சுருங்கச் சொன்னால் மிஷன் இல்ல மாணவ, மாணவிகளின் கலை முயற்சிகள் பற்பல மேடைகளைக் கண்டு பலராலும் பாராட்டப்படும் வகையில் அமைந்துள்ளன என்றால் அது மிகையாகாது.

மிஷன் இல்ல மாணவர்களினதும், சாரதா இல்ல மாணவிகளினதும் கலை முயற்சிகளுக்குப் பலவிதங்களிலும் ஆக்கமும், ஊக்கமும் அளித்து வரும் சுவாமிஜிகளுக்கு நாம் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

புளழய௨ புளழய௨ புளழய௨

* *As long as the iron is in the furnace it remains red-hot, but becomes black when taken out of the fire. So with the worldly men. As long as they are in places of worship or in the company of pious people, they are full of religious emotion, but as soon as they lose these associations the flood of devotion leaves them.*

* *One can enter into the world after the attainment of Bhakti. There is no fear of making the hands sticky with the milk of jack, if one rips it after smearing them with oil.*

* *The world is like a water and the mind of man like milk. Milk will mix with water if you put the two together. But turn the milk into curds by letting it stand still in the pot. Then churn it and have butter. Now, if you keep the butter in water, it won't mix with it but float unattached.*

* *A good and experienced Guru does not entrust to a worldly man valuable and exalting precepts, for he is sure to misinterpret and misuse them to suit his own mean designs. Nor will he ask him to do any useful work that may cost a little labour, lest he should think that the preceptor was taking undue advantage of him.*

* *Worldly soul can burst through the meshes of 'Maya' by the wings of 'Viveka' (discrimination) and 'Vairagya' (renunciation).*

* *There are various faiths in the world. As many faiths, so many paths. But everyone thinks his faith alone to be right one, that his own watch alone is going right! But then, however wrong the other watches may be, the sun is going aright! One has to correct all watches by that.*

* *God looks at the workings of one's mind. He does not take into account what in particular a person is doing, or where he is lying. The God recognises the motive alone.*

- ***Bhagawan Sri Ramakrishna***

மாணவர் இல்லங்கள்

– அன்புமணி

1. மக்கள் சேவையே மகேசன் பூசை

சுவாமி விவேகானந்தர் மேற்குலகில் ஆத்மீக மறுமலர்ச்சி ஏற்படுத்தி, நாடு திரும்பும் வழியில் முதலில் தரிசித்த மண் நமது ஈழத் திருநாடு ஆகும். 15.01.1897ல் அவர் இம் மண்ணில் கால் பதித்தார். 10 நாட்கள் தங்கியிருந்து கொழும்பு, கண்டி, மாத்தளை, அனுராதபுரம், யாழ்ப்பாணம் முதலிய இடங்களில் ஆத்மீகச் சொற்பொழிவுகள் ஆற்றினார்.

இச்சொற்பொழிவுகளில், "மக்கள் சேவையே மகேசன் பூசை" என்னும் கருத்து வலியுறுத்தப்பட்டது. பின்னர் அவர் இந்தியாவின் பல பகுதிகளிலும் உரையாற்றிவிட்டு கல்கத்தா சென்றார். ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின் கருத்துக்களைப் பரப்புவதற்கு ஒரு நிறுவன ரீதியான அமைப்பு அவசியம் என்பதை உணர்ந்து 01.05.1897ல் ராமகிருஷ்ண மிஷனை நிறுவினார்.

மக்கள் சேவையே மகேசன் பூசை என்பது இந்நிறுவனத்தின் அடிப்படைக் கொள்கையாக இருந்தது. இலங்கையில் நிறுவப்பட்ட ராமகிருஷ்ண மிஷன், இத் தத்துவத்தின் செயல் வடிவமாக, திக்கற்ற குழந்தைகளுக்கான ஒரு சிறுவர் இல்லத்தை ஆரம்பித்தது.

இவ்வில்லம், வண்ணார்பண்ணையில் வெள்ளிக்கிழமை மடத்தில் 6 சிறுவர்களுடன் 06.06.1926ல் ஆரம்பமானது. பின்னர் இந்த இல்லம் சிறுவர்களுடன் 26.11.1929ல் மட்டக்களப்பு கல்லடி உப்போடைக்கு மாற்றப்பட்டது.

காலப்போக்கில், காரைதீவில் ஒரு மாணவியர் இல்லமும் (1937), மட்டக்களப்பில் ஒரு மாணவியர் இல்லமும் (1951) ஆரம்பிக்கப்பட்டன.

2. மட்டக்களப்பு மாணவர் இல்லம்:

இந்த இல்லம் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த போது, சுவாமி விபுலானந்தர், சுவாமி அனந்தானந்தர், பிரம்மச்சாரி சிவதாஸ் (பின்னர் சுவாமி பரிபூரணானந்தர்) ஆகியோர் பொறுப்பில் இயங்கியது. மூன்று வருடங்களின் பின் இவ்வில்லம் மட்டக்களப்புக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. இங்கும் சுவாமி விபுலானந்தரே அதைப் பொறுப்பேற்று நடாத்தினார்.

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் தலைவராக விளங்கிய சுவாமி சிவானந்தர் அவர்களினதும், மற்றும் உப தலைவராக விளங்கிய சுவாமி விஞ்ஞானானந்தரினதும் ஆசிகள் இந்த இல்லத்துக்குக் கிடைத்தது பெரும் பேறாகும். இவ் இருவருமே பகவான் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணருடைய நேரடி சீடர்கள் என்பதுவும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்த இல்லங்களுக்குப் பொறுப்பாக இருந்த சுவாமி விபுலானந்தரும் அவருக்குப் பின் வந்த, பிற சுவாமிகளும் இல்லக் குழந்தைகள் மேல் நிறைந்த அன்பைப் பொழிந்து அவர்களது தேவைகளைக் கவனித்து வளர்த்தார்கள். தனிப்பட்ட முறையில் பாடங்களையும் சொல்லிக் கொடுத்தார்கள்.

காலப் போக்கில் இல்லத்தை நடாத்தும் பொறுப்பு இல்லச் சிறுவர்களிடமே விடப்பட்டது. ஒரு பாராளுமன்ற நடை முறையைப் பின்பற்றி சுவாமிஜீ கவர்னராகவும், அவருக்குக் கீழ் இல்ல மாணவர்களிடமிருந்து தெரிவு செய்யப்பட்ட பிரதம மந்திரி, சுகாதார மந்திரி, உணவு மந்திரி, கல்வி மந்திரி முதலியோரும் விடுதியை நடாத்தும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இந்த நடைமுறை இல்ல மாணவரிடையே தன்னம்-பிக்கை, நிர்வாகத் திறன்,

துணிவு, ஆளுமை, ஆற்றல் முதலியவற்றை வளர்க்கப் பெரிதும் உதவியது.

3. சுவாமிகளின் பணிகள்:

75 வருடங்களுக்கு முன் இப்பிரதேசம் காடு மண்டிக்கிடந்தது என்பதையும், வசதிகள் மிகக் குறைவாக இருந்தன என்பதையும் நாம் நினைவிற் கொள்ள வேண்டும். எனவே அந்தக் காலத்தில் பல இடர்பாடுகளுக்கு மத்தியில் இவ் இல்லத்தை நடாத்தி, குழந்தைகளை வளர்த்தெடுப்பதென்பது மிகப் பிரயாசையான காரியம் ஆகும். இப்பணி-யைச் செவ்வனே செய்த சுவாமிகளை நாம் என்றும் மறக்க முடியாது.

அக்காலத்தில் இந்த இல்லத்தில் வாழ்ந்த சிறுவர்கள் பலர் இன்று சமூகத்தில் நல்ல நிலையில் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் தாம் பெற்ற அனுபவத்தை வாழ்நாளில் மறக்க முடியாத பொக்கிஷமாக நினைவுகூர்கின்றனர்.

இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஆற்றிய பணிகள் தனிக் கட்டுரையாக எழுதப்பட வேண்டியவை. இவர்களுள் சுவாமி நடராஜானந்தர், சுவாமி ஜீவனானந்தர் ஆகியோரைப்பற்றி விசேடமாகக் குறிப்பிட வேண்டும்.

சுவாமி நடராஜானந்தர் அவர்கள் சுவாமி விபுலானந்தரின் மருகர். சீனிவாசகம் என்ற பெயருடன் அவருடன் இணைந்து செயற்பட்டவர். சுவாமி விபுலானந்தர் சிவானந்த வித்தியாலயத்தின் அதிபராகவும் இல்லத்தின் பொறுப்பாளராகவும் இருந்த போது சீனிவாசகம் சிவானந்த வித்தி-யாலயத்தின் விஞ்ஞான ஆசிரியராக இருந்தார். பின்னர் அவர் ராமகிருஷ்ண சங்கத்தில் இணைந்து துறவியானார். இவர் காலத்தில் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷன் பாடசாலைகள் அதிகரித்தன. உதவி நன்கொடை பெறும் பாடசாலைகளாக அவை அரசாங்கத்தில் பதிவு பெற்றன.

இந்த மிஷன் பாடசாலைகளின் முகாமை-யாளராகவும் அவர் பணி ஆற்றினார். மாணவரில்ல மேற்பார்வையைத் திறம்படச் செய்தார்.

4. புதிய மாணவர் இல்லம்:

சுவாமி நடராஜானந்தரின் மறைவின் பின்னர் சுவாமி ஜீவனானந்தர் மாணவ இல்லங்களின் பொறுப்பாளராக கடமையாற்றி வருகின்றார். இவர் காலத்தில், மிஷன் நடவடிக்கை களில் பாரிய மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. 1972ல் இல்லச் சிறுவர்-களுக்காக ஒரு பெரிய கட்டிடம் நிறுவப்பட்டது. (இதுவே இன்றுள்ள மிஷன் இல்லமாகும்). நிதி-வசதி குறைந்த அக்கால கட்டத்தில் இவ்வாறான நாற்சார்பு கட்டிடம் நிறுவப்பட்டது இமாலய சாதனையாகும்.

இதில் முன்புறம் நூலகம், அலுவலக அறைகள் முதலியனவும், இருபுறமும் இல்ல மாணவர்கள் தங்குவதற்கு வசதியான மண்ட பங்களும் நடுவில் பகவான் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணருக்-கான ஆலயமும், பின்புறம் சாப்பாட்டு அறை, சமயலறை முதலியனவும் இடம் பெற்றுள்ளன. மிகக் கோலகலமாக நடைபெற்ற இப்புதிய கட்டிடத் திறப்பு வைபவம், மட்டக்களப்பு ஸ்ரீ ராம-கிருஷ்ண மிஷன் வரலாற்றில் ஒரு மைல் கல்லாகும்.

இந்த இல்லம் உருவான பின்னர், மட்டக் களப்பு ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷனின் இன, மத பேதமற்ற செயற்பாடுகள் நாடளாவிய ரீதியில், பல பிரமுகர்களின் கவனத்தை ஈர்த்தது. இல்ல வளர்ச்-சிக்கான அன்பளிப்புக்களும் அதிகரித்தன. இவ்-வில்லத்திற்கு ஒருமுறை விஜயம் செய்பவர்கள் அதைத் தம் வாழ்நாளில் மறக்க முடியாத அனுபவ-மாகக் கொள்கின்றனர்.

வெளிநாட்டுப் பிரமுகர்கள், அரசியல் பிரமுகர்கள், அமைச்சர்கள், அரசாங்க அதிபர்கள், இந்தியாவிலிருந்து வருகை தரும் ராமகிருஷ்ண மிஷன் சுவாமிகள் முதலியோர் தமது எண்ணங்-களை இம் மிஷனில் உள்ள விருந்தினர் குறிப்பேட்டில் (Visitors' Book) பொறித்துவைத்-துள்ளனர். அவை ராமகிருஷ்ண மிஷன் மாணவ இல்ல நடைமுறைகளுக்கும், அதன் ஆன்மீக செயற்பாடுகளுக்கும் சிறந்த சான்றுகளாக அமை-கின்றன.

5. கரைதீவு சாரதா மகளிர் இல்லம்:

விபுலானந்தர் காலத்தில் கல்வி பற்றிய விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டபோதும் பெண்கள் கல்வி பற்றிய விழிப்புணர்வு அவ்வளவாக ஏற்படவில்லை.

இத்தகைய சூழ்நிலையில், விபுலானந்தர் பிறந்த ஊரான காரைதீவில், பெண்களுக்கான பாடசாலை அமைப்பது பற்றியும், பெண்களுக்கான இல்லம் ஏற்பாடு செய்வது பற்றியும் மக்கள் சிந்தித்தனர். ராமகிருஷ்ண மிஷனுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்தனர். இதற்கான காணியை அன்பளிப்பாக வழங்கவும் அவர்கள் தயாராக இருந்தனர்.

அதன் பயனாக, காரைதீவில், ஸ்ரீ சாரதா மகளிர் வித்தியாலயம் என்ற பெயரில் 15.01.1929ல் ஒரு பெண்கள் பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பின்னர் 31.01.1937ல், பெண்களுக்கான இல்லம் திறக்கப்பட்டது. சேர். வைத்தியலிங்கம் துரைசாமி இந்த இல்லத்தைத் திறந்து வைத்தார்.

மேற்படி வசதிகள் ஏற்படுத்தப்பட்ட பின் காரைதீவைச் சேர்ந்த பெண்கள் பலர் இப் பாட சாலையில் சேர்ந்ததுடன், அவர்களுள் ஆதர-வற்ற பெண்கள் சாரதா மகளிர் இல்லத்திலும் தங்கியிருந்து கல்வி கற்றனர். இவ்வில்லம் ஏற்கனவே இருந்த வீடு ஒன்றில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. மட்டக்களப்பு மாணவர் இல்லத்தில், ஏற்படுத்தப்பட்ட வசதிகள் இங்கும் ஏற்படுத்தப்பட்டன. பெண்களுக்கான தையல், தோட்ட வேலை, மனையியல் கைப்பணி முதலிய பல்வேறு பயிற்சிகளும் இவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டன.

இந்தியாவில் இருந்து மட்டக்களப்பு ராமகிருஷ்ண மிஷனுக்கு வரும் சுவாமிகள் காரைதீவிற்கும் சென்று இந்த இல்லத்தைப் பார்வையிட்டு, இல்லக் குழந்தைகளை ஆசீர்வதித்துச் செல்வது வழக்கம். இத்தகைய ஊக்குவிப்பினால் மக்களும் இவ்வில்லத்தில் அக்கறை செலுத்தினர், உதவிகளை வழங்கினர், அதனால் இல்ல நடவடிக்கைகளும் வளர்ச்சிபெற்றன.

பின்னர் சுவாமி ஜீவனானந்தஜி மகராஜ் அவர்களின் முயற்சியால் இவ்வில்லத்திற்கு புதியதொரு கட்டிடம் அமைக்கப்பட்டது. இதனை ஸ்ரீமத் சுவாமி ஆத்மஸ்தானந்தஜி அவர்கள் 27.05.1994ல் திறந்து வைத்தார்.

6. மட்டக்களப்பு சாரதா மகளிர் இல்லம்

காரைதீவில் ஆதரவற்ற மாணவிகளுக்கென இல்லம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு பல வருடங்கள் சென்ற பின்பே மட்டக்களப்பில் மாணவிகளுக்கான இல்லம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் இந்த இல்லம் கல்லடி உப்போடையில் அமையாது, மட்டக்களப்பு நகரில் அமைந்ததும் குறிப்பிடத்தக்கது. ஏற்கனவே திரு.வி.நல்லையா, டொக்டர்.சி.சபாபதி ஆகியோரால் நிறுவப்பட்ட "விபுலானந்த மந்திர்" என்னும் கட்டிடத்தில் இவ்வில்லம் சுவாமி நடராஜானந்தர் அவர்களால் 09.05.1951ல் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

இந்த இல்லம் ஆரம்பிக்கப்பட்டதும், காரைதீவு மாணவியர் இல்லத்திலிருந்த 22 மாணவிகளும் இந்தப் புதிய இல்லத்திற்கு மாற்றப்பட்டனர். சில காலத்தின் பின்னர் இவர்கள் மீண்டும் காரைதீவு இல்லத்திற்கு அனுப்பப்பட்டனர்.

அக்காலத்தில் மட்டக்களப்பில் பெண்களுக்குரிய ஆங்கிலப் பாடசாலைகளாக கல்லடி உப்போடை விவேகானந்தா மகளிர் பாடசாலையும், ஆனைப்பந்தி ராமகிருஷ்ண மிஷன் பெண்கள் வித்தியாலயமும் இயங்கி வந்தன.

கல்லடி மகளிர் பாடசாலை 15.02.1926 முதல் ராமகிருஷ்ண மிஷனால் பொறுப்பேற்று நடத்தப்பட்டது. 30.01.1937ல் ஆனைப்பந்தி ராமகிருஷ்ண மிஷன் பெண்கள் பாடசாலை திரு. வைத்திலிங்கம் துரைசாமி அவர்களால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. ஆனால் பெண்களுக்குரிய இல்லம் 1951ல் தான் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த இடைவெளி அப்போதைய கல்விச் சூழலை ஒருவாறு எடுத்துக் காட்டுகிறது. ராமகிருஷ்ண மிஷனின் காரைதீவு மகளிர் இல்லத்தைப் போலவே இவ்வில்லத்திலும் மாணவிகளுக்கு வேண்டிய தையல், தோட்ட வேலை, மனையியல், கைப்பணி முதலியவற்றில் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது.

சுவாமி ஜீவனானந்தஜியின் முயற்சியால் இவ்வில்லத்திற்குப் பெரிய அளவில் புதிய கட்டிடம் அமைக்கப்பட்டது. இதனை ஸ்ரீமத் சுவாமி பிரேமாத்மானந்தஜி அவர்கள் 03.06.1985ல் திறந்து வைத்தார். அதனோடு இணைந்ததாக அன்னை சாரதாதேவி ஆலயமும், ஒரு கலாசார மண்டபமும் அமைக்கப்பட்டன. இவற்றை ஸ்ரீமத் சுவாமி பிரபானந்தஜி அவர்கள் 03.12.1993ல் திறந்து வைத்தார்.

7. குருகுல வாழ்க்கை:

மட்டக்களப்பு ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷன் நடாத்துகின்ற மூன்று இல்லங்களிலும், மாணவ மாணவியரை முழு மனிதர்களாக உருவாக்கும் பணி நடைபெறுகிறது என்றால் அது மிகையாகாது. அன்பு, பணிவு, தயை, தன்னலம் ஒறுத்தல், தன்னம்பிக்கை, விடாமுயற்சி, சுயதேடல், சுத்தம் முதலிய நற்பண்புகள் இளம் வயதிலேயே இவர்கள் உள்ளத்தில் விதைக்கப்படுகின்றன. அதனால் அன்பும், பண்பும் நிறைந்தவர்களாக அவர்கள் உருவாகின்றனர்.

காலை நாலரை மணி முதல் இரவு ஒன்பது மணி வரை, இவர்களது ஒரு நாள், நன்கு திட்டமிடப்பட்ட முறையில் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. காலையில் யோகப் பயிற்சி, பிரார்த்தனை, படிப்பு, மாலையில் தோட்ட வேலை, விளையாட்டு, பிரார்த்தனை, படிப்பு என்ற வகையில் ஒரு நிமிடமும் வீணாகாதவாறு இவர்களது நாளாந்த செயற்பாடுகள் அமைந்துள்ளன.

கல்வி என்பது வெறுமனே புத்தகப் படிப்பு அல்ல, அது ஒருவரது ஆளுமை உருவாக்கம் (Character Building & Man Making) என்ற சுவாமி விவேகானந்தரின் கல்வித் தத்துவத்துக்கமைய இல்லச் சிறுவர்களும், சிறுமிகளும் உருவாக்கப்படுகின்றனர்.

அனாதைகள் என்ற தாழ்வு மனப்பான்மையோடு இவ்வல்லத்தில் சேரும் குழந்தைகள் காலப் போக்கில், தாம் அனாதைகள் அல்ல, கடவுளின் குழந்தைகள் என்ற அசைக்க முடியாத பெருமிதத்தையும், மன உறுதியையும் பெறுகின்றனர்.

இவர்களுக்கு இல்லத்துச் சுவாமிகளே தாயும், தந்தையும் ஆகின்றனர். சுவாமிகள் பெற்றோரையும் விட அதிகமான அன்பைப் பொழிகின்றனர். நல்ல முறையில் அவர்களை வளர்த்தெடுத்து, பிரகாசமான ஒரு எதிர் காலத்துக்கு அத்திவாரம் இடுகின்றனர்.

8. இல்லங்களின் செயற்பாடுகள்:

மட்டக்களப்பு ராமகிருஷ்ண மிஷனால் நிர்வகிக்கப்படும் மூன்று இல்லங்களும் சமுதாயத்துக்கு முன்னுதாரணமான இல்லங்களாகும். இவ்வில்லங்களின் செயற்பாடுகளை நேரில் கண்ட அன்பர்கள், இவ் இல்லங்களுக்கு அன்பளிப்புகளை வழங்குகிறார்கள்.

ஆனால் முழுக்க முழுக்க அன்பளிப்புக்களில் தங்கியிருக்காமல் மிஷன், பல தொழில் முயற்சிகளை மேற்கொண்டுள்ளது. அவற்றில் ஒரு சிலவற்றை இங்கே குறிப்பிடலாம்.

அ) காய்கறித் தோட்டம்:

இல்லங்களுக்கு தேவையான காய்கறிகளை, மாணவர்களே உற்பத்தி செய்கின்றனர். தேவைக்கு அதிகமாகக் கிடைக்கும் காய் கறிகள் விற்பனை செய்யப்படுகின்றன.

ஆ) பூந் தோட்டம்:

மூன்று இல்லங்களிலும் அழகான பூந்தோட்டங்கள் உள்ளன. மாணவரில்லத்தில் பூங்கன்றுகள் விற்பனை செய்யப்படுகின்றன.

இ) றூகம் விவசாயப் பண்ணை:

நாட்டில் இனக்கலவரம் ஏற்பட்ட 1983 வரை இப்பண்ணையில் இருந்து இல்லங்களுக்குத் தேவையான அரிசி முதலியன பெறப்பட்டன. இப்போது இம்முயற்சி தடைப்பட்டுள்ளது.

இவ்வில்லங்களின் ஏனைய செயற்பாடுகள்:

அ) தொழில் பயிற்சி:

தச்சு வேலை, மின், கணினி முதலியவற்றில் இல்லச் சிறார்கள் அவ்வப்போது பயிற்சி பெறுகின்றனர்.

ஆ) கலை நிகழ்ச்சிகள்:

மிஷன் நடாத்தும் முக்கிய வைபவங்களிலும், பிற கலாச்சார நிகழ்ச்சிகளிலும், இல்லக் குழந்தைகள் அளிக்கும் கலை நிகழ்ச்சிகள் பலரது பாராட்டையும் பெற்று வானொலி, ரூபவாஹினியிலும் இடம் பெறுகின்றன.

இ) சமய, சமூக நிகழ்வுகள்:

பகவான் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர், தூய அன்னை ஸ்ரீ சாரதாதேவி, சுவாமி விவேகானந்தர், ஆகியோரது நினைவு தினங்கள், கோலாகலமாகக் கொண்டாடப்படுகின்றன.

9. இன மத வேற்றுமை கடந்த மனிதநேயம்:

சுவாமி விவேகானந்தரின் உயரிய கோட்பாட்டின் வழி ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷன் செயற்படுகிறது. "ஒன்றே குலம்! ஒருவனே தேவன்!!" என்று திருமூலர் கூறினார். பகவான் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் "எம்மதமும் சம்மதம்" என்ற தத்துவத்தைப் போதித்துள்ளார். அதன் அடிப்படையிலேயே ராமகிருஷ்ண மிஷனின் செயற்பாடுகள் அமைந்துள்ளன. இத் தத்துவம் போதனையாக மட்டும் இல்லாமல் சாதனையாக இடம் பெறுவதை இந்த இல்லங்களில் காணலாம்.

இந்து, பௌத்த, கிறிஸ்தவ விசேட தினங்கள் இங்கே அனுஷ்டிக்கப்படுகின்றன. உண்மையில் இறைவனுக்கு மதம் இல்லை. மதத்தை உண்டாக்கியவன் மனிதனேயன்றி இறைவன் அல்ல. இறைவனின் குழந்தைகளாகிய மனிதர்களை இந்து, கிறிஸ்தவன், பௌத்தன், இஸ்லாமியன் என்று பெயரிட்டுப் பிரித்தது மனிதன்தான் - இறைவன் அல்ல.

இந்தப் பாகுபாடுகளை தகர்க்கிறது வேதாந்தம். இந்த வேதாந்த தத்துவத்தின் அடிப்படையிலேயே ராமகிருஷ்ண மிஷன் இயங்குகிறது. அதுவே இவ்வில்லங்களிலும் பின்பற்றப்படுகிறது. இன, மத வேற்றுமை கடந்த மனித நேயமே இங்கு போதிக்கப்படுகிறது. இதற்கான சான்றுகள் மூன்று வகையாக உள்ளன. அவை-

அ) இல்லங்களில் இருந்து வெளியேறி, சமுதாயத்துடன் கலந்துவிட்ட பெருமக்களின் அப்பழுக்கற்ற வாழ்க்கை.

ஆ) இல்லங்களை நேரில் தரிசித்துப் பெறும் அனுபவங்கள்.

இ) இல்ல நடவடிக்கைகளைப் பார்வையிட்ட பிரமுகர்கள் மனம் திறந்து எழுதியுள்ள பார்வையாளர் குறிப்புகள்.

(ஒருசிலவற்றைப் பார்த்தல் தகும்)

10. பார்வையாளர் எண்ணப்பதிவுகள்:

அ) சுவாமி பவித்திரானந்தா, அத்வைத ஆஸ்ரமம், மாயவதி, இமாசலம் (06.02.1945):- இங்கு நடைபெறும் ஒவ்வொரு செயற்பாட்டையும் இறைவனே நிறைவேற்றுகிறான் என்பதில் எனக்கு எள்ளளவும் சந்தேகமில்லை.

ஆ) முன்னாள் இந்தியத் தூதுவர் திரு. வி. வி. கிரி (18.01.1949):- இந்நிலையம் ஏனைய நிறுவனங்களுக்கு ஒரு முன் மாதிரியாக உள்ளது. சுத்தமும், புனிதமான பழக்க வழக்கங்களும் குறிப்பிடத்தக்கவை. இங்கு வழங்கப்படும் பயிற்சி மிகவும் உயர்ந்தது. இன, மத வேறுபாடுகள் எதுவும் இங்கில்லை.

இ) பிரேமதாச உடுகம, முன்னாள் கல்வி அமைச்சின் செயலாளர் (01.06.1972):- இங்கு வாழும் குழந்தைகளின், சுத்தம், எளிமை என்பன இவர்களுள் சிறந்த ஆளுமையை உருவாக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இங்குள்ள சுவாமிகளின் வழிகாட்டலில் இவர்கள் இப் பயிற்சியைப் பெறுகிறார்கள்.

ஈ) கிறிஸ்தோபர் வான் ஹொலன் முன்னாள் அமெரிக்கத் தூதுவர் (09.08.1973):- இம் மிஷனின் தோற்றமும், இங்குள்ளவர்களின் அர்ப்பணிப்புச் சிந்தையும் என்னை வெகுவாகக் கவர்ந்தன. இது ஒரு சிறப்பான நிறுவனம்.

உ) எல்.எச்.டி.அல்விஸ் முன்னாள் மட். மேல் நீதிமன்ற நீதியரசர் (17.08.1975):- இம் மிஷனைப் போன்று சிறந்த முறையில் நிர்வகிக்கப்படுகின்ற ஒரு நிறுவனத்தை இலங்கையில் எப்பாகத்திலும் நான் கண்டதில்லை. ஒழுங்கு, கட்டுப்பாடு, சுத்தம், புனிதம் என்பன எங்கும் காணப்படுகின்றன. அழகிய மலர்த் தோட்டம் ஒரு புத்தகத்தில் இருந்து எடுக்கப்பட்டது போல் பளிச்சென்று இருக்கின்றது. ஆன்மீகப் பயிற்சியும், நடைமுறை வாழ்க்கையும் இரண்டறக் கலந்து பரிணமிக்கின்றன. இது எனக்கு ஒரு அற்புதமான அனுபவமாகும்.

ஊ) திரு.ரி.ஜே.இராஜரத்தினம் முன்னாள் மேல் நீதிமன்ற நீதியரசர் (28.06.1977):- இம்மிஷன் தன்னலமற்ற சேவையில் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்ட ஒரு சுவாமியால் நடாத்தப்படுகின்றது. இல்லக் குழந்தைகள் யாவரும் ஒழுங்கும், ஒழுக்கமும், சிறந்த கல்வியறிவும் உடையவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். இங்குள்ள சுவாமி பிள்ளைகளுக்கு நல்ல உணவை மட்டுமல்லாது அதற்கு மேலான அன்பையும் பாசத்தையும் ஊட்டி வளர்க்கின்றார்.

11. இல்லப் பராமரிப்பு:

தற்போது (2001ல்) 3 இல்லங்களிலும் வதியும் மாணவ, மாணவியரின் விபரம்:

மாணவர் இல்லம்	**- 86**
மகளிர் இல்லம் (மட்டக்களப்பு)	**- 92**
மகளிர் இல்லம் (கரைதீவு)	**- 38**
மொத்தம்:	**216**

தற்போது இவ்வில்லங்களில் ஒரு குழந்தையைப் பராமரிப்பதற்கு, மாதம் ரூபா 2000.00 செலவாகிறது. பல அன்பர்கள் தமது பிரியத்துக் குரியோர் நினைவாக அல்லது பிறந்தநாள் அன்பளிப்பாக அவ்வப்போது இத்தொகையை வழங்கி வருகின்றனர். வேறு சிலர் இல்லக் குழந்தைகளுக்கு ஆகும் ஒருவேளை அல்லது ஒருநாள் உணவுக்கான செலவை வழங்கியும் வருகின்றனர்.

12. சுவாமிகளின் ஆசீர்வாதம்:

ராமகிருஷ்ண மிஷன் மேற்கொள்ளும் சகல செயற்பாடுகளிலும் மும்மணிகளான பகவான் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர், சுவாமி விவேகானந்தர், அன்னை சாரதாதேவியார் ஆகியோருடைய அருட்கடாட்சம் மறைமுகமாகச் செயற்படுகின்றதென்பது மறுக்கமுடியாத உண்மை. மட்டக்களப்பு ராமகிருஷ்ண மிஷனுக்கும், அம் மிஷன் மேற்கொள்ளும் சகல பணிகளுக்கும் இது பொருந்தும். அதற்கும் மேலாக அவ்வப்போது இந்தியாவிலிருந்து வருகை தரும் சுவாமிகள் வழங்கும் ஆத்மார்த்தமான ஆசிகளும் இப்பணிகளுக்குத் துணைபுரிகின்றன.

பகவான் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரின் நேரடிச் சீடர்களான சுவாமி சிவானந்தர், சுவாமி விஞ்ஞானானந்தர் ஆகியோருடைய அருட்பார்வை இம்மிஷனுக்குக் கிடைத்தது என்பதை முன்னர் குறிப்பிட்டோம். இவர்களுள் சுவாமி விஞ்ஞானானந்தர் வழங்கிய ஆசி ஒரு மந்திர சக்திபோல் இன்றும் செயற்படுகின்றது எனலாம். ஆரம்ப நாட்களில் மிஷன் நடவடிக்கைகள் மந்தமடைந்திருந்த ஒரு கால கட்டத்தில் சுவாமி விஞ்ஞானானந்தர் இம் மிஷனுக்கு 03.01.1934ல் வருகை தந்திருந்தார். அப்போது அவர் இங்கு இருந்த ஒரு மாமரத்தின் கீழ் நின்று கொண்டு இரு கைகளையும் அகலமாக விரித்தவாறு, “இந்த நிறுவனம் இவ்வாறு வளரும்! இவ்வாறு வளரும்!! இவ்வாறு வளரும்!!!” என்று உரத்த குரலில் கூறினார். அவ்வார்த்தைகளை இன்றும் சுவாமி ஜீவனானந்தஜி மகராஜ் அடிக்கடி கூறுவார். அவரது வருகைக்குப் பின் இம்மிஷனின் நடவடிக்கைகள் துரிதவளர்ச்சி கண்டன.

அன்று முதல் இன்று வரை அவ்வப் போது ராமகிருஷ்ண சங்கத்து சுவாமிகள் இந்தியாவிலிருந்து இம் மிஷனுக்கு வருகை தருவார்கள். அவர்களுக்கு உரிய வரவேற்பு அளிக்கப்படும். அப்போது மட்டக்களப்பு நகரமே ஒரு புத்துணர்ச்சி பெற்றது போன்று காட்சியளிக்கும். வரும் சுவாமிகள் மிஷன் நடாத்தும் மூன்று இல்லங்களுக்கும் சென்று இல்லக் குழந்தைகளுக்கு ஆசி வழங்குவர். அதுவே இவ்வில்லக் குழந்தைகளுக்கு உந்து சக்தியாக விளங்குகின்றது.

13. அரவிந்த ஆசிரமச் செயலாளர் ஸ்ரீ எம்.பி. பண்டிட் கூற்று:

இம்மிஷனுக்கு வருகை தந்த ஆன்மீக ஞானிகளுள் பாண்டிச்சேரி ஸ்ரீ அரவிந்த ஆசிரமத்தின் பொதுச் செயலாளர் ஸ்ரீ எம்.பி. பண்டிட் பகிரங்கமாகக் கூறிய ஒருசெய்தி இங்கு நினைவுகூரத்தக்கது. இம்மிஷனில் ஒரு வாரத்துக்கு மேல் தங்கியிருந்து, அதன் செயற்பாடுகளை நேரில் அவதானித்து உள்ளம் நெகிழ்ந்து போனார் அவர்.

13.02.1977ல் அவர் மட்டக்களப்பு நகர மண்டபத்தில் ஒரு உரையாற்றினார். அந்த உரையின் முன்னுரையாக அவர் கூறியது:-

“மட்டக்களப்பில் நான் இருந்த போது, எனக்குக் கிடைத்த ஒரு பொன்னான வாய்ப்பையிட்டு இங்கு கூற விரும்புகிறேன். அது ராமகிருஷ்ண மிஷன் சுவாமிஜி நடாத்தும் சிறுவர் இல்லத்தைத் தரிசித்ததுதான்.

இது போன்ற எத்தனையோ சிறுவர் இல்லங்களை நான் பார்த்திருக்கிறேன். அவ்வாறே பல ஆன்மீகவாதிகளையும் நான் சந்தித்திருக்கிறேன். ஆனால் இங்கு நான் கண்ட உண்மை, இங்கு நான் பெற்ற அனுபவம், இங்கு நான் அடைந்த உள்ளக்

கிளர்ச்சி தனித்துவமானது. இங்கு நடைபெறும் மகத்தான ஆத்மீகப் பணி என்னை உலுக்கி-விட்டது. மட்டக்களப்பிலே ஒரு தங்க மனிதர் இருக்கிறார். இவர் எல்லா வகையிலும் உங்கள் சமூகத்தின் பெருமைக்குரியவர். வாழ்க்கையில் ஆன்மீகம் இணையும் போது, அது சிறந்த எதிர்-காலத்தை உருவாக்கும் என்பதற்கு இவரே பிரத்தி-யட்ச உதாரணமாகத் திகழ்கிறார்.

அவர் நடாத்தும் சிறுவர் இல்லத்தைப் பல-முறை சுற்றிப் பார்த்து, அங்கு உலவும் குட்டி மனிதர்கள் சுதந்திரப் பறவைகளாகச் சுற்றித் திரிவதைப் பார்த்து உளம் பூரித்தேன். இது போன்ற காட்சியை நான் வேறெங்கும் கண்டதில்லை. சுவாமி விவேகானந்தரின் ஆன்மீகப் பாதையை நியாயப்படுத்தும் வகையில் இந்த நிறுவனம் அமைந்துள்ளது.........''

இவ்வாறு இன்னும் பல யதார்த்த ரீதியான பாராட்டுக்களை அவர், சுவாமி ஜீவனானந்தஜி மேலும், அவர் தலைமையில் இயங்குகின்ற இல்லங்கள் மீதும் அவர் வழங்கியுள்ளார்.

14. சுவாமி ஜீவனானந்தஜி மகராஜ்:

ராமகிருஷ்ண மிஷனில் தனி மனிதத் துதி-க்கு (Hero Worship) இடமில்லை. ஆனால் வரலாற்று-ப் பதிவுக்காக அவர் தனி மனிதனாக நின்று ஆற்றிய பாரிய பணிகளை - இமாலய சாதனைகளை இங்கு குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

ஸ்ரீமத் சுவாமி ஜீவனானந்தர் அவர்கள் 17.03.1967 முதல் இம்மிஷனைப் பொறுப்பேற்று நடாத்தி வருகிறார். சுமார் 35 வருடங்கள் - மிஷன் நிர்வாகத்தில் மிக நீண்ட காலம். இதை ஒரு தெய்வ சங்கல்பம் என்றே கருத வேண்டியுள்ளது. ஏனெனில் இவர் காலத்தில்தான்:-

அ) மூன்று இல்லங்களுக்கும் பாரிய, விசாலமான புதிய கட்டிடங்கள் அமைக்கப்பட்டன.

ஆ) உறுகாமம் வயல், பண்ணை, ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர் குளம் - அணைக்கட்டு, வாய்க்கால் என்பன உருவாக்கப்பட்டன. (இதைப்பற்றித் தனியான, விரிவான கட்டுரை எழுத வேண்டும்.)

இ) விவேகானந்தபுரம் என்ற புதிய குடியிருப்பு உருவாக்கப்பட்டது.

ஈ) தச்சு வேலைப் பயிற்சி ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

உ) ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணபுரம் என்ற நகர் அமைந்தது.

ஊ) விபுலானந்த இசை நடனக் கல்லூரிக்கு பல ஏக்கர் மிஷன் காணி அன்பளிப்புச் செய்யப்-பட்டது. (இல்லையென்றால் இசை நடனக் கல்லூரி இங்கு அமைந்திருக்காது.)

எ) கணினிப் பயிற்சி ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

ஏ) அரச திணைக்களங்களின் அரவணைப்பு பெறப்-பட்டது.

ஐ) வெளிநாடு சென்ற அன்பர்களிடம் இருந்து அன்பளிப்புக்களும், அறக் கட்டளைகளும் கிடைத்தன.

ஒ) அனைத்து மக்களின் நல்லெண்ணமும், நன்மதிப்பும் பெறப்பட்டன. அதுவே மிஷனின் அசைக்க முடியாத முதலீடு ஆகும்.

ஒருமுறை இம்மிஷனுக்கு வருகை தந்து, இல்லங்களைப் பார்வையிடும் ஒருவர் ஒரு தனி மனிதனால் இது எவ்வாறு சாத்தியமாயிற்று என அசந்து போகின்றனர். இதன் மர்மம் என்ன? பார்ப்போம்.

15. ஆன்மீக ஆற்றல்:

சுவாமி விவேகானந்தர் கூறினார் *“Manifest the divinity within your self. The rest will harmoni-ously surround it” (உன்னுள் இருக்கும் தெய்வீகத்தை பிரகாசிக்கச் செய், ஏனைய யாவும் அதைச் சுற்றிவந்து அமையும்).* இதுவே சுவாமி ஜீவனானந்தஜியின் காரிய சாதனைகளுக்கு அத்திவாரமாகும்.

“கடமையைச் செய், பலனை பகவானுக்கு அர்ப்பணித்து விடு'' என்பது பகவத்கீதை காட்டும் பாதை. அப் பாதையிலேயே சுவாமி ஜீவனானந்தஜி நடை போடுகிறார்.

மிஷனுக்கு வருகை தரும் பல இந்திய சுவாமிகள் இவரை “நடமாடும் தெய்வம்'' என்றும், “நடமாடும் கோயில்'' என்றும் பலமுறை பகிரங்க மேடைகளில் கூறியுள்ளனர். ஆனால்

“பணியுமாம் என்றும் பெருமை - சிறுமை
அணியுமாம் தன்னை வியந்து”

என்ற குறள் வாசகத்தைக் கடைப் பிடிக்கும் சுவாமிஜி அவை யாவற்றையும் பகவானுக்கு அர்ப்பணித்து விடுகிறார். இதுவே அவரது பலமும் ஆகிறது.

இந்த நிறுவனத்தில் அரசியல் துளியும் கிடையாது. அரசியல்வாதிகள் வருகை தரும் போது, சுவாமிஜீயின் முன் “ஆன்றவிந்தடங்கிய” மனிதர்கள் ஆகிவிடுகின்றனர்.

சமயம் பற்றிய பேச்சுக்கே இங்கு இடமில்லை. ஆன்மீகம் ஒன்றே இங்கு செயற்படுகிறது. (Spirituality is different from Religion). ஆகவே இங்கு எம்மதமும் சம்மதம் ஆகிறது. சகல மதத்தினரும் மிஷனைப் போற்றுகின்றனர். பகவான் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் மூன்று முக்கிய வாசகங்களைக் கூறினார். அவை:-

அ) **The World is One** (உலகம் ஒரு குடும்பம்)

ஆ) **As many faiths so many paths** (எத்தனை நம்பிக்கைகள் உண்டோ, அத்தனை சமயங்கள்)

இ) **Bow down in reverence to what others hold sacred** (மற்றவர் புனிதமாகக் கருதுவதற்கு நீ தலை வணங்கு)

இம் மூன்று வாசகங்களினதும் செயற்பாட்டை நேரில் தரிசிக்க வேண்டுமானால், மட்டக்களப்பு ராமகிருஷ்ண மிஷன் நடாத்தும் மூன்று இல்லங்களுக்கும் ஒருமுறை நேரில் விஜயம் செய்தல் தகும்.

புளழய௨ புளழய௨ புளழய௨

* *There is no treasure equal to contentment and no virtue equal to fortitude.*

* *Don’t be afraid. Human birth is full of suffering and one has to endure everything patiently, taking the name of God. None, not even God in human form, can escape the sufferings of the body and mind. Even Avataras, saints, and sages have to undergo the ordeal of suffering, for they take upon themselves the burden of sins of omission and commission of ordinary human beings and thereby sacrifice themselves for the good of humanity.*

* *One who makes a habit of prayer will easily overcome all difficulties and remain calm and unruffled in the midst of the trials of life.*

* *Certainly you will have doubts. There will be questionings and faith will return again. That is how faith is established.*

* *Is faith so cheap, my child? Faith is the last word. If one has faith, the goal is practically reached.*

* *God cannot be realised without love. Yes, sincere love.*

* *Even the impossible becomes possible through devotion.*

* *As long as a man has desires there is no end to his transmigration. It is the desires alone that make him take one body after another. Rebirth is inevitable so long as one has desires.*

- Holy Mother Sri Sarada Devi

ஒரு விடியலின் குறியீடு
"விவேகானந்தபுரம்"

– காசுபதி நடராசா

1. கருவும் உருவும்

"எவனுடைய இதயம் ஏழைக்காக இரங்குகிறதோ அவனை நான் மகாத்மா என்பேன் மற்றவர்கள் துராத்மாக்களே ஆவர். நான் தத்துவ ஞானியுமல்ல; ஆத்ம ஞானியுமல்ல; நான் ஏழை, ஏழைகளையே நேசிக்கின்றேன் அவ்வளவுதான்"

– சுவாமி விவேகானந்தர்

இக் கருவின் உருவே விவேகானந்தபுரம். சுவாமி விவேகானந்தர் மேற்கு நாட்டு விஜயத்தை நிறைவு செய்து நாடு திரும்பும் வழியில் ஈழத் திருநாட்டில் 1897 ஜனவரி 15ம் நாள் திருவடி பதித்தார்.

இந்த நிகழ்வின் நூற்றாண்டு நிறைவு நாடெங்கும் கொண்டாட ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. பல நிகழ்வுகள் இடம்பெற்றன. கொழும்பு மாநகரில் அரசாங்கம் முத்திரை வெளியிட்டது. அங்குள்ள நிறுவனங்கள் சுவாமிகளின் முழு உருவ வெண்கலச் சிலையை நிறுவின. நினைவு மலர்கள் வெளியிடப்பட்டன. உலகளாவிய ராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் மூத்த துணைத் தலைவராக அப்போது இருந்து, இன்று அதன் தலைவராகத் திருப்பணியாற்றும் ஸ்ரீமத் சுவாமி ரங்கநாதானந்தஜி மகராஜ் அவர்கள் தலைமையில் இத்தகைய நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன.

மட்டக்களப்பிலும் சுவாமிஜியின் இலங்கை விஜயம் காத்திரமான வகையில் நினைவு கூரப்பட்டது. பொதுக் கூட்டங்கள், ஊர்வலங்கள், கருத்தரங்குகள் முதலியன பிரதேசத்தின் பல்வேறு இடங்களிலும் நடைபெற்றன.

இவ்வரிசையில் மட்டக்களப்பில் அமைக்கப்பட்டதே "விவேகானந்தபுரம்" மாதிரிக் கிராமம். சேரிவாழ் மக்கள் குழு ஒன்றின் குடிசை வீட்டுத் தொகுதி, நிலையான வீடு, கிணறு, மலசல கூட வசதிகளுடன் கூடிய மாதிரிக் கிராமமாக மாற்றியமைக்கப்பட்டது. 1997 மே மாதம் 4ம் திகதி ஞாயிற்றுக் கிழமை இந்த விவேகானந்தபுரம் மாதிரிக் கிராமம் அந்த மக்களிடம் கையளிக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் "மக்கள் சேவையே மகேசன் சேவை" எனும் சுவாமி விவேகானந்தரின் சிந்தனைக்குச் செயலுரு கொடுக்கப்பட்டது.

2. அறிமுகமும் பின்னணியும்

மட்டக்களப்பு மாநகரின் தென்பால், கல்லடி உப்போடை, நொச்சிமுனை, நாவற்குடா மரபுவழிக் கிராமங்களையும், கிழக்கு நோக்கிய வேலூர் கொலனி, சிவானந்த வித்தியாலயம், சுவாமி விபுலானந்த இசை நடனக் கல்லூரி ஆகியவற்றையும் ஒருங்கே உள்ளடக்கியது ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணபுரம் ஆகும். இதை அடுத்து விவேகானந்தபுரம் மாதிரிக் கிராமம் அமைந்துள்ளது.

விவேகானந்தபுரம் மூன்று ஏக்கர் பரப்பளவைக் கொண்டது. 1990ல் ஏற்பட்ட வன்செயல் நிகழ்வுகளால் பாதிக்கப்பட்ட சுகாதார தொழிலாளர்களின் தற்காலிக வதிவிடங்களைக் கொண்ட குடிசைத் தொகுதி இது. இவர்களில் பலரிடம் அரச காணி உறுதிப் பத்திரங்கள் சொந்தமாகக் கையளிக்கப்பட்டிருந்தும் நிலையான வீடுகள் கட்டிக்கொள்ள முடியாத வறுமை நிலை இவர்களை வாட்டியது.

3. பிரச்சினைகளும் தீர்வும்

இக்குடியிருப்பில் வாழும் சுகாதாரத் தொழிலாளர் குடும்பங்களில் 22 உதவி பெறத் தகுதியுள்ளதாக மண்முனை வடக்கு பிரதேச செயலகம் இனங்கண்டது. இவர்கள் தமது அன்றாட சீவியத்துக்கே வழியில்லாதவர்கள். கூலித் தொழில்

செய்தே இவர்கள் வாழ்க்கையை நடத்தினர். இவர்களில் 11 குடும்பங்கள் மாத்திரம் அரச உதவி பெறும் குடும்பப்பதிவு அட்டை பெற்றிருந்தன. மிகுதி 11 குடும்பங்களுக்கு அதுவும் இல்லை. வாழ்க்கைச் செலவு ஏறிக்கொண்டு செல்லும் நிலையில் இவர்கள் தமக்கென நிரந்தர வீட்டினை அமைத்துக் கொள்ள முடியாத நிலையில் இருந்தனர். இந்நிலையில் இவர்கள் "நொராட்" உதவித் திட்டம் மூலம் வீட்டு வசதி உட்பட ஏனைய வசதிகளையும் எதிர்பார்த்திருந்தனர்.

கஷ்ட நிலையிலுள்ள இவர்களையும் சமுதாய நீரோட்டத்தில் இணைத்துக் கொள்ள வேண்டிய தார்மீகக் கடப்பாடு உதவி வழங்கும் சமூக நிறுவனங்களுக்கு இருந்தது. வீடு, மலசல கூடம், கிணறு, மின் இணைப்பு, வீதி முதலிய வசதிகள் இவர்களுக்குத் தேவையாக இருந்தது.

4. சிந்தனையும் செயற்பாடும்

சுவாமி விவேகானந்தரின் இலங்கை விஜய நூற்றாண்டை பயனுள்ள பணி ஒன்றின் மூலம் நினைவுகூர விரும்பியவர் மட்டக்களப்பு ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷன் மூத்த தலைவர் சுவாமி ஜீவனானந்தஜி மகராஜ் அவர்கள். அதற்குத் துணையாக நின்றவர் ஸ்ரீமத் சுவாமி அஜராத்மானந்தஜி மகராஜ் அவர்கள். இவர்களின் சிந்தனையில் உருவானது "விவேகானந்தபுரம்" மாதிரிக் கிராமம்.

கொழும்பு ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மிஷன் தலைவர் ஸ்ரீமத் சுவாமி ஆத்மகனானந்தஜி மகராஜ் அவர்கள் இத்திட்டத்தைப் பெரிதும் வரவேற்று ஆக்கமும், ஊக்கமும் அளித்ததால் மிகக் குறுகிய காலத்தில் இந்த மாதிக் கிராமத்தை அழுகுறு பொலிவுடன் நிறைவேற்றி முடித்தார் சுவாமி ஜீவனானந்தஜி மகராஜ். இத் திட்டத்தின் செயலாக்கக் கூறுகளை அரச நிறுவனங்களும், தொண்டர் நிறுவனங்களும் பொறுப்பேற்று நிதியுதவிகள் வழங்கின.

இதில் முக்கிய பங்களிப்புச் செய்தது நொராட் நிறுவனம், மற்றும் வீடமைப்பு அபிவிருத்தி அதிகார சபை, மண்முனை வடக்கு பிரதேச செயலகம், மட்டக்களப்பு மாநகர சபை, கட்டிடத் திணைக்களம், காணி ஆணையாளர் திணைக்களம், கல்வித் திணைக்களம், வனபரிபாலனத் திணைக்களம், மட்டக்களப்பு ஒருங்கிணைந்த புனர்வாழ்வு, புனரமைப்பு செயற்திட்ட நிறுவனம் (BIRRP), கிழக்கிலங்கை புனர்வாழ்வுக் கழகம், விவசாயத் திணைக்களம் முதலிய நிறுவனங்களும், தனிப்பட்ட நிறுவனங்களும், தொண்டர் அமைப்புகளும் மறைமுகமான பங்களிப்பைச் செய்துள்ளன.

5. வீடும் பிற வசதிகளும்

விவேகானந்தபுரம் மாதிரிக் கிராமத்தில் உள்ள குடியிருப்பு வசதிகளின் விபரம் பின்வருமாறு:

வகை	தொகை
வீடுகள்	27
கிணறுகள்	27
மலசல கூடங்கள்	27
சமூக மண்டபம்	01
பாலர் பாடசாலை	01
சிறுவர் விளையாட்டரங்கு	01
வீதிகள்	06
ஆலயம்	01
மின்னிணைப்பு	01
சிறுவர் பூங்கா	01

இக்குடியிருப்பு அமைப்பதில் ஏற்பட்ட மொத்தச் செலவு ரூபா **3,373,386/=** ஆகும்.

மேற்படி வசதிகள் ஒவ்வொன்றுக்கும், பிற நிறுவனங்கள் வழங்கிய நிதி உதவிகளுடன் குறை நிரப்பு நிதியாக ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷன் கணிசமான தொகையை வழங்கியுள்ளது. முழுச் செலவும் மிஷனைத் தாக்காதவாறு, பல்வேறு நிறுவனங்கள், திணைக்களங்கள் ஆகியவற்றை ஒன்றிணைத்து மேற்படி செயற்திட்டத்தை பூர்த்தி செய்த பெருமை சுவாமி ஜீவனானந்தஜி மகராஜுக்கு உரியது. அவர் பணிப்புரைகளை சிரமேற்கொண்டு நாளும், பொழுதும் பணிபுரிந்த மிஷன் தொண்டர்களின் பங்களிப்பும் குறிப்பிடத்தக்கது.

6. நிறைவு

இன்று விவேகானந்தபுரம் குடியிருப்புக்களுடன் ஸ்ரீ மகா மாரியம்மன் ஆலயத்தை நடுநிலைப்படுத்தி பாலர் பாடசாலை, சன சமூக நிலையம் முதலானவற்றை உள்ளடக்கி ஒரு வளர்நிலை மாதிரிக் கிராமமாக காட்சி தருகின்றது. மக்கள் சேவையை இறைபணியாகக் கொண்டு செயலாற்றும் மட்டக்களப்பு ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷனின் சமூகப் பணிகளுக்கு இது ஒரு மாதிரிப் படிமம்.

புளழய௨ புளழய௨ புளழய௨

"Religion is not in books, nor in theories, nor in dogmas, nor in talking, not even in reasoning. It is being and becoming."

"Selfishness is the chief sin, thinking of ourselves first. He who thinks, 'I will eat first, I will have more money than others, and I will possess everything'; he who thinks, 'I will get to heaven before others, I will get Mukti before others', is the selfish man. The unselfish man says, 'I will be last, I do not care to go to heaven, I will go to hell, if by doing so I can help my brothers.' This unselfishness is the test of religion."

"I do not believe in a God or religion which cannot wipe the widow's tears or bring a piece of bread to the orphan's mouth."

"Doing good to others out of compassion is good, but the Seva (Service) of all beings in the spirit of the Lord is better."

"It is our privilege to be allowed to be charitable, for only so we can grow. The poor man suffers that we may be helped.; let the giver kneel down and give thanks, let the receiver stand up and permit. See the Lord back of every being and give to Him."

"Doing work is not religion, but work done rightly leads to Freedom. In reality all pity is darkness, because whom to pity? Can you pity God? And is there anything else? Thank God for giving you this world as a moral gymnasium to help your development, but never imagine you can help the world"

"Who will give the world light? Sacrifice in the past has been the Law, it will be, alas, for ages to come. The earth's bravest and best will have to sacrifice themselves for the good of many, for the welfare of all."

"This life is short, the vanities of the world are transient, but they alone live who live for others, the rest are more dead than alive."

சுவாமி விபுலானந்தரின் சமய, கல்வி, கலாசாரப் பணிகள்

- பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன்

சுவாமி விபுலானந்தரின் எழுத்துக்களையும் பேச்சுக்களையும் அவர் மேற்கொண்ட கருமங்களையும் ஒன்றுசேர நோக்குமிடத்து, ஒருவிடயம் சந்தேகத்துக்கிடமின்றித் துலாம்பரமாக விளங்கும். அது யாதெனில், எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க வேண்டும் என்ற அவருடைய ஆர்வத்தின் விளைவானவையே அவரது பணிகள் அனைத்தும் என்பதாகும். மக்கள் யாவரும் ஆன்மீக விளக்கமும் நல்லறிவும் பெற்றவர்களாகவும், ஏனையவர்களிடத்து ஆர்வம் மிகுந்தவர்களாகவும், உலகுடன் இணங்கி வாழும் இயல்பினராகவும், உள்ளுவதெல்லாம் உயர்வுள்ளும் தன்மையினராகவும் விளங்க வேண்டும் என்று அவர் விரும்பினார். அவ்விருப்பத்தின் விளைவாக வாய்த்தவையே அவரது சமய, கல்வி, கலாசாரப் பணிகளாகும்.

வங்கிகளையும் தொழிற்சாலைகளையும் கம்பனிகளையும் மையமாகக் கொண்ட நாகரிகத்தில் பணத்தையும் அதிகாரத்தையும் தேடும் வேட்கையில் தார்மீகத்தை மனிதர்கள் தொலைத்துவிட்ட நிலை, மனிதரிடத்துச் சிரத்தை கொண்ட சுவாமி விபுலானந்தரின் உள்ளத்தை உறுத்தியது. போட்டியும் பொறாமையும் மிகுந்துவிட்ட நிலையில், மனித ஆத்மாவின் ஆக்கச் செயற்பாடுகள் மந்தமடைவதையும், அழகின் இடத்தை அவலட்சணம் ஆக்கிரமித்துக் கொள்வதையும் அவர் கண்டார். விஞ்ஞான, தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியின் விளைவாகக் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட கருவிகளிற்பல மனிதகுல அழிவுக்குத் துணை போவதனாலும், சமய நிறுவனங்கள் பணத்தையும் அரசியலாதிக்கத்தையும் சார்ந்து ஊன்றிய நலன்களை வளர்த்துக் கொள்வதனாலும் மனிதகுலத்துக்கு ஏற்படக்கூடிய ஆபத்துக்களைப் பற்றி அவர் சிந்தித்தார்.

"செவ்வனே ஒழுங்கமைக்கப்பட்டதும் இணக்கப்பாட்டுடன் செயற்படுவதுமான ஒரு சமூகத்திலே தான் சமூகப்பிராணியான மனிதன் பூரணவாழ்வை அடைய முடியும்" என்பதை அவர் விளங்கிக்கொண்டார். இணக்கமும் ஒற்றுமையும் அற்றவிடத்து மனிதனின் பெறுமதிமிக்க உடைமைகளையும் இன்பங்களையும் பாதுகாப்பதோ உறுதிப்படுத்துவதோ இயலாததாகிவிடும் என்பதையும் அவர் உணர்ந்தார். அந்நிலையில், மனிதரிடை நிலவிய பேதங்கள் அனைத்தையும் புறங்கண்டு ஒற்றுமையை வளர்ப்பதும் ஆன்மீக அடிப்படையில் மனித சமூகத்தைப் புனருத்தாரணம் செய்வதும் அவசியமென்று கருதிய சுவாமி விபுலானந்தர் அப்பணிகளுக்குத் தம்மை அர்ப்பணித்துக்கொண்டார். சமயமும் கல்வியும் கலைகளும் அப் பணிகளை முன்னெடுக்க உதவக்கூடியவை என்றும் உதவ வேண்டும் என்றும் அவர் நம்பினார்.

சுவாமி விபுலானந்தரின் சமயப் பணிகளைச் செவ்வனே விளங்கிக்கொள்ள வேண்டுமாயின், சமயத்தையும் அதன் தாத்பரியத்தையும் பற்றிய அவரது நிலைப்பாட்டைப் புரிந்துகொள்வது இன்றியமையாததாகும். மனிதரிடத்துள்ள முரட்டுத்தனமான இச்சைகளையும் கோப தாபங்களையும் கட்டுப்படுத்தி, அவனது ஆக்கபூர்வமான வெளிப்பாடுகளுக்கான பன்முகப்பட்ட பாதைகளை வகுத்து, அவனைச் சமூகமயப்படுத்த உதவிய ஒன்றாகச் சமயவரலாற்றை அவர் கண்டார். தனிமனிதனதும் மனித சமூகத்தினதும் நல்வாழ்வுக்கு வழிகாட்டும் ஆற்றல் மிக்க ஒன்றாகவும் சமயத்தைக் கண்ட அவர் அதனை விளக்குவதற்கும் முன்னெடுப்பதற்குமான பல்வகைப் பணிகளில் ஈடுபட்டார்.

மனிதப் பெறுமானத்தையும் மனிதனிடத்துள்ள தெய்வீகத்தையும் வலியுறுத்தியதும், சமயத்தின் பேரால் மனிதர் மத்தியில் தோன்றிய முரண்பாடுகளை விலக்கி உலக சகோதரத்துவத்தை வளர்க்க விழைந்ததும், வீழ்ந்துபட்ட மக்களை விழித்தெழவைக்க உறுதி பூண்டதுமான இராமகிருஷ்ண இயக்க-

த்துடன் சுவாமி விபுலானந்தர் தன்னை இணைத்துக் கொண்டார். அந்த இயக்கத்தையும் அவரையும் பொறுத்தவரை சமயம் உலக மானிடத்தை ஒன்றாக நோக்க வேண்டும்; அன்பினைப் பெருக்க வேண்டும்; அயலவர் மீதான ஆர்வத்தைத் தூண்ட வேண்டும்; ஆதரவற்றவர்களிடத்தும் எளியவர்களிடத்தும் அருளினை வளர்க்க வேண்டும்.

மனித சமூகத்திலே வேற்றுமைகளையும் பகைமைகளையும் தோற்றுவிப்பவை பேராசையும் அச்சமும் என்று கூறும் சுவாமி விபுலானந்தர், அவற்றைக் கட்டுப்படுத்திக் கலாசாரச் சீரழிவுகளைத் தடுக்க உள்ளவழி ஆத்மீக விழிப்புணர்ச்சியே என்றும், அவ்வாத்மீக விழிப்புணர்ச்சிக்கு உதவுவது சமயமே என்றும் உறுதியாக நம்பினார். சமயம் வாதிடுவதற்கும் சண்டையிடுவதற்கும் உரிய ஒன்றல்ல; அனுட்டிப்பதற்கு உரியது என்று வற்புறுத்தினார். அனுட்டிப்பது என்றால் ஆசாரங்களையும் சடங்கு சம்பிரதாயங்களையும் பேணுவதல்ல. பெருங்கருணைப் பேராறாக இறைவனைக் காண்பது, அவனால் படைக்கப்பட்ட மக்கள்ளனைவரையும் ஒக்கமதிப்பது, அவர்களுடைய மேம்பாட்டுக்காக முயல்வது, மனத்துக்கண் மாசினை அகற்றுவது - இவற்றையே அவர் வலியுறுத்தினார். “உள்ளக் கமலமடி உத்தமனார் வேண்டுவது” என்பது அவரது வாக்கு.

ஒருவரை ஒருசமயத்தில் இருந்து இன்னொரு சமயத்துக்கு மாற்றுவது சுவாமி விபுலானந்தருக்கு உடன்பாடானதன்று. எல்லாச் சமயங்களையும் வாழ வழிகாட்டுபவையாக அவர் ஏற்றுக்கொண்டார். ஒருவர் தன் பிறப்போடும் வாழ்வோடும் பண்பாட்டோடும் ஒட்டிய சமயத்தை ஒதுக்கி இன்னொன்றைச் செவ்வனே அனுட்டிப்பது சிரமமான காரியம் என்று அவர் கருதினார். அவ்வாறான செயலைத் தாய்மொழியைப் புறக்கணித்துப் புதியதொரு மொழியைப் பயில எத்தனிப்பதற்கு அவர் ஒப்பிட்டார்.

இறையியல்பு, வேதாந்தம், சித்தாந்தம், சைவம், வைணவம் முதலான சமயச் சார்பான விடயங்கள் பலவற்றைப் பற்றிச் சுவாமி விபுலானந்தர் ஏராளமான கட்டுரைகளையும் குறிப்புக்களையும் எழுதியுள்ளார். அவற்றைப் பொதுப்பட நோக்குமிடத்து, உலகத்தோடிணங்கி ஒற்றுமையோடு வாழும் வழியினை விளக்குபவையாக அவை தோன்றுகின்றன. விஞ்ஞான, தொழில்நுட்பத் துறைகளிலெல்லாம் எத்தகைய முன்னேற்றங்கள் காணப்பட்டவிடத்தும், வெகுஜன ஊடகத் தொடர்பாடல்கள் மிகுந்த உலகம் ஒரு கிராமமாக மாறிவருவதாகக் கூறப்பட்ட போதிலும், நாடுகளும் இனங்களும் மக்களும் இணங்கி வாழ்வதற்கான சாத்தியக் கூறுகள்தானும் தென்படவில்லை. உலகக் கிராமத்தைப் பற்றிப் பேசிய பேராசிரியர் மார்ஷல் மக்லூகன் அக்கிராமத்தில் இணக்கப்பாடு நிலவும் என்று கூறவில்லை. பன்முகப் பட்ட உலகில் இணங்கி வாழும் நிலை உருவாகும் வரை அமைதிக்கும் பாதுகாப்புக்கும் வழியில்லை. எனவே, சரியான உலக விளக்கத்தையும், அதன் அடிப்படையிலான இணக்கத்தையும் வளர்க்க வலிய முயற்சிகளை மேற்கொண்ட சுவாமி விபுலானந்தர் போன்றோருடைய பணிகளும் சிந்தனைகளும் பெறுமதிமிக்கனவாகும்.

நாட்டின் பல பகுதிகளில் ஆசிரியராகவும், இராமகிருஷ்ண சங்கக் கல்வி நிலையங்களின் முகாமையாளராகவும், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தினதும் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தினதும் முதற் தமிழ்ப் பேராசிரியராகவும், கல்வி ஆய்வுக்குழு, பாடவிதான சபை, பரீட்சைச் சபை போன்றனவற்றின் உறுப்பினராகவும் விளங்கிச் சுவாமி விபுலானந்தர் கல்வித்துறையில் ஆற்றியபணிகள் அளப்பரியனவாகும். ஆளுமையையும், நல்லொழுக்கத்தையும், மனவலுவையும், தன்னம்பிக்கையையும் வளர்ப்பது கல்வி என்று சுவாமி விவேகானந்தர் கூறினார். அவரது வழியைக் கடைப்பிடித்த சுவாமி விபுலானந்தர் வாழ்க்கையின் மர்மத்தை அறிந்துகொள்வதற்கும், உள்ளத்தையும் உடலையும் ஆரோக்கியமாக வைத்திருப்பதற்கும், சமூகத்தோடு பொருந்தி வாழ்வதற்கும், ஒழுக்கத்தை விருத்தி செய்வதற்கும், சமரச சமத்துவ உணர்வினை வளர்ப்பதற்கும் உதவுவதாகக் கல்வியைக் கண்டார். சமயக் கல்வி, விஞ்ஞானக் கல்வி, பெண்கல்வி, அழகியற் கல்வி, உடற்கல்வி, மொழிக் கல்வி, பல்கலைக்கழக கல்வி எனப் பல விடயங்களைப் பற்றி அவர் தெளிவோடு பேசினார்.

வாழ்நாள் முழுவதும் கல்வியை ஒருவன் தொடரவேண்டும் என்றும், சிந்தனைத் தெளிவையும் வாக்குத் தெளிவையும் வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும், கற்றவற்றைப் பிறரோடு பகிர்ந்துகொள்ள வேண்டும் என்றும் அவர் வலியுறுத்தினார். உண்மையான ஒரு கல்விமான், மனிதர் மத்தியில் ஓர் இளவரசனைப் போல விளங்குவான் என்றும், செல்லுமிடமெல்லாம் வலிமையையும் தூய்மையையும் அவன் பரவச் செய்வான் என்றும், நன்மையின் சக்தியாக அவன் விளங்குவான் என்றும் சுவாமி விபுலானந்தர் கூறினார். "யாதும் ஊரே யாவருங் கேளிர்" என்று பாடிய புலவரை (கணியன் பூங்குன்றன்) உண்மையான ஒரு கல்விமான் எனப் போற்றியுள்ளதிலிருந்து கல்விமான் பற்றிய அவரது கணிப்பினை அறிந்து கொள்ளலாம்.

"மன்னுயிரனைத்தினையும் தன்னுயிர் போலக் கருதுகின்ற நற்குணத்தை இளம்பிராயத்திலேயே நிலைபெறச் செய்ய வேண்டும்" என்று கூறிய சுவாமி விபுலானந்தர், சிறுவர் கல்வி பற்றி மிகுந்த அக்கறை செலுத்தினார். பெற்றோர் அவருக்குச் சூட்டிய எஸ். மயில்வாகனம் என்ற பெயரில் 1914ல் மட்டக்களப்பு புனித மைக்கல் கல்லூரி ஆண்டுமலரில் பயிற்சி பெற்ற ஓர் ஆசிரியராக இருந்தபோது அவர் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய முதற் கட்டுரையே அதற்குப் போதிய சான்றாகும். ஆரம்பக் கல்வியின் முக்கியத்துவம் பற்றியும், குழந்தைகளின் இயல்புகளைப் பரிவோடு புரிந்துகொண்டு ஆசிரியர்கள் அவர்களை எவ்வாறு நெறிப்படுத்த வேண்டும் என்பது பற்றியும், ஆரோக்கியமும் உற்சாகமும் அளிக்கும் இதமான சூழலின் தேவை பற்றியும், மொழிக் கல்வி (தாய்மொழியும் ஆங்கிலமும்), ஒழுக்கக் கல்வி, சமயக் கல்வி ஆகியவற்றின் இன்றியமையாமை பற்றியும் தெளிவான கருத்துக்கள் அக்கட்டுரையிற் கூறப்பட்டுள்ளன.

பிள்ளைகளுக்கு இசைவான சூழலில் மிகுந்த பரிவோடு கல்வி ஊட்டப்பட வேண்டுமென்று சுவாமி விபுலானந்தர் கருதினார். அந்தவகையில், கல்வியின் வாயிலாக மனிதர்களை உருவாக்கும் பணியில் ஓர் ஆசிரியர் பெறும் முக்கியத்துவம் குறித்தும், அவருக்கு இருக்க வேண்டிய ஆற்றல்கள், பண்புகள் குறித்தும் சுவாமி விபுலானந்தர் பல சந்தர்ப்பங்களில் கூறியுள்ளார். "எதைக் கற்பிக்கிறார் என்பது எவ்வளவு முக்கியமோ அவ்வளவு முக்கியம் ஓர் ஆசிரியர் எவ்வாறு கற்பிக்கிறார் என்பதுமாகும்". என்று அவர் வலியுறுத்தினார்.

சுவாமி விபுலானந்தர் தாய்மொழி மூலமான கல்வியை வற்புறுத்தியதற்கான முக்கிய காரணங்கள் இரண்டு. ஒன்று, கற்பவனின் சுயசிந்தனை வளர்ச்சிக்கு அது கூடிய அனுகூலமாய் அமையும். இரண்டு, அவனுடைய சமூகம் அதனால் கூடிய பயனைப் பெறக்கூடியதாய் இருக்கும். "இவன் தாய்மொழியிற் கல்வி பயின்றவனாதலாற் தன்னூர்க்குச் சென்றதும் தான் பெற்ற செல்வத்தைப் பிறரும் அனுபவிக்கும்படி கொடுக்கிறான். இதனால் இவன் பயின்ற கல்வி ஆயிரமடங்கு பயன்தருகிறது. நம் நாட்டில் வறியோர் கொடுக்கும் வரிப்பணத்தைக் கொண்டு உயர்தரக் கல்விச்சாலைகள் நடத்தப்படுகின்றன. ஆதலால் இக்கல்விச் சாலைகளினின்று பிறக்கும் கலையறிவு அனைவர்க்கும் பயன்தருவதன்றோ நீதியும் மரபுமாகும்" என்ற அவரது கூற்று, 'பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடரெல்லாம் விழிபெற்றுப் பதவி கொள்ளக்' கல்வி உதவ வேண்டும் என்ற சுவாமி விபுலானந்தரின் வேட்கையை வெளிப்படுத்துவதாகும். "தனது தாய்மொழியை இயல்பாகவும் செம்மையாகவும் பயன்படுத்தக் கூடியவனாக ஆகும்வரை ஒருவன் உண்மையான கலாசார முடையவனாதல் ஒருபோதும் இயலாது" என்றும் அவர் கூறியுள்ளார்.

கலாசாரம் என்றால் என்ன? மனிதர்களால் ஆக்கிக்கொள்ளப்பட்டவை அனைத்தும் கலாசாரத்தின்பாற்படும் என்று சிலர் கூறுவர். ஆனால், மனிதரால் ஆக்கப்பட்டவை யாவும் மனித சமூகத்தின் ஆக்கத்துக்கு உதவுபவையாக உள்ளனவா? அழிவுக்கு வழிகோலுபவற்றைக் கலாசாரங்களெனப் போற்றுவோமா? தன்னுடைய தேவைகளை நிறைவேற்ற மனிதன் உருவாக்கிக் கொண்ட சமயம், அறிவு, கலைகள், சட்டங்கள், சம்பிரதாயங்கள், சமூக நிறுவனங்கள், தொழிற்சாலைகள், வீதிகள், உறையுள்கள், உடைகள் முதலான வற்றை உள்ளடக்கியது கலாசாரம் என்று கூறப்படுகின்றது. கலாசாரத்துக்குப்

பல்வேறு வியாக்கியானங்கள் கூறப்பட்டாலும், பொதுவாக ஒரு சமுதாயத்தின் கலைகளையும், அறிவாக்கங்களையும், அவற்றிலே துலங்குவனவும் போற்றத்தக்கனவெனக் கொள்ளப்படுவனவுமான வாழ்க்கை விழுமியங்களையும் குறிப்பதாக அதனைக் கொள்ளவியலும்.

சுவாமி விபுலானந்தரைப் பொறுத்தவரை, வாழ்க்கையின் உயர் விழுமியங்களை எய்துவதற்கு இன்றியமையாத பாதுகாப்பையும் சுதந்திரத்தையும் அடைய மனிதர் கூடி மேற் கொண்ட நடவடிக்கைகளே கலாசாரமாம். உயர் விழுமியங்கள் என்று அவர் கருதியவை உண்மை, நன்மை, அழகு என்பனவாகும். எமது கலைகளிலும் நாம் கற்பவற்றிலும் அவை வெளிப்படுவதைக் காணலாம். உடலையும் உள்ளத்தையும் ஆத்மாவையும் செம்மைப்படுத்தும் செல்வாக்குக் கலைகளுக்கு இருப்பதாகக் கருதியதனாலேயே சுவாமி விபுலானந்தர் இயல் இசை நாடகத் துறைகளில் ஈடுபட்டார். சிருஷ்டிக் கலைகளைச் சமயத்தின் பணிப் பெண்கள் என்றும் வர்ணித்தார்.

எளிமையான வாழ்வு, உயர்ந்த நோக்கம், சமரச சகோதரத்துவ மனப்பாங்கு, ஒன்றே தெய்வம் என்ற நம்பிக்கை, வேற்றுமையில் ஒற்றுமை காணும் தன்மை போன்றவற்றைப் பாரத நாட்டின் பெருமைகள் என்று அவர் விதந்துரைத்தார். உயர் விழுமியங்களை அடைய வேண்டுமாயின், வறுமை, அறியாமை, அநீதி, கொடுங்கோன்மை ஆகியவை ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்று வலியுறுத்தினார். பின்தங்கிய பகுதிகளுக்குக் கல்வி அறிவினையும் ஆத்மீக விளக்கத்தையும் கொண்டு சென்றார். காலத்துக்கேற்ற முன்னேற்றம் கருதி விஞ்ஞான, தொழில்நுட்ப, ஆங்கில அறிவு வளர்ச்சிக்காகப் பல பணிகளை ஆற்றினார். வேற்றுமைகளைக் களைந்து ஒற்றுமையை வளர்க்க உழைத்தார்.

தொகுத்து நோக்குமிடத்து, மனித சமூகத்தில் உண்மை, நன்மை, அழகு ஆகியவற்றைக் காணவிழைந்தவரும், அதற்குச் சமயமும் கல்வியும் உதவும் என உறுதியாக நம்பியவருமான சுவாமி விபுலாநந்தர் மேற்கொண்ட தன்னலங் கருதாத வலிய முயற்சிகளால் எங்கள் கலாசாரம் செழுமை பெற்றது எனலாம்.

புளழய௨ புளழய௨ புளழய௨

* *தீய சொல் பேசுவதை விட மௌனம் சிறந்தது.*
* *எக் காரணத்தை முன்னிட்டும் மனிதன் பொய் பேசலாகாது. பொய் பேசிப் பழகுபவன் படிப்படியாகப் பாவம் செய்வதற்கு அஞ்சாத கீழான மனப்பான்மையைப் பெற்றுவிடுகிறான்.*
* *நம்பிக்கையும் உறுதியுமே அடிப்படை. இவை இரண்டும் இருந்தால் எல்லாம் இருந்த மாதிரித்தான்.*
* *நீ எந்த இடத்தில் இருந்தாலும், மகிழ்ச்சியுடன் இருக்கும் வகையில் உன் மனத்தை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.*
* *குழந்தாய், நம்பிக்கை ஒன்றே முற்று முடிவான நிலையாகும். ஒருவனிடம் நம்பிக்கை இருக்குமானால் அவன் தன்னுடைய குறிக்கோளை அடைந்த மாதிரித்தான்.*
* *போதுமென்ற மன நிறைவுக்கு நிகரான செல்வம் எதுவுமில்லை. பொறுமைக்குச் சமமான பண்பு வேறில்லை.*

- தூய அன்னை சாரதா தேவி